ဒေးဝန်းအောင်ကျော်ရှိ၏ကိုယ်တွိုရခိုင်ပြည်သိမ်းတိုက်ပွဲမှတ်တမ်း

(ပင်း၀၊ မြောက်ဦးသိမ်းတိုက်ပွဲ)

ဇေယျန္တု။ ။ ဗောဓိမည်ရ၊ မုနိန္ဒသည်လောကသျှင်၊ သောင်းရပ်ခွင်ဤလူ့မြီ၊ ပွင့်လာဘိသည်၊ မုနိသမ္ဗုဒ္ဓေ၏၊ သီဒါဝယ်သဲလုံးရှိ၊ ဒွေးပါဒတော်၊ စုံနှစ်ဖော်ကို၊ ကျွန်သာလက်ဦးပီး၍၊ ကြောင်းဦးလျှောက်တင်ပါမည်၊ သောင်းဇမ္ဗူဝယ်၊ သျှင်လူ့ရှိနားတည်လော့။ မိစ္ဆိမည်နောက်ရပ်သာ၊ အန္ဒိယတိုင်းပြည်မသည်၊ ထက်မှာနတ်ဘုံသာသို့၊ မြစ်ဂင်္ဂါသီတာလည်း၊ သမုဒ္ဒရာ၊ လေးမျက်နှာသည်၊ ပတ်ကာဝန်းလျှက်နီ၏။ ဘိလပ်ပြည်မြို့စက္ကြာ၊ အိမ်ရာစီသည်၊ ပဆာမင်းတုံသော်ကား၊ ထက်ဒေဝါဟန်မပြား၊ လေးယောက်မောင်ပင်၊ ဝေဟန်သျှင်သည်၊ ဘုံခွင်မိုယ်းသကြားသို့၊ သျှင်မင်းများထံတော်ဝယ်၊ တရာ့တစင်း၊ ထီးဆောင်းမင်းရို့၊ မကြွင်းခရိုသေလျှက်၊ ဘဏ္ဍာငွေခန့်ဇနာ၊ အဖူးလက်ဆောင်၊ များမြောင်ဆက်သွင်းပါ၏၊ မင်းမြတ်စွာအဏာနှင့်၊ ကုလီကတ္တာ၊ ရှိမြို့တော်ဝယ်၊ ဗော်ရော်လာသတ်ကလည်း၊ နှုတ်သံမြအမိန့်တော်၊ ငါစိုးအုပ်သည်၊ အရှိတောင်ဖက်ဝယ်၊ ခေါ်တွင်ကာစစ်တကောင်း၊ မြို့ဝန်အရာ၊ ခန့်အပ်ပါသည်၊ ဝါနော်သပ်ဖလောင်းရို့၊ လျှင်ကြောင်းစီလွှတ်ခါ၊ ဝါနော်သပ်လည်း၊ မင်းမြတ်၏အာဏာနှင့်၊ ချီကြွလှာတုံပေငြား၊ ဆိုက်ရောက်ပါသော်၊ မြို့မှာမူးမတ်များနှင့်၊ မျိုးလေးပါးသူတကာ၊ မိမ္မယောက်ျား၊ တိုင်းပြည်သားမှာ၊ မိဘရောက်ပြန်လာသို့၊ အုပ်ချုပ်ကာစီရင်ငြား၊ မရမာသည်၊ ဘာသာစပ်တခြားနှင့်၊ လိမ္မငြားတတ်ပွန်သူ၊ အမီးပုစ္ဆာ၊ ပြဿနာကို၊ ကျီအောင်ဖြေမည့်လူဟု၊ တွေးဆယူရှာသောအခါ၊ ပွင့်သစ်ပန်းသွင်၊ မေ့ထိပ်တင်သည်၊ သခင်ကိုတွေးမြော်၏။ ခေါ်တွင်ကာလူအများ၊ မောင်သော်တလီ၊ အောင်ကျော်ရှိသည်၊ သက်ဝီမေ့ထိပ်ထားကို၊ မြော်မြင်ငြားလူတကာ၊ ရင်၌မွီးသည်၊ သားကြီးဟန်ပမာသို့၊ မြို့ဝန်သာ ဝေါနော်သတ်၊ မေ့ချစ်မောင်ကို၊ စိတ်တွင်လောဘကပ်လျှက်၊ မပြတ်ငါ့ထံမှာ၊ တိုင်းပြည်ကိစ္စ၊ ဟူသမျှသည်၊ တခုမကျန်ပါအောင်၊ ဆောင်ရွက်ကာနီရမည်၊ စားစရိပ်မှာ၊ တလငွေနှစ်ဆယ်ကို၊ မပြတ်စီပီးမည်သာ၊ အာဏာချသည်၊ ရှိကတောင်းဆုပါ၍၊ သက္ကရာဇ်မှာထောင်ဖြစ်၊ တရာ့သျှစ်ဆယ်၊ စွန်းဝယ်နှစ်ခုနှစ်ဝယ်၊ အချစ်မေ့သခင်၊ စစ်တကောင်းသည်၊ ဖလောင်းမင်းရင်ပြင်၌၊ တိုင်းပြည်တွင်မှုကိစ္စ၊ ပေါ်ထွက်ရာကို၊ ဖြီဖျော်မိုးမစက၊ ယင်းမှာနီသူရို့မှာ၊ ရီခမိုးကို၊ ချမ်းချမ်းဖက်နီပါသို့၊ ပျော်ပါးကာအသွယ်သွယ်၊ ချမ်းငြိမ်းလှသည်၊ ထက်မနတ်ဘုံပြည်သို့၊ ရွှင်စမ္ပါယ်နီကြ၍၊ မေ့ချစ်မောင်ကို၊ နတ်လူသထာ၏လေး။

နတ်လူသထာ၊ နီလျှင်းပါသည်ယင်းခါတွင်၊ ထောင်ကျော်လျှင်သက္ကရာဇ်၊ တရာ့သျှစ်ဆယ်၊ စွန်းဝယ်ငါးခုနှစ်ဝယ်၊ ခေါ်တွင်လိုက်သျှင်မဖြူ၊ ထိုကျွန်းငယ်မှာ၊ စောင့်နီရဲမက်လူကို၊ အောက်သားမူသျှမ်းရို့သာ၊ ဆိတ်ဖာအိပ်ကို၊ ခေါ်၍သတ်ဖြတ်လာလျှက်၊ အပိုင်သာခံလိုငြား၊ ရန်စရှာသည်၊ ယင်းမှာသျှမ်းအောက်သာရို့၊ ပြုကျင့်ငြားထိုခြင်းရာ၊ (ဆက်) လာသတ်မင်း၏၊ မယွင်းရှိနားတော်ဝယ်၊ ကြားလီသောထိုခါ၌၊ ကတ်တင်ခေါ်မှတ်၊ ဘေးကာသတ်နှင့်၊ ဝီသတ်ကိုစေလွှတ်ကာ၊ လွတ်လွတ်ထွက်ချီကြွလာ၊ စစ်တကောင်းမှာ၊ လျှင်ပြင်းရောက်တုံပါက၊ ရခိုင်မှာမူးမတ်သား၊ အောင်ကျော်ပန်းရှိ၊ သော်တလီသည်၊ ပြည်ဆီမှူရီးများကို၊

သိကျွမ်းငြားဆောင်ရွက်သူ၊ ဝါနော်သတ်သည်၊ လွတ်လွတ်ပီးအပ်တုံက၊ ကာနယ်မှာသုပိလုင်၊ ဗဲကာသတ်နှင့်၊ ဝိသတ်ကတ်တင်လည်း၊ ဝမ်းသာရွှင်အားကြီးရ၊ မေ့ချစ်မောင်ကို၊ ယူဆောင်ချီကြွလားလျှက်၊ ကာသတ်ကပြုစုရာ၊ ဖလောင်းချိတ်မှာ၊ လျှင်စောရောက်လီပါက၊ ဗဲကတ်သာလူသူများ၊ တထောင်ကျော်ကို၊ ထိုခါစုဆောင်းကြားလျှက်၊ ခေါ်ယူလားချီလီခါ၊ သျှင်မဖြူနှင့်၊ ငတ်မော်ဆိုက်ရောက်ပါက၊ တပ်တောင်တာစွဲကိုင်ငြား၊ မေ့သက်သျှင်သည်၊ ယင်းတွင်ခြသေ့်လားသို့၊ တသောသောနီကြခါ၊ တလိုင်းအောက်သား၊ သျှမ်းအများသည်၊ ပြီးလားခြုံထဲမှာ၍၊ ပုန်းယှောင်ကာနီလီငြား၊ တုမပြိုင်ဘဲ၊ ရိုင်ရိုင်နောက်ဆုတ်လား၍၊ သျှင်မင်းဖျားလာလတ်မည်၊ မြို့ဝန်ဟူမှတ်၊ ဝေါ်နော်သတ်ကို၊ လွတ်လပ်ခေါ်တွင်ပေလျှက်၊ ကိုယ့်တိုင်းပြည်အထဲမှာ၊ လိမ္မာသော်က၊ တတ်စွမ်းလှသည်၊ ရှိကလောင်းမဟော်သို့၊ ရဲစွမ်းရာဗန္ဓုလ၊ တူသောသူသည်၊ ပြည်တွင်မှုးမတ်ကလည်း၊ ခေါ်တွင်ကြလူတကာ၊ ရာပသိန်သတ်၊ တုလွတ်ဖက်မဲ့သာတည်း၊ အမတ်တော်ချီလားလီ၊ ရန်ဟိရာကို၊ စင်အောင်ထိုးထွင်းလီလော့၊ ရခိုင်ပြည်တရိုးမှာ၊ သျှမ်းအောက်သားသည်၊ ကျားရဲဟန်ပမာသို့၊ စွဲလန်းကာမ္ဗိန္ဓောက်စား၊ လူ့မိစ္ဆာကို၊ ပါယ်ခွာနှင်ထုတ်ငြား၍၊ အင်းဝစားသျှင်ဘုရင်၊ လက်ဝင်ပိုင်ထား၊ တိုင်းပြည်များကို၊ သိမ်းငြားယူခီကျင်လျှက်၊ ငါ့ထံတွင်ဆက်ရမည်၊ ချတော်ပြု၍၊ ယင်းကစေခန့်ပေသည်၊ တိုင်းပြည်ရခိုင်သို့လေး။

ရခိုင်တိုင်းပြည်၊ ချီလားမည်အမှန်သာ၊ ဇော်နေခေါ်ဟာရီသျှိန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမှာ၊ ရဲမက်တော်ကို၊ ညီစွာစုရုံးပြီးမှ၊ အမြောက်ကျီဗုံးစကြာ၊ မီးကျည်တန်းကို၊ လျှင်မြန်ဆောင်ခဲ့ပါ၍၊ ငါ့နောက်တော်လိုက်ရမည်၊ ရာပသိမ်သတ်၊ မင်းမြတ်နှုတ်တော်ဝယ်နှင့်၊ ချခေါ်ပေတုံသောခါ၊ လေးပါးစစ်အင်၊ မွန်းဖျင်ပြည့်မျှပါလျှက်၊ ချီကြွလာတသောသော၊ စစ်တကောင်းမှာ၊ လျှင်ကြောင်းရောက်လာငြားက၊ ဗိုလ်လူများထားခပါ၊ ရာပသိမ်သတ်၊ မင်းမြတ်ချီကြွလာလျှက်၊ ငတ်မြစ်မော်သျှင်မဖြူ ကျွန်းတွင်တည်ငြား၊ တပ်အုံများကို၊ မင်းဖျားရှုတော်မူ၍၊ စံပျော်တုံနီသောခါ၊ အောက်သားတမန်၊ နားခံမောင်လုံးလာလျှက်၊ စကားသာပြန်တတ်ငြား၊ အသနာလီကဒီ၊ ထိုကုလားနှင့်၊ အောက်သားများလာ၍သာ၊ သည်တခါကို၊ ကျွန်တော်တို့မိုက်ပါ၏၊ စောင့်ရာနီသူရို့ကို၊ သတ်ဖြတ်ရာဝယ်၊ ချမ်းသာပီးခဆိုလျှက်၊ တပ်တော်ကိုနှုတ်ပါလီ၊ သျှင်မဖြူကို၊ ကျွန်တော်တို့ပိုင်သည်ဟု၊ ခါရုံဝယ်တဆိုက်သာ၊ မြန်မာမျိုးသည်၊ ကူး၍မလားပါတည်း။ အမှားသာခံတုံငြား၊ လျှောက်ခြင်းရာကို၊ သခင်နားတော်ကြားက၊ ထင်မှတ်ငြားကယ်ကောင်းသာ၊ ရာပသိမ်သတ်၊ မင်းမြတ်ရှိနှုတ်ဝါနှင့်၊ တပ်တောင်တာအလုံးကို၊ နှုတ်သိမ်းယူ၍၊ လွယ်ကာချီတက်ဆိုက၊ ကောင်လောင်ဗိုလ်သုပီလုင်၊ ဗိုလ်လုံးသားသည်၊ သောသောပြန်တက်ကျင်၍၊ ပင်းဝါခွင်ဖလောင်းချိတ်၊ ရောက်ကြလာသည်၊ ကမ္ဘာမြီလုံးထိန့်မျှ၊ စုရုံးပြီးနီကြခါ၊ (ဆက်) ရခိုင်သားသည်၊ တခြားဇာတ်ဘာသာကို၊ သူရဲတော်သွင်းရမည်၊ ပွင့်သစ်ပန်းသွင်၊ မေ့သက်သျှင်ကို၊ ယင်းတွင်ဆင့်ဆိုပေလျှက်၊ ကတ်တင်ဝယ်ပိန်းကော်သတ်၊ နှစ်ယောက်စုံသည်၊ တိုင်ပင်စုဆောင်းကြပ်၍၊ ခန့်အပ်ဘိထား၍ပေ၊ ရာပသိမ်သတ်၊ မင်းမြတ်တက်လားလီ၏။ ရခိုင်ပြည်လူရို့ကို၊ မေ့သခင်သည်၊ ယင်းတွင်ပြောဟောဆိုလျှက်၊ ကုလားလိုစဖာအိပ်၊ ငါးရာကျော်ကို၊ ထိုခါစုဆောင်းပီးက၊ (----)၊ သေနတ်ခြင်းကို၊ မကြွင်းမကျန်ပါအောင်၊ ပြသကာသင်၍ပေ၊ ကတ်တင်ခေါ်မှတ်၊ ပိန်းကောသတ်လည်း၊ လှည့်ပတ်ကဇာတ်နီသည်၊ ရပ်မြီပင်းဝါကလေး။

ရပ်မြီပင်းဝါ၊ ကဇာတ်ပါ၍နီခါလျှင်၊ ရခိုင်တွင်စောင့်နီငြား၊ အတွင်းဝန်သည်၊ ဧကန်သျှမ်းအောက်သားကား၊ ငယ်နာမမောင်စံသာ၊ အခွန်ဝန်သည်၊ ငအောင်မာန်ခပါနှင့်၊ ရခိုင်မှာဝန်ပြုသူ၊ မောင်စံပျော်လည်း၊ သည်ခါကောင်းမည်ဟူ၏။ နားခံတော်မောင်လုံးခေါ်၊ စွန်းလွန်းဗိုလ်နှင့်၊ နားခံထားလီသတည်း။ စာရှီးတော်ငဝိုက်ကေ၊ တလိုင်းအောက်သား၊ သျှမ်းကုလားရို့၊ အများစုဆောင်းပေလျှက်၊ ပင်းဝါမြီအရပ်မှာ၊ တိုက်ခိုက်ရသော်၊ ငါတို့နိုင်ရပါအံ့၊ အရှိမှာသျှင်ဘုရင်၊ ကြားလီငြားသော်၊ သူကောင်းပြုမည်ထင်၏။ တိုင်ပင်ကျင်ပြောဟောငြား၊ နောက်မမြင်သည်၊ လူပင်သျှမ်းအောက်သားရို့၊ အမှားမှားသူယုတ်မှာ၊ ဗိုလ်တပ်များနှင့်၊ ကြွလားချီ၍လာက၊ ပုရိန်ရွာကုလားပေ၊ ဗိုလ်ငဖြူလည်း၊ သည်ခါရပါမည်ဟု၊ ကျွန်းအုပ်ဝယ်ရခိုင်သား၊ ငပြီကြီးလည်း၊ လောဘစိတ်ဟိပါများ၍၊ အမ်းစားသားသာကျော်ဝေ၊ ရှီငွေဒ်ဂါး၊ ကျွဲနွားကျွန်ရမည်ဟု၊ မှတ်၍ပေသုံးယောက်သား၊ ချိတ်ချိတ်ရယ်ကာ၊ ယင်းခါဝမ်းကြီးသာ၍၊ ကခုန်ကာပြီး၍ပေ၊ အောက်သားနောက်သို့၊ ကပ်လျှက်လိုက်လတ်သတည်း။ ပုန်းလျှိုးထွေလာလတ်မြောက်၊ ဝေလာတောင်မှာ၊ မှန်စွာတပ်ရပ်ရောက်က၊ ပါယ်လွန်မြောက်လားကြခါ၊ ရုတ္တနာသည်၊ ပလ္လင်တပ်ဦးမှာ၌၊ စောင့်နီရာလုတ္တင်သတ်၊ ကတ္တင်ငယ်ကို၊ ယင်းတွင် တိုက်ခွတ်ဖြတ်က၊ ညဥ့်လတ်သန်းခေါင်မှာ၊ ဘက်မမျှ၍၊ ဆုတ်လျှက်လာကြပါ၏။ ပင်းဝါမှာပိန်းကောသတ်၊ တပ်ဟိရာမှာ၊ ပေါင်းကာနီလျှင်းကြပ်က၊ အောက်သားသွတ်တလိုင်းမှာ၊ ကတ်တင်ခေါ်မှတ်၊ ပိန်းကောသတ်ကို၊ လိုက်၍တိုက်ပြန်လာလျှက်၊ (-----)၊ ဟိရာရာကို၊ ဖွေရှာဖမ်းဆီးထား၍၊ သတ်ဖြတ်ငြားအလီလီ၊ မီးထင်းတိုက်လောင်၊ ကုန်အောင်ညက်ညက်မှို၏။ ပင်းဝါမြီဇရပ်တွင်၊ ရာဇာဖက်မှာ၊ တပ်မစွဲလုပ်ကျင်လျှက်၊ နီခါလျှင်တုံကပေ၊ ဟာလဘင်းပင်းဝါ၊ စုက္ကရာနှင့်၊ ငတ်မော်အရပ်မြို၌၊ ဟိပါသည်လူသူများ၊ ချင်းနှင့်ကယင်၊ မြုံလျှင်ဒိုင်းနက်စသား၊ နှမ်းရွေးသားခွင့်မပီးပေ၊ လင်းကဲပေါင်းစုံ၊ သက်မူသျှမ်းစုသည်တည်း၊ တောင်မြိုငယ်အရိုင်းများ၊ ကုလားမရမာ၊ ပြီး၍လာသည်၊ ကိုယ့်မှာသားမယားနှင့်၊ တသောသောလာကြရာ၊ စစ်တကောင်းသည်၊ ဖလောင်းမင်းနီရာသို့၊ ရောက်ကြလာတုံပြီးမှ၊ ချမ်းငြိမ်းသာယာ၊ ဟိကြပါသည်၊ ထိုခါတဲအုံချ၍၊ ဆိုင်းသော်နီကြခါဝယ်၊ ဝန်တင်ကျွဲနှင့်၊ တိုက်ကျွဲတောင်းလတ်ပါက၊ စုဆောင်းကာရှာလျှက်ပေ၊ လိုသည့်ဝန်ကို၊ ယင်းမှာပီးဆက်သည်တည်း။ စံရှိဖွေကျွန်းအုပ်ကား၊ ဖလောင်းသျှေသာ၊ ကျိစိုးအရာစား၍၊ ငှဝိငြားပီးလျှက်ပင်၊ ဝန်တင်လှည်းကို၊ အုပ်ချုပ်၍စီရင်၏။ ဗိုလ်ချုပ်လျှင်မာရသျှိန်၊ ဝမ်းကြီးသာ၍၊ ယင်းခါချီမွမ်းပီးလျှက်၊ ရင်၌မွှီးသားပမာ၊ လုံးလှပွတ်တန်၊ မေ့သက်နှံ့ကို၊ အမှန်ချစ်နှစ်ပါ၏။ (အဆက်ပြတ်)

ရာပသိမ်သတ်၊ မင်းမြတ်နှုတ်ရှီစာနှင့်၊ ရခိုင်မှာမှူးမတ်ကား၊ အောင်ကျော်ပန်းရှီ၊ သော်တလီသည်၊ ငါ့ဆီရောက်စီသောဟု၊ ခေါ်ယူငြားလီသောခါ၊ ပွင့်သစ်ပန်းသွင်၊ မေ့သက်သျှင်သည်၊ သခင်ရောက်လီပါက၊ ဝမ်းပန်းသာအားကြီးရ၊ ရင်၌မွှီးသည်၊ သားကြီးပင်မကတည်း။ ချစ်မြတ်လှဆိုလျှက်ပေ၊ ခုနှစ်ဆက်သည်၊ ကောင်းမှုဟိဖူးလီ၍၊ တွိကြုံသည်မှန်တည့်တည့်၊ ပွင့်လောင်းလျှာသည်၊ သခင်ဘုန်းကြောင့်တည်းလေး။

ဘုန်းကြောင်ဇေကန်၊ တွိကြံပြုပြန်သည်အမှန်သာ၊ မင်းမြတ်စွာနှုတ်တော်က၊ ကုမ္ဘဏ်ီသည်၊ အသျှင်ရီးကိစ္စ၏၊ လိုသမျှအကုန်ပေ၊ ကြိုးစားဆောင်ကြံလျှက်၊ မှန်မှန်ထမ်းရွက်ပေက၊ ရခိုင်ပြည်ရကာလ၊ စိတ်ဟိရာကို၊ ထိုခါကြံတွေးဆလျှက်၊ လိုသမျှအကုန်ပေ၊ ငါမစ၍၊ သူကောင်းပြုခမည်ဟု၊ ဟမြွက်ထွေဆိုသောခါ၊ မေ့သခင်သည်၊ ယင်းတွင်ဝမ်းကြီးသာလျှက်၊ နောက်ကိုသာမျှော်ထောက်ထား၊ အခမေးနာ၊ သူကားငွေတပြားမျှ၊ မစားမယူပါ၊ လိုသရိကို၊ ထမ်းပိုးရွက်ဆောင်ပါ၍၊ အရှိမှာရန်ငုမ်ဝယ်၊ ငါးရာလူကို၊ လျှင်လျှင်လွှတ်ချင်သည်ဟု၊ ဟမြွက်ထွေဆိုလတ်ခါ၊ ကောင်းရာလူကို၊ လွယ်ကူရွီးချယ်ပါလျှက်၊ ငါးရာသာရခိုင်သား၊ မေ့သက်သျှင်သည်၊ ယင်းတွင်ပီးတုံငြားက၊ လှီသဘော်နှစ်စင်းမှာ၊ တင်ယူဆောင်၍၊ လျှင်အောင်လားလီပါ၏၊ ပညာခေါ်လမ်းထွင်သား၊ ငါးရာလူကို၊ လွယ်ကူတောင်းလတ်ငြားလည်း၊ ရခိုင်သားလူငါးရာ၊ ဖောင်သာရှိကို၊ အကြီးခန့်အပ်ပါ၍၊ ဣသျှိကာကာတင်သတ်၊ ဣရာဇီကို၊ အကျွန်လက်တည့်အပ်က၊ လွန်ချစ်မြတ်ဝမ်းကြီးသာ၊ ရခိုင်သားသည်၊ ဘေးကပ်ငါးထောင်ကျော်နှင့်၊ သူရဲတော်ရှိ့စီးနင်းရန်၊ လှီများအားလုံးစွာကို၊ စုဆောင်းကာရှာ၍ပေ၊ ပွင့်သစ်ပန်းဟန်၊ မေ့သက်နှံ့သည်၊ လျှင်မြန်ပီးအပ်သည်တည့်။ ရခိုင်ပြည်လားဖူးသူ၊ ကုန်းကြောင်းလမ်းနှင့်၊ ရီကြောင်းလမ်းနှစ်ပါးစုံကို၊ ပြနိုင်သူပီးရမည်၊ ရခိုင်ပြည်ခြင်း၊ နီပုံခင်း၍၊ လျှင်ပြင်းခုပြပေလော့၊ ဟမြွက်ထွေဆိုလတ်ခါ၊ နီပုံခင်း၍၊ ချက်ချင်းပြသပါလျှက်၊ လမ်းသိမှာထွန်းပေါ်ဝေ၊ ဖသက်နှံ့နှင့်၊ ချီးခံသတိုးဝေကို၊ ခေါ်ယူထွေတုံပြီးခါ၊ ကတ်တင်ဟူမှတ်၊ ဒေါင်ရောင်မော်သတ်ကို၊ လွတ်လွတ်ပီးအပ်ပါက၊ ဝမ်းကြီးသာအားပါးရ၊ သျှင်မင်းကြီးကို၊ ယင်းတွင်ချီမွမ်းကြ၏၊ ခုပြီးမှငါလားမည်၊ ရဲဗိုလ်ပါလည်း၊ မကြာခုစုံစီဟု၊ ဟမြွက်ထွိဆိုသောခါ၊ သိန်းသန်းကုဋ္ဌိ၊ ဗိုလ်ခြီအများလာလျှက်၊ ခြီရင်းတွင်စုရုံး၍၊ များဗိုလ်ပါသည်၊ မကြာရောက်လာ၏လေး။

ရောက်၍ဇေကန်၊ ချီတက်ပြန်မည်အမှန်သာ၊ မင်းမြတ်စွာနှုတ်တော်က၊ ရောင်ဇနောင်ကို၊ ယင်းတွင်အဏာချ၍၊ သဘော်နှင့်လှီရှိ့မှာ၊ သူရဲပုံသည်၊ အမှန်ရဲမက်တော်လည်း၊ ဂုရာသာစီးရမည်၊ ပြောင်းကြီးဇဝါ၊ ဗုံးစကြာကို၊ ယင်းမှာတင်ယူပေလော့၊ ကုန်းကြောင်းဝယ်တစလား၊ ရထားမြင်းဆင်၊ လှည်းငင်ဝန်တိုက်နွားနှင့်၊ ရဲမက်များထောင်သောင်းကို၊ ရခိုင်ဗိုလ်မှတ်၊ ဒေးသျှိန်သတ်သည်၊ မပြတ်တပ်ဦးချီလော့၊ နောက်ရပ်မြီသူရဲဖော်၊ စပါဒိတ်သည်၊ ဟိန္ဒူတ်သားနီသာတည်း။ (-----)၊ မြင်းစီးမှာမောင်းဂွတ်က၊ မီးကျည်တန်ခေါ်၊ လက်နက်တော်ကို၊ လျှင်စွာယူဆောင်ခလော့၊ သေနပ်နှင့်လှံကမံ၊ လက်နက်များကို၊ ပီးအပ်နှံ့၍၊ ကြီးစည်သံဗောမှုတ်ကာ၊ ခရာထွက်သည်၊ တိမ်ထွတ်ထက်အာကာမှ၊ တီးမှုတ်လာဟန်မပြား၊ သောင်းဇမ္ဗူဝယ်၊ ထိန့်ဆူကျော်နှံ့ကြားမျှ၊ တသောသောချီကြခါ၊ ရာပသိန်သတ်၊ မင်းမြတ်၏နောက်တော်ဝယ်၊ ပွင့်လောင်းလျှာမေ့ကြင်စ၊ ကပ်၍ပါသည်၊ ဆံမြွာမယွင်းခွတည်း။ မှူးမတ်ကားအထဲမှာ၊ ဖွဲ့ဒါကြီးသည်၊ အသောင်းအဒူလာနှင့်၊ အဟောဒါမာတဒိန်၊ အစီရင်ထွေ၊ တိုးအောင်ကြွယ်သည်၊ အကယ်ပါလျှင်းလီ၏၊ တိုင်းရပ်မြီရခိုင်မှာ၊ ဒါးပိုင်ကြီးသည်၊ ရှိကအမတ်တော်၏၊ ရင်တွင်းမျှော်ကျူး၍ဖွား၊ ထိန့်ထိန့်ဆူသည်၊ ဇမ္ဗူကျွန်းလုံးကြား၏၊ သားကြီးကားအမ်းစားသာ၊ မေ့သက်သျှင်လည်း၊ ယင်းခါနောက်တွင်ပါလျှက်၊ ခေါ်တွင်ကာတိမ်ကြားဗိုလ်၊ မာလုံသတ်သည်၊ ရီကြောင်းချီလီဆိုက၊ နောက်တော်ကိုပါလီငြား၊ သိန်းသန်းဗိုလ်ခြီ၊ အသ်ချီသည်၊

မြိဝယ်မွန်းမျှလား၏၊ ချီတက်ငြားလားလီခါ၊ စစ်တကောင်းသည်၊ မြစ်မကိုကူးပါလျှက်၊ တက်လီသော်လက်ဝဲနား၊ ဘောင်းဒွတ်တောင်ကို၊ ပါယ်ယှောင်လွန်ကျော်လားက၊ လက်ယာနားပြင်ကြီးသာ၊ ဖောက်ကျီစီးကို၊ လွန်၍လားလီပါလျှက်၊ ကန်ရှည်မှာဆိုက်မနား၊ ဟာလဘင်းခေါ်၊ စုက္ကရာကို၊ လျှင်စွာချီတက်လားသော်၊ ရီကင်းနားဆည်ကြီးသာ၊ ပတ္တလီကို၊ ထိုခါဆိုက်ရောက်ပါ၍၊ ပင်းဝါရွာမရောက်ခင်၊ ရခိုင်ဝန်သာ၊ မောင်စံပျော်သည်၊ ယင်းမှာကြားလီကျင်၏၊ သားမောင်ပင်ငဝိုက်ကေ၊ ငါရို့သက်သည်၊ အခုသီရမည်ဟု၊ ဖက်ယပင်းငိုကြခါ၊ အတွင်းဝန်သည်၊ မှန်မှန်ကြားလီပါ၍၊ ကြောက်ဝှန်ကာတုန်လှုပ်ငြား၊ မိုးဦးခါသည်၊ ဖားသော်မြည်သောလားသို့၊ တသောသောငိုလျှက်သာ၊ တပ်လုံးသားသည်၊ ထွက်လားပြီးလီပါက၊ ဖမ်းဆီးကာရှာမရ၊ တစစ်အောင်သည်၊ ငရို့အသျှင်ဘုန်းကြောင့်နှင့်တည်း။ ချီတက်ကြွလိုက်လီခါ၊ ဖလောင်းချိတ်မှာ၊ လျှင်စွာရောက်တုံပါလည်း၊ တောင်ကိုသာမျှောင်ကာလား၊ ရဲစုချောင်းလွန်၊ ချီတက်ပြန်သော်၊ အမှန်မတန့်မနားတည်း။ ပန်းမော်ကားလက်ဝဲသာ၊ သင်းပေါင်းချောင်းကို၊ ပါယ်၍လွန်ခပါလျှက်၊ မြင်းမျက်နှာတောင်အနား၊ လားလီပါသော်၊ ငတ်မော်ဆိုက်ရောက်ငြားက၊ ရဲမက်များသိန်းဗိုလ်ပါ၊ ညောင်းညာဖြီလျှက်၊ ဆိုင်းငံ့နီရပါသည်၊ မောင်တောတပ်မှာတည်းလေး။

မောင်တောတပ်မှာ၊ ဆိုက်ရောက်ပါသည်ယင်းခါတွင်၊ ဉာဏလျှင်မြို့စာရွီး၊ လက်ဝဲဖက်မှာ၊ တပ်မတော်ကို၊ ဖြိုကာထွက်၍ပြီးလျှက်၊ ကြောက်ဝှန်ကြီးတုန်လှုပ်ကာ၊ အောက်သားပျက်သည်၊ လျှို့ဝှက်နီလီပါက၊ ယင်းသောခါငရို့သခင်၊ အနောက်ငယ်ကို၊ လက်ဝယ်သိမ်းယူကျင်၍၊ အစလျှင်ပဌမ၊ နှောင်းဖော်ရှိကို၊ ကျွန်းအုပ်ခန့်ပီးခလျှက်၊ ချီတက်ကြွလားကြခါ၊ အလယ်သညာ၊ ကုလားရွာမှာ၊ လျှင်စွာရောက်လီပါက၊ ယင်းတွင်သာဆိုက်မနား၊ ကျောက်ပန်းစွယ်ကို၊ လက်ယာပါယ်ယှောင်ထားလျှက်၊ တသောသောချီကြခါ၊ ပြည်ထိပ်မှတ်သည်၊ မယူနတ်ကြီးမော်သို့၊ ဆိုက်ရောက်ခါတုံပြီးမှ၊ များဗိုလ်ပါသည်၊ ယင်းတွင်တပ်ကြီးချ၍၊ တန့်ရပ်ကြနီသောခါ၊ (-----)၊ သင့်ရာသားနှင့်၊ မိမ္ဗသားသူငယ်များ၊ ဥပမာသည်၊ သားလင်ရောက်လာငြားသို့၊ ရွှင်ပျော်ပါးဝမ်းကြီးသာ၊ (ဆက်) အဖူးလက်ဆောင်၊ များမြောင်ပို့ဆက်လာ၏၊ ချီတက်ကာတသောသော၊ ဦးရာဇ်တောင်သည်၊ သျှင်ပင်ဓါတ်ရောက်ငြားက၊ အထွတ်ဖျားစေတီမှာ၊ တင်းခွန်ကုက္ကား၊ မုလေးပွားကို၊ လျှင်ငြားပူဇော်ပါလျှက်၊ လားလီကတုံခါပေ၊ ကုလားပုံးကို၊ လက်ဝဲထားခသည်တည့်။ ဆင်ခံဝယ်ဆိုက်ရောက်က၊ ငရို့သခင်သည်၊ ယင်းတွင်တပ်ဦးချလျှက်၊ ကုလားကအဟောဒါ၊ မာတဒိန်ကို၊ စာနှင့်စီလွှတ်ပါ၏၊ ချောင်းဖလာတပ်ထဲဝယ်၊ တလိုင်းအောက်သား၊ သျှမ်းအများကို၊ လျှင်လျှားထွက်လားစေဟု၊ ကြံကာပေနီသောခါ၊ နင်ရို့များသည်၊ ကျင်းကျင်းအကုန်စွာကို၊ ရဲမက်တော်ဂူရာက၊ သတ်ဖြတ်မည်ဟု၊ အကယ်တည့်တည့်ပြော၍၊ ခုလျှင်လျှားတုတ်နှောင်မည်၊ တမန်လွှတ်လျှက်၊ ခေါ်ပတ်ပြောတုံပေလည်း၊ နားမလည်အောက်သားမှာ၊ ကောင်းမည်ထင်ဗျာ၊ ယင်းတွင်တွင်းတူးပါလျှက်၊ ကြွက်ဟန်သာနီတုံငြား၊ စာရွီးကြီးသည်၊ ငဝိုက်ကေနှင့်၊ နားခံမောင်လုံးများရို့၊ အမှားမှားနီကြခါ၊ ငရို့သခင်သည်၊ ယင်းတွင်မာန်ကြီးပါ၍၊ ဂေါ်မီတော်မော်သတ်နှင့်၊ မောဇော်ကတ်တင်၊ သောက်သတ်လျှင်လည်း၊ ခုပင်ချီလားကြဟု၊ နှုတ်သံမြွချခါဝယ်၊ ရီဗိုလ်ချုပ်သည်၊ လျှင်စောချီတက်လီ၍၊ တိုက်ကြပြီးတုံသောခါ၊ သျှမ်းအောက်သားသည်၊ ပြီးငြားမလွတ်ပါတည်း။ နားခံတော်မောင်လုံးမှာ၊ လက်ဝါးပေါက်လျှက်၊

ပုန်းရှောက်ထွက်ပြီးလီ၏၊ ငဝိုက်ကေစာရှီးမူ၊ အောက်သားများသည်၊ သဲဖျားကြွီလှုပ်တုန်မျှ၊ အငတ်မှုမစစ်သာ၊ လင်းကဲအသွင်၊ တောထဲဝင်၍၊ ယင်းတွင်ပြီးလီပါက၊ ချောင်းဖလာတပ်ကြီးကို၊ ဘုန်းတော်အားနှင့်၊ လျှင်လျှားတိုက်ခိုက်ဖို့သည်၊ ငြိုးသိုစကားကြောင့်လေး။

ငြိုးသိုမှန်စွာ၊ တိုက်ကြပါသည်ယင်းခါတွင်၊ အုန်းတပင်တပ်မမှာ၊ မိုးကောင်းဗိုလ်နှင့်၊ ငချေးကြားလီပါက၊ ကြောက်ဝှန်ကာတုံလှုပ်ငြား၊ တပ်လုံးသူသည်၊ ဆောင်းတွင်ချုပ်ထားငါးသို့၊ သီမိမောအသွယ်သွယ်၊ ကြောက်ဝှန်ကြီး၍၊ ထွက်ပြီးကြလီ၏။ ချီတက်ပေငရိုသခင်၊ ကျွဲခြံတောင်မှာ၊ လျှင်စွာဆိုက်ရောက်ကျင်က၊ များလူသျှင်ရဲမက်တော်၊ ကျွဲနွားတောင်းလတ်ပါသည်၊ ပွင့်လောင်းလျာမေ့သခင်၊ ရခိုင်ပြည်ဝယ်၊ ဟိသည်လူမွန်းဖျင်ကို၊ စုလုံးကျင်ခေါ်သောခါ၊ သလွန်တောင်ကို၊ စီရင်အုပ်ထိန်းပါလျှက်၊ ကျွန်းအုပ်သာငရှောက်ဖွေ၊ တောင်ဖက်ကျွန်းကို၊ ထိမ်းသိမ်းစီရင်ပေ၍၊ ဖော်ရှိသည်ကျွန်းအုပ်ကား၊ ဝမ်းကြီးသာ၍၊ လျှင်စွာရောက်လာငြားတည့်။ မူဇဲကကျွန်းအုပ်သာ၊ ငကြောင်ပြိန်းတော၊ လျှင်စောပေါက်ချလာလျှက်၊ စစ်တွေမှာကောင်းစံရှို၊ တောင်ရင်းကျွန်းနီ၊ ပေါ်ထွန်းဝီနှင့်၊ ပြသျှေဝင်းကျွန်းနီ၏၊ ပြားကျွန်းဆီအသက်နှံ၊ ကျိန်းရှိနောက်မှာ၊ ကျွန်းအုပ်မောင်သာကြံလျှင်၊ လာကြပြန်တုံသောခါ၊ ပြည်လုံးသားသည်၊ သောသောရုရုဆာ၍၊ ဆိုက်ရောက်လာတုံပေက၊ မေ့ချစ်မောင်သည်၊ ယင်းတွင်အားကြီးရ၏၊ လိုသမျှကျွဲနွားပေ၊ ဆန်ရိစပါး၊ ဆီပျားထောပတ်များကို၊ ယူဆောင်လာဆက်ပီးခါ၊ ချီကြရာတသောသော၊ ပါးတော်တောင်မှာ၊ လျှင်စွာဆိုက်ရောက်ငြားက၊ တောင်ထိပ်ဖျားအထက်မှာ၊ အောက်သားများကို၊ လွတ်လပ်မျှော်ခီပါက၊ ရခိုင်သားစဖာအိပ်၊ တပ်မင်းမြဖော်၊ သုဗတာနှင့်၊ ဂူရာနှစ်ပါး၊ ဖိလျှက်တိုက်သတ်ပြီးတုံလီခါ၊ ပုခန်းဗိုလ်သည်၊ နေမျိုးသူရိန်သာတည်း၊ မက္ကရာမြို့သူကြီး၊ မျက်စိပြောင်းပြန်၊ ထိပ်ဆံအသက်ပြီးလျှက်၊ ဟစ်ကြော်ကျွီးမြည်၍သာ၊ စိုက်စိုက်မတ်မတ်၊ တန်းလျှက်ပြီးလီပါသည်၊ ကိုယ့်ရွာရောက်အောင်တည့်လေး။

ရောက်အောင်ကိုယ့်ရွာ၊ မက္ကရာသို့ပြီးခါတွင်၊ ချီတက်ကျင်လိုက်လီခါ၊ ဇီးဇာပြင်မှာ၊ လျှင်စွာဆိုက်ရောက်ပါက၊ ထိုဖက်မှာမဟာထီး၊ ငါးရကောက်ခေါ်၊ ချောင်းနားမော်ဝယ်၊ ဟိသည်တပ်မကြီးကို၊ မြင်ကတ်ပြီးတုံသောခါ၊ ဗိုလ်ချုပ်မင်းသည်၊ လျှင်ပြင်းချီလားပါ၍၊ သူရဲတော်ဂူရာများ၊ တောင်းလောင်ကျီကို၊ အညီစိုင်သင့်ထားလျှက်၊ လက်ယာနားမြင်းစီးသာ၊ ဟိန္ဒုတ်သာနီ၊ နီသည်လက်ဝဲမှာတည်း။ ရခိုင်သာတပ်ဦးက၊ ကြီးစည်တီးကာ၊ ဗောမှုတ်ပါသည်၊ သံဝါခြိမ်းမောင်းငြာလျှက်၊ ချီလားကြတိုက်လီခါ၊ မဟာထီးမှာ၊ တပ်များကုန်အောင်စွာကို၊ ဖြိုဖျက်ကာလွှင့်လီက၊ ဇေတဗိုလ်သည်၊ ကြံရာရှာမရတည်း။ ပုခန်းကဗိုလ်မင်းသာ၊ သူရဲကြီးမူ၊ တပ်လုံစိုးအုပ်ပါလျှက်၊ ငိုကြရာတသောသော၊ ကျားကိုမြင်သော်၊ သမင်မြိုင်ချောင်တောက၊ ကြောက်ဝှန်ငြားတုန်လှုပ်ကာ၊ အောက်သားများသည်၊ မပြားယင်းပမာသို့၊ ထွက်လားကာအသွယ်သွယ်၊ တောတောင်ဦးဖျား၊ ပြီးငြားပုန်းယှောင်လီ၏။ ချီကြွပြီးလားလီခါ၊ ပေါင်းတုတ်ပြင်မှာ၊ သခင်ဆိုက်ရောက်ပါက၊ ဆိုင်းရပ်ကာဗိုလ်လူများ၊ တပ်တောင်တာကို၊ ထိုခါကြည့်ရှုငြားက၊ မြို့အနားတောင်ရို့မှာ၊ အောက်သားများသည်၊ မည်းမည်းပြုတ်ပြုတ်ဆာလျှက်၊ ကွန်းစီးခေါ်ပေါင်းဝဝယ်၊ ရခိုင်ဝန်သာ၊ မောင်စံပျော်နှင့်၊ နားခံငကျွတ်ကေတည်း။ ငဝိုက်ကေစာရှီးတော်၊ မြို့သူကြီးကား၊ ကြီးကြပ်အုပ်ပြုပါ၏။

ပန်းဒလေဝန်ဟောင်းသာ၊ ပေါင်းကာစု၍၊ သောသောရုရုဆာလျှက်၊ တပ်စွဲရာမြိုကတုတ်၊ တောင်ထိပ်ထက်တွင်၊ တောမျောက်သွင်သို့၊ ပေါင်လျှင်မဲပုတ်ပုတ်နှင့်၊ ဆစ္စီရုပ်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်၊ အသားမည်းမည်း၊ သွားကြဲကြဲသည်၊ ဂေါင်းလည်းစုတ်ချွန်းသွယ်တည်း။ ခွတ်သတ်မည်အဟန်ယောင်၊ စာရှိုးကြီးထွေ၊ ငဝိုက်ကေလည်း၊ လက်ခုပ်တဖောင်ဖောင်နှင့်၊ ပုဏ္ဏားတောင်အထိပ်မှာ၊ ခေါ်တွင်ကြသည်၊ ညာဏအောက်သားသော်ကား၊ တပ်နှင့်သာစီး၍ပေ၊ လီသာတောင်သည်၊ မြင့်ခေါင်အထိပ်ဝယ်၌၊ ဗိုလ်လုပ်သည့်မြို့အုပ်သာ၊ မောင်ဗျဲဟူငြား၊ သျှမ်းအောက်သားနှင့်၊ ငပွင့်တပ်ဟိပါလျှက်၊ ကခုန်ကာတသောသော၊ သတ်မည်ယောင်သည်၊ ဟန်ဆောင်တကားကားနှင့်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကားအတွင်းဝန်၊ ငမောင်စသည်၊ နောက်ကပုန်းနီပြန်၏။ ကြောက်ခြင်းဟန်ပြင်မထုတ်၊ ဝသဲဖက်မှာ၊ ပုန်းယှောင်ပါ၍၊ ထိုခါဥပါယ်ပြုလျှက်၊ စစ်မှုစီရင်၊ ကြောက်ဟန်ကြီး၍၊ ကြောင်းလမ်းခုတ်ထွင်ပြန်၏။ ငကျော်ဇံမုဆိတ်ရှည်၊ ပြည်လုံးသားကို၊ မှီလျှက်ဂုံးတိုက်သည်ကား၊ သတ်ရမည်ရခိုင်ကို၊ နိမပျက်သာ၊ တိုးတိုးချပ်ချပ်ဆိုလျှက်၊ မျှက်နှာလိုခံ၍ပေ၊ မြို့ဝင်းထဲတွင်၊ ပုန်းလျှက်ဝင်ကာနီသည်၊ မှန်မှန်ပြီးလို၍လေး။

ပြီးမည်ဧကန်၊ နီကြပြန်သည်အမှန်သာ၊ ယင်းသောခါငရို့သခင်၊ ရာပသိန်သတ်၊ မင်းမြတ်နူတ်ရှိစင်နှင့်၊ တောင်ထိပ်တွင်တပ်များကို၊ ခဏချင်းနှင့်၊ လျှင်စောတိုက်ကြဆိုလျှက်၊ အာဏာကိုပီးသောခါ၊ ဇော်နော်ဟူပြီ၊ မာရိသျှိန်သည်၊ ခြိမ်းမဲတိုက်မောင်းကြော်၍၊ ဝမ်းကြီးသာအားကြီးရ၊ ရဲမက်တော်ကို၊ စိုင်ကာအသင့်ချလျှက်၊ တီးမှုတ်ကြအသွယ်သွယ်၊ ပုလီစောင်းညှင်း၊ ကြီးနင်းစည်ပုတ်ကေနှင့်၊ ခရာသည်နှဲသံကောက်၊ စည်ကြီးတီးကာ၊ ဗောမှုတ်ပါသည်၊ ပြည်ရွာထိန့်လန့်ချောက်မျှ၊ တယောက်တစစီ၊ အောက်သားတပ်ကို၊ နင်း၍တိုက်သတ်လီ၏။ လက်နက်ဝယ်ဗုံးစကြာ၊ တချက်ပစ်သော်၊ ထွတ်ဖျားထက်အာဏာသို့၊ တက်လီပါတုံပြီးမှ၊ သက်လတ်ပါသည်၊ အာကာမိုးပေါက်ကျသို့၊ ဆင်မြင်းကလူသူမှာ၊ မှန်သရိကို၊ ထုံးပုံ၏ဟန်ပမာသို့၊ ကြီမွကာသီဆုံးပျောက်၊ မီးကျည်တန်းသည်၊ အမှန်ထိုလက်နက်ကို၊ တချက်ပစ်လွှတ်သောခါ၊ တိမ်ကိုခွဲ၍၊ ဝဲလျှက်တက်လီပါ၏။ ထက်အာကာမိုးကြိုးသံ၊ သက်လာကျ၍၊ မှီလျှက်သတ်ခြင်းဟန်ကား၊ ခုန်လွှားပျံဝဲကာကာ၊ ချောက်မြောင်တောင်ကြား၊ ပုန်းလျှိုးငြားလည်း၊ ပြီးလားမလွတ်ပါတည်း။ သုံးရက်သာဝီဝင်းဝင်း၊ တိုက်ကြပါသည်၊ တောတောင်မြိုလုံးလင်းမျှ၊ တိုင်ပင်ငြားတနည်းမှာ၊ လီသာတောင်ကို၊ ဦးအောင်နင်းကြပါဟု၊ ချလတ်ခါတုံပေက၊ ဇော်နော်ခေါ်မှတ်၊ ဇီရီသတ်သာ၊ လွတ်လွတ်ချီလျှင်းပါလျှက်၊ ဂူရာသည်ရှိဦးတပ်၊ တောင်လောင်ကျိုလည်း၊ ယင်းခါနောက်ထပ်ကပ်၍၊ ညဥ့်တလပ်သန်းခေါင်တွင်၊ လီသာတောင်ကို၊ လျှင်အောင်တက်တိုက်ကျင်က၊ မျက်တောင်ပင်မခတ်မှီ၊ မြို့အုပ်ခေါ်ထွေ၊ ငမောင်ဗျေသည်၊ လွယ်လွယ်ပြီးလားလီ၏။ ပုဏ္ဏားဆီတောင်ထိပ်မှာ၊ ခေါ်တွင်ကြသည်၊ ဉာဏအောက်သားသော်ကား၊ ကြောက်ဝှန်ကာတုန်လှုပ်ငြား၊ ပြီးလားလီသည်၊ အိမ်မှာသားမယားကို၊ စောင်းလှည့်ငြားမကြည့်ခင်၊ ကိုယ့်အသက်ကို၊ လွတ်ကြောင်းပြီးလီကျင်၏။ ကွန်းစီးလျှင်ပေါင်းဝမှာ၊ တပ်တွင်ဟိငြား၊ သျှမ်းအောက်သားသည်၊ သောသောရုရုဆာလျှက်၊ ပြီးလီခါတုံကပေ၊ မောင်စံပျော်နှင့်၊ နားခံကျက်ကေတည်း။ ငဝိုက်ကေမောင်ရဲသာ၊ လေးယောက်စုံသည်၊ ပူးတုံဖက်ကြပါလျှက်၊ ငိုကြရာတသျှတ်သျှတ်၊ ကြက်သိမ်းဝှန်သည်၊ လိပ်ပြာထွက်လုတ်လုတ်တည်း။ ဆစ္စီစုတ်မျောက်ရိုင်န်၊ သူငယ်သားကို၊ ဖမ်းစားသည့်ဟန်သို့၊ မျက်ဆန်သာခပြူးပြူး၊ ဆံပင်ဖားရား၊

ဝမ်းဖားဖားသည်၊ ခြီကိုကားရားပြုလျှက်၊ ဖားပြုတ်အသွင်၊ သျှမ်းအောက်သားရို့၊ ပြီးငြားကျင်သည်၊ ငွေတောင်ပေါက်ဝကလေး။

ငွေတောင်ပေါက်က၊ ပြီးလားကြသည်ယင်းမှသာ၊ ဗိုလ်ချုပ်ခေါ်တွင်၊ ဝန်ငမင်သည်၊ သဲဖျားကြသိမ်းဝှမ်၍၊ အကြံကိုရှာမရ၊ ပြီးလားကြသည်၊ ဘီလူးမတန်းခါးမှတည့်။ ပန်းစီးမြောင်းကိုလွန်၊ မိုးကြိုးဂျိုင်ကို၊ စိုင်ကာလားလီပါလျှက်၊ ဝက်ချောင်းသာပယ်လွန်ငြား၊ တက်လီပါသော်၊ ချင်းရွာတောင်ခြီနားက၊ ပုန်းလျှိုးငြားကုတ်ရှုတ်ကာ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဇကန်၊ အတွင်းဝန်သည်၊ အမှန်ပြီးလီပါက၊ ရှာကြရာတသောသော၊ ဂျီဒရယ်သည်၊ ဆတ်ငယ်ကိုယ်အလားသို့၊ လမ်းစပ်ကြားခြုံထဲမှာ၊ မြို့သူကြီးကို၊ အလျှင်ဖမ်းမိပါ၏၊ သက္ကရာဇ်မှာတထောင်ဖြစ်၊ တရာ့သျှစ်ဆယ်၊ စွန်းဝယ်သျှစ်ခုနှစ်က၊ တန်းခူး၏လဆန်းမှာ၊ ဆယ့်လေးရက်သည်၊ သောက်ကြာနိတွင်သာတည်း။ တပိုဝ်ကျော်နီထွက်ဝယ်၊ ရန်ခပ်သိမ်းကို၊ ပျောက်ငြိမ်းအောင်မြင်ပေက၊ ဝမ်းသာထွေအားရကျင်၊ ဓညဝတီ၊ ရခိုင်ပြည်ကြီးတွင်၌၊ ပုရိန်ပြင်အထဲမှာ၊ မြသွင်နတ်ကို၊ ပသပူဇော်ပါလျှက်၊ ကောင်းသည့်ခါနိရက်ဝယ်၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါ၊ လူတကာကို၊ ယင်းမှာစုရုံးစီ၍၊ ရခိုင်ပြည်မြို့ထဲမှာ၊ ဘာသာလျှောက်၊ ပြောင်းမီးပေါက်သို့၊ ပစ်မြောက်ပူဇော်ပါလျှက်၊ အောက်သားသာပိုင်ကာလ၊ သျှင်ဘုရင်မှာ၊ နန်းသက်ဖော်၍၊ ရွှီဂူစေတီမဟု၊ ခေါ်တွင်ထလူတကာ၊ တိုက်ဝန်မင်းသည်၊ တည်ရင်းစေတီတော်ကို၊ ဖြိုဖျက်ကာပစ်လျှက်ပေ၊ ယင်းတောင်ထိပ်မှာ၊ အိမ်ကြီးဆောက်လုပ်စီ၏၊ ငရို့ပြည်ဝယ်သျှင်မင်းကြီး၊ ကောလိယရာဇာ၊ တည်လုပ်ပါသည်၊ သျှင်တော်မဟာထီးကို၊ ချိုးဖွဲ့ပြီးလွှင့်ပစ်ကာ၊ စောမွန်တည်ပြု၊ မင်းဗာလုပ်သည်၊ တံတိုင်းမြို့ဝင်းတော်ကို၊ ဖြိုဖျက်ကာပစ်၍ပေ၊ သိုက်စာထွက်ကို၊ သျှမ်းအောက်သားသည်၊ လိုက်လျှင်းပြုကြသည်တည်း။ နောင်ခါဝယ်တုံပြီးမှ၊ မေ့သက်သျှင်ကို၊ ယင်းတွင်အာဏာချလျှက်၊ ဂူရာနှင့်မြင်းစီးသာ၊ စဖာအိတ်သည်၊ နီဗို့လိုင်းအိမ်တော်ကို၊ ဆောက်လုပ်ကာပီးရမည်၊ တောင်းလတ်ပါသော်၊ လွတ်လပ်ခန့်ခွဲပေလျှက်၊ ဝါးသက်ကေကြိမ်သစ်ပင်၊ ဗဲကပ်သားနှင့်၊ လျှင်စောဆောက်လုပ်ကျင်၏။ ရာထောင်ပင်အိမ်မက၊ လုပ်ရပါသည်၊ ယင်းခါတဌာနတည်း။ ခေါ်တွင်ကြလူတကာ၊ ရာပသိန်သတ်၊ မင်းမြတ်နူတ်ရွှီဝါနှင့်၊ ဟမ္ဗွက်ကာချလတ်သည်၊ ရမ်းပြည့်မြို့နှင့်၊ သံတွဲမာန်အောင်ဝယ်၌၊ ဟိနီသည့်အောက်သားကို၊ ဇော်နေဟုမှတ်၊ မယ်ကာရီသတ်သည်၊ လွတ်လပ်တိုက်ခီဆိုက၊ ကတ်တင်ဗိုလ်မေဇော်သတ်၊ သင်္ဘောစီးကာ၊ ချီကြပါသည်၊ မြစ်မှာစင်းချင်းစပ်မျှ၊ လွတ်လပ်သာချီလား၍၊ မာန်အောင်မြို့မှာ၊ လျှင်စောရောက်လီ၏လေး။

ရောက်ကြဇကန်၊ တိုက်ကြပြန်သည်အမှန်သာ၊ ယင်းသောခါမြို့ဝန်ကား၊ ရဲစက်ကေသည်၊ ထိုဝယ်သျှမ်းအောက်သားလည်း၊ ကြောက်ဝှန်ငြားမကြံသာ၊ ကိုယ့်မယားကို၊ လက်ဖျားဆွဲကိုင်ကျင်လျှက်၊ များတကာဖော်မရ၊ နှစ်ယောက်တည်းပင်၊ တောထဲဝင်၍၊ ခြုံတွင်ပုန်းလျှိုးကြလျှက်၊ တခဏနီသောခါ၊ ဇော်နော်ခေါ်မှတ်၊ မယ်ကာရီသတ်သည်၊ ဝန်းပတ်ထားလျှင်းပါ၏၊ ဖမ်းဆီးကာယူ၍ပေ၊ နှစ်ယောက်စုံကို၊ လွယ်ကူရလီသည်တည့်။ သင်္ဘောတွင်ဆောင်ပြီးခါ၊ ကုလီကတ္တာ၊ ရွှီမြို့တော်မှာ၊ လျှင်စွာပို့လီပါ၏၊ ရမ်းပြည့်မှာဝန်ပြုသူ၊ မောင်ယံကလည်း၊ အကယ်ကြားလီတုံက၊ မောင်ဗျဲမူအခွန်ဝန်၊ နှစ်ယောက်လူသည်၊ တိုင်ပင်ပြုကြပြန်၏၊ အသတ်ခံနီးသောခါ၊ ငါတို့သက်သည်၊ ဆုံးပျက်မည်ခန္ဓာတည်း။

သူရို့သာမရောက်ခင်၊ မြို့ကြီးကိုလွှတ်ကျင်လျှက်၊ ထွက်၍ပြီးကြကျင်အံ့။ ပြောတိုင်ပင်ပြုပြီးခါ၊ အောက်သားမိုက်သည်၊ ထွက်လားပြီလီပါ၏၊ သံတွဲမှာတဍာန၊ မြို့သူကြီးဟန်၊ ငပန်းစံကို၊ လျှင်မြန်ခွတ်ထစ်ကြ၏။ မြို့ဝန်ကားရွှေမန်းသာ၊ အောက်သားများသည်၊ သောသောရုရုဆာလျှက်၊ တောင်ရိုးသာစီး၍ပေ၊ ပြီးလားငြားသည်၊ အရှိုနိုင်ငံပြည်သို့၊ ဖမ်းဆီးဖွေရှာမရ၊ သုံးမြို့စုံကို၊ လက်ဝယ်သိမ်းရုံးရ၏။ ပိုးလောက်မျှတကောင်ပင်၊ သျှမ်းအောက်သားကို၊ ငေါက်ငေါက်ထောင်၍မမြင်တည်း။ ရခိုင်တွင်မြို့ကြီးမှာ၊ ရာပသိမ်သတ်၊ မင်းမြတ်နှုတ်ရှိဝါနှင့်၊ ငရို့ပြည်ရွာကျွန်းများဝယ်၊ တန်သည့်သူကို၊ အရာခန့်အပ်မည်ဟု၊ ဟမြွက်ထွေဆိုပြီးခါ၊ အသီးသီးသည်၊ ကိုင်းချောင်းကျွန်းများစွာကို၊ ကျွန်းအုပ်သာချောင်းစားခန့်၊ ပရနဝါ၊ ထိုခါပီးဆင့်အပ်၏။ နောက်တထပ်အမိန့်တော်၊ ရခိုင်သားသည်၊ အများမြို့ကျွန်းရွာ၌၊ ဟိနီကျင်လူရို့မှာ၊ အောင်ကျော်ပန်းရှို၊ သော်တလီကို၊ နှိုင်းယှဉ်ဖက်မဲ့သာတည်း။ ငါ့ထံမှာမြဲခစား၊ အကျိုးတော်ကို၊ ပြီးအောင်ဆောင်ရွက်ငြား၏၊ ပီကျွန်းနှင့်ယိုးကျွန်းပေ၊ ဦးရစ်တောင်လည်း၊ ယင်းတွင်ပါလီစီလေ့။ ပီချောင်းဝယ်လေးမြို့သာ၊ ယိုးချောင်းနယ်လည်း၊ ထိုခါထည့်လိုက်ပါ၍၊ ကျွန်းအုပ်သာခန့်၍ပေ၊ သားစိုင်မြီးဆက်၊ မပျက်စားရလီအံ့၊ ဟမြွက်ထွီဆိုသောခါ၊ ဖွဲ့ဒါးကြီးသည်၊ လျှင်စောရှီးတုံပါလျှက်၊ ပရနဝါဆပ်ကြီးခတ်၊ ငါးရွက်စာကို၊ ထိုခါချက်ချင်းအပ်က၊ မေ့သက်မှတ်ပွင့်လောင်းလျှာ၊ ကျွန်းချောင်းဖျားကို၊ သိမ်းငြားပြုစုပါ၍၊ သင့်ရာရာအလုံးကို၊ ချမ်းငြိမ်းသာယာ၊ မစပါသည်၊ ကိုယ့်မှာသားရင်းပမာသို့၊ ရှိပြုကျိုးကုသိုလ်ကံ၊ မိဘရပ်မြီရခိုင်ပြည်မှာ၊ လွယ်လွယ်ရောက်လာပြန်၍၊ ပျော်စံပါးတသောသော၊ မွီးမိခင်သည်၊ နှို့သျှင်ချွေးမများကို၊ မခြားဆံတမျှင်၊ နှံသည်သက်ကို၊ တရက်မကွာချင်ဘဲ၊ နွဲ့ပျော်ရွှင်နီကြ၏၊ ရှိသဿသည်၊ ကြမ္မာဘုန်းကြောင့်တည့်လေး။

ဘုန်းကြောင်းဇကန်၊ နီကြပြန်သည်အမှန်သာ၊ ယင်းသောခါငရို့သခင်၊ ရာပသိန်သတ်၊ မင်းမြတ်နှုတ်ရှိစင်နှင့်၊ ဟမြွက်ကျင်ပြောလတ်သည်၊ ရခိုင်ပြည်တွင်၊ ဇင်ပတ္တင်ကို၊ မြို့ဝန်ခန့်အပ်မည်တည်း။ ရမ်းပြည့်ဝယ်ငါလားခါ၊ ဖွဲ့ဒါကြီးလည်း၊ မပြတ်နောက်တော်မှာ၌၊ ချီလားရာပါရမည်၊ အောင်ကျော်ပန်းရှို၊ သော်တလီသည်၊ ငါ့ဆီလိုက်ရမည်ဟု၊ ဟမြွက်ထွေဆိုပြီးခါ၊ ပတ္တင်သတ်ကို၊ မြို့တွင်ထားလတ်ပါ၍၊ မိုးယံးပွဲသော်နောက်ခါဝယ်၊ စစ်တွေကျွန်းကို၊ မြို့ကြီးတည်လုပ်ပေဟု၊ ပြောဆိုထွေယင်းနောက်မှ၊ သဘော်လှိုတွင်၊ ဝန်ဆန်ပျင်၍၊ အလျှင်ချီကြွက၊ မေ့ချစ်စယင်းသောခါ၊ မနီရသည်၊ မင်းကြီး၏အာဏာကြောင့်၊ မွီးမေတော်ရှိနို့သျှင်၊ အလျှင်မွီးသည်၊ သမီးလှပန်းသွင်နှင့်၊ သားဦးလျှင်ထွန်းအောင်ကျော်၊ ထွန်းပမည်ကို၊ ဖခင်အောက်မိကာနှင့်၊ နောက်တော်လားပါလီရာ၊ လားလျှင်းပါသော်၊ ထိုမှုဝံဘိုဝ၌၊ ဆိုက်ရောက်ကြလီသောအခါ၊ လီသင်းခုန်းသည်၊ မုန်တိုင်းဟန်ပမာသို့၊ ထလတ်ရာတုံပေငြား၊ ရှီနို့သျှင်သည်၊ မိခင်ချွေးမများကို၊ အောက်မိငြားတကာကာ၊ တဆတ်ဆတ်သည်၊ မပြတ်လားလီပါ၍၊ ရမ်းပြည့်သည်မြို့ဝယ်သာ၊ အများမကြာ၊ ယင်းတွင်ဆိုက်ရောက်ပါက၊ မာန်အောင်နှင့်သံတွဲမှာ၊ ဟိသမျှသည်၊ လူကြီးလူငယ်သော်ကား၊ ဝမ်းကြီးသာအားပါးရ၊ လာကြပါသည်၊ သကြိန်ပွဲမကတည့်။ ရိုတုတ်ကွအသွယ်သွယ်၊ ငရို့သခင်သည်၊ အသျှင်ထံတော်ဝယ်၌၊ ခယထွေနီကြခါ၊ တန်သည်သူကို၊ ယင်းတွင်ရှီးစီပါလျှက်၊ ကျွန်းချောင်းမှာအသီသီး၊ သူကြီးအရာ၊ ခန့်အပ်ပါသည်၊ ယင်းမှာဆတ်ခပ်ပြီးလျှင်၊ လွန်ချမ်းငြိမ်းသာယာစွာ၊ လေးမြို့စုံကို၊ ညီအောင်ပြုလျှင်းပါ၍၊ အရှိမှာအင်းဝပြည်၊

သျှင်ဘုရာင်ကို၊ ငါပင်တိုက်ချီမည်ဟု၊ နောက်တော်ဝယ်မြဲမကွာ၊ အောင်ကျော်ရှိန်နှင့်၊ ဖွဲ့ဒါးလိုက်ရပါအံ့၊ ဟာမြွက်ကာဆို၍ပေ၊ သုံးပင်တိုင်သည်၊ လှိုယာဥ်သဘော်ဝယ်ဌ်၊ လက်နက်ထွေပြောင်းဇဝါ၊ သေနပ်များနှင့်၊ ခဲယမ်းဗုံးစက္ကြာကို၊ စုံအောင်သာယူ၍ပေ၊ မိငုံသတ်သည်၊ ယင်းခါပါလျှင်းလီ၏။ အေသျှိမ်သော်ရာသတ်၊ သျှင်ဘုရင်မှာ၊ မြတ်ရာစီခန့်လွှတ်သည်၊ ဗေတင်တတ်ပုဏ္ဏားတော်၊ နံဒရင်နှင့်၊ အမှာတော်ရှီးသားသာတည်း၊ နားခံမှာငအုတ်ကေ၊ သားမယားနှင့်၊ မကြွင်းယူလီသည်တည့်၊ ချီတက်မည်တုံသောအခါ၊ မေ့ချစ်စသည်၊ နွမ်းလျစိတ်ဗျာပါနှင့်၊ မွီးမည်တော်ရှိနို့သျှင်၊ အိုယိုမစွမ်းနှင့်၊ သားကိုတရုကျင်၍၊ လွမ်းပူပင်တလျှက်ပေ၊ ရောဂါစီး၍၊ မချိဟိလတ်မည်ကို၊ စိတ်တွင်ဝယ်တွက်လျှက်သာ၊ မွီးမိခင်ကို၊ မမြင်ခရပါ၍၊ စီးဖြိုင်ကာမျက်ရည်ကျ၊ စိတ်ဆာဝီသည်၊ လီပွိမုန်တိုင်းထသို့၊ တမ်းရုတအောင့်မိကာ၊ လှိုသဘော်တွင်၊ ကျွန်ရို့နောက်တွင်ပါ၏၊ ချီလားရာယင်းကပင်၊ သီတာမြစ်ကို၊ လွှင့်ငြားတက်လားလီသည်၊ ရန်ငုမ်မြို့ရွာသို့လေး။

ရန်ငုမ်မြို့ရွာ၊ ထွက်လားပါသည်ယင်းခါတွင်၊ ကမ်းမမြင်သီတာမှာ၊ လိပ်ကျောက်ငါးမန်း၊ ပြွန်းပြွန်းပေါ်ပြန်လာက၊ ငါးဆင်သာရောက်လတ်မှ၊ ငါးတောက်သူလည်း၊ ရီတွင်ဖြိုထိုးကြ၏၊ လင်းသျှူကပေါ်ကာကာ၊ ရီမီးကျောင်းလည်း၊ ကိုက်မည်ချည်းသာရှာလျှက်၊ ပြင်သာမှာတဌာန၊ ပတ်ကာဝန်းကာ၊ ရစ်ကြပါသည်။ ထိုမှာလိပ်ငါးမန်းကို၊ ဆောင်းရှားကားပျံရုပ်ဟန်၊ ငါးဒရှည်မှာ၊ ရီတွင်ခုန်လွှားပြန်လျှက်၊ ကဇတ်ဟန်သူ့ဘာသာ၊ ငါးသဘင်ကို၊ ယင်းတွင်မြင်ရပါ၏၊ ဝေဘူမှာစိုက်ကာမျော၊ တင်းကျိန်ငယ်လည်း၊ ရီတွင်ငုတ်ကာစားလျှက်၊ ဇင်ယော်ကနားပင်းသာ၊ မြစ်လယ်ကြောဝယ်၊ သောသောပျံဝဲကာနှင့်၊ ကြိုးကြာမှာတဌာန၊ အခြီစင်းစင်း၊ လိုင်ကြင်းကြင်းနှင့်၊ ခုန်ဆင်းခုန်ဆင်း၏၊ ရီငှက်မဟာသ်ာမှာ၊ မောင်နှံနှစ်ပါး၊ တူစုံလား၍၊ တောင်ဖျားယှက်ခြုံကာနှင့်၊ အစာသာခွန့်ကြလျှက်၊ လိုင်ချင်းယှက်တင်၊ မြူးပျော်ရွှင်သည်၊ ရီတွင်သဘင်ငှက်ရို့ကို၊ မေ့ချစ်သက်မြင်သောခါ၊ သားဦးမိခင်၊ ငယ်ကျွမ်းဝင်သည်၊ ယင်းတွင်မမြင်လာတည်း။ မြစ်သီတာလွှင့်ကာလား၊ ဖီးဖိုးစိုင်လာ၊ ရံခါမရောက်ငြားဘဲ၊ တလိုင်းများတိုင်းပြည်သာ၊ ရန်ကုန်မြို့တွင်၊ လျှင်စွာရောက်လီပါက၊ သူ့ပြည်ရွာဌာနဝယ်၊ ရီလည်းမတူ၊ စားမူရွံ့ရှာဖွယ်ကြောင့်၊ ကျွန်နောက်ဝယ်ပါသူများ၊ စာကိုင်ခေါ်ထွေ၊ နားပေါက်ကယ်နှင့်၊ ဖောင်ရှိမှာခိုင်းစသာ၊ တိုက်စိုးကားတိုးအောင်ကြွယ်၊ အိုးဖောက်ကယ်သာ၊ စံရှိဖော်နှင့်၊ တွင်ခေါ်ငကြွင်းယေတည်း၊ ကုလားဝယ်မုန်သီးသာ၊ ဖွဲ့ဒါကြီးမှာ၊ ယောက်ဖတော်တုံပါလျှက်၊ ကာလနာလိုက်၍ပေ၊ တနိတည်းမှာ၊ ကျင်းကျင်းစုတေ့သီ၏၊ အစံယေပျာဒါကား၊ လမ်းလားရာမှာ၊ ခန္ဓာစုတေ့ငြားလျှက်၊ ခေါ်တွင်ထားလူတကာ၊ ကျီးပင်းရှည်မှာ၊ အကယ်ကျွန်းအုပ်သော်ကား၊ (-----)၊ ဒလဖက်မှာ၊ ဟိသည်တလိုင်းစုဝယ်၊ ရွှင်ပျော်မြူးစားကာကာ၊ လင်နှင့်မယား၊ သမီးသားသည်၊ ပျော်ပါးနီခြင်းရာကို၊ မျှော်ချေမိတုံကာဝယ်၊ ပန်းသွင်မိခင်၊ ငယ်ကျွန်းဝင်နှင့်၊ နို့သျှင်ချွေးမငယ်ကို၊ အောင့်မိချေတုံသောခါ၊ ကိုယ်တွင်အသက်၊ ထိပ်သို့တက်၍၊ ဇောသွီးပြန်လတ်ပါလျှက်၊ ကာလနာယှဉ်း၍ပေ၊ အသက်လိပ်ပြာ၊ သူ့ခန္ဓာသည်၊ ယင်းခါထွက်လုဖွယ်တည့်၊ ဖြစ်လတ်ပေတုံသောအခါ၊ အနိစ္စနှင့် ဘုရားသာမပါဟု၊ တိုင်တန်းကာကိုးကွယ်မှု၊ ဖီးခပ်သိမ်းသည်၊ ပျောက်ငြိမ်းချင်းချင်းကုန်က၊ မြို့ရန်ငုမ်ရပ်ကိုဝယ်၊ ပါယ်ယှောင်ခ၍၊ ချီတက်လားကြလီသည်၊ အင်းဝမြို့တော်သို့လေး။

အင်းဝမြို့တော်၊ တက်လားပါသည်ယင်းခါလျှင်၊ လက်ဝဲတွင်ဒလပေ၊ သရက်တပင်၊ ထိပ်ဝတွင်၌၊ လျှင်လျှင်ဆိုက်ရောက်လီက၊ ကြွချီတက်လီသောခါ၊ လက်ယာနားမှာ၊ ရန်ကင်းစံရာသာတည်း၊ ခေါ်တွင်ကာခနေဖြူ၊ ပါယ်ယှောင်၍ချီကြွလားလီမူကား၊ လက်ဝဲတွင်ဟသ်တ၊ ထို့နောက်ပုံ့အောင်၊ ပါယ်ယှောင်ဆန်တက်လား၍၊ လက်ယာနားကမ်းဝဝယ်၊ ညောင်ဇရဲဟန်၊ နာမရန်နှင့်၊ ရွှေတောင်မြို့ရောက်လီ၍၊ လက်ဝဲနီမြစ်နားမှာ၊ ပုတောင်းမြို့ကို၊ လျှင်စောရောက်လီပါက၊ တလိုင်းသာသျှမ်းအောက်သား၊ ကုတ်ကာရှုတ်ကာ၊ ပုန်း၍လာသည်၊ ညဥ့်ခါသူခိုးလားသို့၊ လမ်းစပ်ကြားခရီးမှာ၊ ခိုးလျှက်သတ်မည်၊ ဒရပ်လာတုံပါက၊ ချောင်းမြောင်းတောင်ကြား၊ သီပျောက်များသည်၊ ရှံ့ငြားမရပါတည်း၊ ထွက်၍လျှင်ပြီးလီခါ၊ ငရို့သခင်သည်၊ လျှင်လျှင်ချီတက်လာလျှက်၊ ပြည်မြို့သာရောက်လီက၊ ကိုးသောင်းဗိုလ်နှင့်၊ ယင်းတွင်တွိကုန်ကြ၏၊ ခေါ်တွင်ထလူတကာ၊ ကြက်တောင်ဗိုလ်ဟု၊ နာမဟိုးဟိုးကျော်လျှက်၊ ဇော်နေသာကမ်ရိသတ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့်၊ တိုင်ပင်ပြောဟောကြပ်လျှက်၊ နှုတ်ကွမ်းဆက်နီသောခါ၊ မျက်မှန်ဗိုလ်ဟု၊ နာမည်ကျော်ဇောပါ၏၊ မေဇော်သာဇောသျှိန်သတ်၊ တပ်ဦးဗိုလ်လည်း၊ ယင်းတွင်ရောက်ပြန်လတ်က၊ စားသောက်ကြအလီလီ၊ ပျော်မှုဆင်၍၊ ယင်းမှာနီကြပေသည်၊ ပြည်မြို့ရပ်ဝယ်တည့်လေး။

ပြည်မြို့ရပ်မှာ၊ နီကြပါသည်ယင်းခါတွင်၊ တလိုင်းလျှင်သျှမ်းအောက်သား၊ မိမ္မဗိုလ်သည်၊ ယင်းတွင်ရောက်လာငြား၍၊ ပြည်မြို့ပါးအနီးမှာ၊ ရသေ့မြို့တွင်၊ တပ်မူစွဲငြားလာလျှက်၊ လက်ဝဲမှာနဝင်းတပ်၊ ဝက်ထီးကန်ဝယ်၊ မှန်စွာတပ်ကြီးရပ်၏၊ ကမ်းပါးစပ်မြစ်နားမှာ၊ ဖိုးဦးတောင်သည်၊ မြင့်ခေါင်အထွတ်ချာ၌၊ တပ်တောင်တာစွဲကာပေ၊ မြေထဲမြို့မှာ၊ တတပ်တည်လျှက်နီ၏၊ ကခုန်သည်တသောသော၊ ဟစ်မောင်းကြော်၍၊ သံဝါခြိမ့်သဲအော်လျှက်၊ အမှားမှားအောက်သားမှာ၊ ကောင်းမည်ထင်လျှက်၊ ယင်းတွင်နီကြပါသည်၊ ကိုးသောင်းသာဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ တပ်ဦးဗိုလ်ကို၊ ယင်းတွင်အာဏာပီး၏၊ မြို့အနီးသျှမ်းတပ်ကို၊ လက်ဝဲကြောင်းသာ၊ တပ်ဦးချီလီဆိုလျှက်၊ လက်ယာကိုငါတက်မည်၊ မြင်းစီးများမှာ၊ တောကပုန်း၍နီလေ့၊ ပြောကြပြီးတုံသောခါ၊ ရဲမက်များနှင့်၊ လျှင်စောချီတက်ပါ၍၊ တပိုကျော်နီထွက်ဝယ်၊ သျှမ်းတပ်ကြီးကို၊ နင်းလျှက်တိုက်ကြလီက၊ ဂူရာသည်စာဖာအိတ်၊ မြင်းစီးများသာ၊ ခွတ်ကြပါသည်၊ လယ်မှာစပါးရိတ်သို့၊ သျှမ်းမကြီးဗိုလ်လုပ်သူ၊ မိသျှင်သဲသည်၊ နိစ္စခန္ဓာကုန်၏၊ နီဝင်မူတပ်ရို့မှာ၊ အောက်သားမိုက်သည်၊ ပြီး၍မလွတ်ပါတည်း။ ရဲမက်တော်ဂူရာများ၊ အသွယ်သွယ်သည်၊ ရှာဖွေတိုက်သတ်ငြားက၊ ဝက်ထီးနားတပ်ထဲနီ၊ အောက်သားမိုက်သည်၊ ကျင်းကျင်းမြုတ်လျှက်သီ၏၊ မိုးဦးဝယ်တောင်ထိပ်မှာ၊ ဗုံးစက္ကာကို၊ ဆင့်ကာလွှတ်လိုက်ပါက၊ ပြီးယှောင်ကာပုန်းမလွတ်၊ တောင်ကြားချောက်မြောင်၊ နှမ့်အောင်ဖြန့်လျှက်သတ်၏၊ မြေထဲရပ်တပ်ကိုပေ၊ ဂူရာများသည်၊ ပြီးလွှားတိုက်သတ်လီက၊ ကြောက်ဝှန်သည်မခံချို၊ တပ်လုံးသူသည်၊ အလျှင်ထွက်ပျာပြီး၏၊ ရန်တစိမပေါ်လာ၊ တပ်အများကို၊ လျှင်စောနိုင်နင်းပါသည်၊ ဘုန်းတော်အကြောင်းနှင့်လေး။

အကြောင်းဘုန်းတော်၊ နိုင်နင်းပါသည်ယင်းခါလျှင်၊ ပြည်မြို့တွင်စေတီကြီး၊ ရွှေဆံတော်ကို၊ ယင်းမှာပူဇော်ပြီးမှ၊ အသီးသီးချီကြခါ၊ မီးသင်္ဘောသည်၊ ရီကြောင်းဆန်တက်ပါ၏၊

ကုန်းကြောင်းမှာတစလား၊ နဲ့ပြီခရာ၊ ဗောမူတ်ပါသည်၊ ပတ်သာအငြိမ့်များနှင့်၊ ဆင်မြင်းကားရထားသာ၊ အနန္တသည်၊ ရှိတွက်မရပါတည်း။ သူရဲတော်သိန်းကုဋေ၊ လေးပါးစစ်အင်၊ မွန်းဖျင်ပြည်ထဲချီ၏၊ လားကြလီတုံသောခါ၊ ကာမမြို့ကို၊ လက်ဝဲထားခပါလျှက်၊ လက်ယာမှာဆင်ပေါင်ဝဲ၊ သရက်မြို့သာ၊ လက်ဝဲမှာကို၊ ပါယ်ခွာယှောင်ထားခလျှက်၊ တသဲသဲချီတက်ခါ၊ ပဌနကို၊ တွင်ဆိုမြို့ရောက်ပါက၊ ဆိုင်းရပ်ကာတပ်ကြီးချ၊ များဗိုလ်ပါသည်၊ ယင်းမှာစုရုံးကြ၏၊ နောက်ဖက်ကမြစ်နားမှာ၊ မလွန်မြို့ဝယ်၊ အောက်သားတပ်ဟိပါလျှက်၊ ပခင်းသာမင်းမြတ်ဖူး၊ ပသချင်လျှင်၊ သျှင်ဘုရင်မှာ၊ ညီတော်အထွီးဆုံးတည်း၊ ဗိုလ်မှူးကြီးယင်းတပ်မှာ၊ ကျီဝန်မင်းကို၊ အကြီးပြုပါလျှက်၊ ကောလင်းသာမင်းကြီးပေ၊ တပ်မှူးရာကို၊ ယင်းတွင်ပြုလုပ်သည်တည့်။ အာသံဝယ်တိုက်ချီသူ၊ သီလဝသည်၊ စစ်ကဲပြုရတုံလျှက်၊ နားခံမူယင်းသောခါ၊ ဇေတဗိုလ်သည်၊ မှန်မှန်ပြုလုပ်ပါ၏၊ စကားသာပြန်တတ်ငြား၊ ဒါဝိုက်ကေကို၊ အမှန်တည့်တည့်ထားလျှက်၊ သူရဲကားယင်းတွင်သာ၊ တပ်သုံးတပ်မှာ၊ ငါးသောင်းလောက်ဟိပါ၏၊ နီကြခါတုံပေ၊ မလွန်တပ်ကို၊ နင်း၍တိုက်ယူမည်ဟု၊ ကြံကြသည်တခါတွင်၊ မင်းမြတ်ဖူးက၊ တမန်စီလွှတ်ကျင်၏၊ တပ်ကိုလျှင်ဆိုင်းရပ်ပါ၊ အမီးပုစ္ဆာ၊ ပြဿနာကို၊ ပြီးအောင်ဖြေကြပါအံ့။ ပြောတုံလာသောခါပေ၊ မြစ်လယ်ကြောတွင်၊ လှီဖောင်ဖွဲ့လုပ်နီ၏၊ အောက်သားဝယ်ကျီဝန်ကြီး၊ ကောလင်းမင်းသား၊ လျှင်စောလာတုံငြားက၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကြက်တောင်ဖန်၊ ရာပသိန်သတ်၊ မင်းမြတ်လားမည်ကြံက၊ ကြည့်မျက်မှန်တပ်ဦးကို၊ ဖောသျှိန်းသတ်သည်၊ နောက်ထပ်လိုက်မည်ဆို၍၊ သုံးပါးဗိုလ်ပေါင်းပြီးခါ၊ မြစ်လယ်ဖောင်မှာ၊ လျှင်အောင်လားလီပါလျှက်၊ နှစ်ဖက်သာမင်းစပ်ကြား၊ ဒါဝိုက်ကေသည်၊ ထိုဝယ်ပြန်၍ပြော၏၊ မြန်မာများကူး၍ပေ၊ ငတ်မော်ရပ်က၊ အထက်ဖမ်းယူလီသည်၊ ရဲမက်ငယ်စဖာအိတ်၊ အမိရိကာ၊ ထိုမှာအင်္ဂလိပ်ကို၊ ယူဆောင်ပြီးပီးပါမည်၊ ဆယ့်ငါးရက်နှင့်၊ လိုသည်စရစ်ကို၊ ပြေလည်အောင်ပီးဆက်က၊ ရန်ကုန်မြို့သို့လျှင်၊ လျှင်စောဆုတ်လားကြလော့၊ ကျုပ်တို့ကားနောင်တခါ၊ ခိုက်ရန်များမပြုလုပ်ပါဟု၊ ပြောဆိုရာနှစ်ဖက်သား၊ လက်ဝါးရိုက်ကာ၊ စာချုပ်ပါလျှက်၊ မှန်စွာကတိထား၍၊ ပုဏ္ဏားကားဆရာတော်၊ နံဒရင်မှာ၊ အမှာတော်ရှီးသာတည်း။ နားခံမှာငအုပ်ကေ၊ အကုန်သူကို၊ ယင်းတွင်လွှတ်လိုက်ပေလျှက်၊ များဗိုလ်ခြီရဲမက်တော်၊ ဆယ့်ငါးရက်ကို၊ ဆိုင်းငံစောင့်နီပါသည်၊ ဥစ္စာကတိနှင့်လေး။

ကတိသစ္စာ၊ စောင့်နီပါသည်ယင်းခါတွင်၊ (ပီပျောက်)

ဆင်မြင်းသာလူသူက၊ တချက်မှန်သော်၊ ဇကန်မရဏတည်း၊ မီးကျည်ကားလက်နက်တော်၊ တချက်ပစ်သော်၊ ထွတ်ဖျားထက်အာကာသို့၊ ပျံဝဲကာတက်လီငြား၊ သက်လတ်ပါသော်၊ တပ်မှာမြီခေါင်းများ၌၊ ရှာတုံငြားမှီ၍သာ၊ သတ်လတ်ငြားသည်၊ လူ၏ဟန်ပမာသို့၊ ဂူရာသာရဲမက်ကား၊ ဇေရာဝတီ၊ ခေါ်သည်ထိုမြစ်ဖျားကို၊ ကူးလားငြားလိုက်၍ပေ၊ အောက်သားတပ်ကို၊ ဝင်လျှက်ခွတ်သတ်လီ၏၊ ညီတော်သည်မင်းမြဖုံး၊ ကျီဝန်ကြီးသာ၊ ထိုခါတောမှာပုန်း၍၊ တပ်ပြတ်လုံးအောက်သားမှာ၊ ကိုးကွယ်မရ၊ လွန်ကြောက်လှ၍၊ လျှင်စောပြီးလီပါက၊ တိုက်ကြရာတခဏ၊ သုံးတပ်စုံကို၊ လွယ်ကူချက်ချင်းရ၏။ ချီတက်လားကြလီခါ၊ မကွေးမြို့တွင်၊ လျှင်ပြင်းရောက်လီသော်ကား၊ နောက်တော်ပါဖွဲ့ဒါကြီး၊ အသောင်းဒူလာ၊ ထိုမှာရောဂါစီး၍၊ မချီယင်းမြို့တွင်၊ မရဏသည်၊ နိစ္စရောက်လီကျင်၏။

လားလီလျှင်ဝက်မစွတ်၊ ရေနံချောင်းကို၊ ပါယ်ခွာချီတက်လတ်မှ၊ လက်ယာမှာစလေမြို့၊ လက်ဝဲဖက်ကမ်း၊ ဆင်ဖြူကျွန်းနှင့်၊ ကျားဗင်းဆိပ်ကမ်းရို့က၊ တသောင်းလောက်အောက်သားလျှင်၊ စလင်းမြို့တွင်၊ တပ်နှင့်စောင့်နီကျင်လျှက်၊ ယင်းရပ်တွင်ဗိုလ်ချုပ်မူ၊ မိဖုရားမှာ၊ မောင်ရင်းတော်သည်ဟူ၏။ ဇာတိမူထောင်မှူးသား၊ ယောက်ဖတော်ကို၊ သခင်ကြီးဘုရားဟု၊ နာမည်ကားမောင်အိုသာ၊ အောက်သားမိုက်သည်၊ မိမ္မဟန်ပမာသို့၊ သတင်းသာကြားကာမျှ၊ စစ်မရောက်ခင်၊ အလျှင်ထွက်ပြီးကြ၏။ နှမနှင့်ယောက်ဖသာ၊ ထံရင်းတော်ပါး၊ ရောက်လီငြားသော်၊ ကြောင်းလျှားလျှောက်ခြင်းရာကား၊ အယ္ယိုတ်တက်ကာငို၍ပေ၊ ပြုးတူးကြက်တက်၊ အောင့်လျှက်ထိုသည်နှယ်သို့၊ တုန်လှုပ်ကာစီးယိုကျ၊ ရှုံတွမျက်နှာ၊ ပြောလတ်ပါသည်၊ လျှင်စွာပြီးလီတော့လား၊ တိုက်သတ်ကြဆိုင်သောခါ၊ ပြီးမလွတ်ဘဲ၊ မချွတ်သီမည်သာဟု၊ တိုးတိုးသာချပ်ချပ်ပြော၊ ချီးယိုပါသည်၊ အောက်ပေါ်ဒေါ်လျှားများ၏။ လူးလဲငြားဝမ်းခဲကွန်၊ ခုချက်ချင်းသည်၊ ကာလနာလိုက်သည့်ဟန်သို့၊ ပြုလုပ်ပြန်ဥပါယ်သာ၊ ကြောက်ဝှန်ကြီး၍၊ ယင်းမှာနီလျှင်းပါသည်၊ နှမထံမှာတည့်လေး။

နှမထံမှာ၊ နီလီပါသည်ယင်းခါလျှင်၊ ချီတက်ကျင်လားလီငြား၊ လက်ယာဖက်မှာ၊ အနန္တာဘုရားတည်း။ လက်ဝဲနားကမ်းစမှာ၊ တင်းကျိတောင်ဟု၊ ခေါ်ဆောင်ဘုရားသာတည်း၊ လက်ယာမှာပုဂံမြို့၊ ဆိုက်ရောက်သောခါ၊ ယင်းမှာအောက်သားရို့က၊ ဘုန်းတော်တိုးအာမခံ၊ ငွေခွက်စွဲ၍၊ တပ်စွဲလျှက်နီပြန်၏။ ဂူရာပုံရဲမက်တော်၊ မြင်းစီးများသည်၊ လိုက်၍တိုက်ကြပါက၊ တသောင်းကျော်လူမက၊ သီပျက်ပါသည်၊ မြန်မာအောက်သားကတည်း။ ထွက်ပြီးကြလီသောခါ၊ ညောင်ဦးမြို့တွင်၊ လျှင်စောရောက်လီပါက၊ လက်ဝဲမှာမြစ်ဆိပ်ကမ်း၊ ပုခန်းကြီးခေါ်၊ မြို့ကိုသာလျှင်၊ ပါယ်ကာချီလားဘိက၊ အောက်သားလျှင်သီလဝ၊ ကူး၍လာကာ၊ ပြောဆိုလာသည်၊ မြင်းသာပြိုင်ကတ်စွဟု၊ အရှိုကမြင်းကိုသာ၊ စိုင်း၍ပြီးသော်၊ ငှက်သွင်လျှင်လှပါ၏။ အနောက်မှာမြင်းတို့ဝယ်၊ ပြီးမလျှင်သည်၊ နောက်ဖင်ကားရားနီ၏။ ထိုခါထွေတုံပေက၊ မျက်မှန်ဗိုလ်သည်၊ ယင်းတွင်မာန်ကြီးထလျှက်၊ ခုလျှင်စောမြင်းယူခီ၊ ပြိုင်၍ယှုံးသော်၊ မြင်းကိုယူကြမည်ဟု၊ လက်ဝါးသည်ရိုက်ပြီးမှ၊ ငါးစီးမြင်းကို၊ အောက်သားမှာယူကြလျှက်၊ သူရို့ကမြင်းစီးသာ၊ ကသည်းမျိုးကို၊ အစီးအပ်လျှင်းပါ၏။ ယင်းသောခါမျက်မှန်ဗိုလ်၊ အိမ်ရာဇီသည်၊ ကတ်တင်ဖလောင်းပျိုကို၊ ခေါ်၍ဆိုမြင်းအပ်ကာ၊ နှစ်ပါးစုံသည်၊ အတူရပ်ကြပါက၊ သိန်းဗိုလ်ပါလူသူများ၊ ရှုကြည့်ရာသည်၊ သဘင်ပွဲအလားတည်း။ မြင်းနှစ်ပါးစိုင်းကြခါ၊ အိမ်ရာဇီသည်၊ အသျှင်မြင်းတုံသော်ကား၊ ထက်အာကာငှက်ပုံဟန်၊ အောက်သားမြင်းသည်၊ နွားလား၏သဏ္ဌာန်သို့၊ ပြောင်းကာပြန်နောက်ကသာ၊ သုံးခါစိုင်းသော်၊ တချက်မမှီပါတည်း။ တစီးသာယှုံးတုံက၊ နောက်ထပ်ပါသည်၊ ထိုခါတစီးပြ၏။ စိုင်းပြန်ကြလီသောခါ၊ သုံးခေါက်လုံးကို၊ တချက်မနိုင်ပါတည်း။ သောင်းသောင်းကြော်လက်ခုပ်ခတ်၊ ယှုံးသည့်မြင်းကို၊ သိမ်း၍ယူတုံလတ်က၊ အောက်သားသွတ်အရူးသာ၊ သီလဝသည်၊ ရှက်၍ပြန်လားပါလျှက်၊ စာချုပ်ရာကတိရက်၊ စိရောက်သောခါ၊ ငွေတော်မပီးဆက်၍၊ ကြန့်ကြာလျှက်ကျူးလွန်ခါ၊ ရာပသိန်သတ်၊ မင်းမြတ်ရှိန္ဒုတ်ဝါနှင့်၊ အောက်သားသာသျှမ်းမိုက်များ၊ ကတိမမှန်၊ လင်းပြန်လူပျက်သားကို၊ တပ်ဦးကမျက်မှန်ဗိုလ်၊ (-----)၊ အောင်ကျော်ရှိလည်း၊ ယင်းမှာလားခီဆိုလျှက်၊ ကိုးသောင်းဗိုလ်ကြက်တောင်ဖံ၊ ရဲမက်များနှင့်၊ အသင့်စောင့်နီပြန်ဟု၊ ချလတ်ဟန်တုံသောခါ၊

မျက်မှန်ဗိုလ်နှင့်၊ အကျွန်ရို့အလုံးသော်ကား၊ လားကြရာတုံကပေ၊ မလွန်တပ်မှာ၊ လျှင်စောရောက်လီသည်တည်း။ အောက်သားဝယ်ကျီဝန်ကြီး၊ ကောလင်းမင်းကို၊ အယင်စကားမီး၏။ ထက်ကတိစာချုပ်မှာ၊ ပါသရိကို၊ အခုပီးအပ်ပါလော့။ မပီးသော်နက်ဖန်ဝယ်၊ နီတပိုတွင်၊ အမှန်တိုက်လာမည်တည်း။ ပြောဆိုပေတုံသောခါ၊ ကျီဝန်မင်းသည်၊ ချက်ချင်းတုန်လှုပ်ပါ၍၊ ကြောက်ဝှန်ကာမခံချိ၊ ငါးရက်ဆီကို၊ ငံ့တော်ပြုပါဖိလော့။ ထက်ကတိဟိတိုင်းကို၊ ပြည့်စုံအောင်သည်၊ ကျွန်တို့ပီးမည်ဆိုက၊ မနာလိုငြင်း၍သာ၊ မျက်မှန်ဗိုလ်နှင့်၊ အကျွန်ရို့ပြန်လာလျှက်၊ လျှောက်ကြလာသောခါဝယ်၊ နက်ဖန်ရက်မှာ၊ လျှင်စောတိုက်ကြမည်ဟု၊ လက်နက်ဝယ်ဗုံးစကြာ၊ မီးကျည်တန်းနှင့်၊ ရဲမက်များဗိုလ်ပါကို၊ အသင့်သာစီမံ၍၊ ထားလျှင်းပါသည်၊ တိုက်မည်အမှန်တည့်လေး။

တိုက်မည်မှန်စွာ၊ မိုးသောက်ပါ၍ယင်းခါတွင်၊ တပိုလျှင်နီတက်ခါ၊ ဗုံးလက်နက်ကို၊ တချက်လွှတ်လိုက်ပါက၊ ထက်အာကာဝတိန်၌၊ ဝရဇိန်အဟိန်၊ မိုးကြိုးထစ်သို့၊ ကျတုံလစ်ယင်းတပ်မှာ၊ လယ်စပါးကို၊ ကြဲ၍ပစ်ခြင်းရာသို့၊ (ပီပျောက်)

(ရန်တပိုစာချုပ်အကြောင်း)

ချင်းတွင်းမြစ်တွိခါ၊ လက်ယာနားမှာ၊ တရုတ်မြို့ဟိပါ၏။ ချီတက်သော်တုံကပေ၊ ရန်တပိုမှာ၊ လျှင်စွာဆိုက်ရောက်လီက၊ ယင်းတွင်သာတပ်မချ၊ မျက်မှန်ဗိုလ်မှာ၊ လျှင်စွာချီတက်ကြွလျှက်၊ နီကြပေတုံသောခါ၊ သျှင်ဘုရင်မှာ၊ ကျွန်ရင်းအမတ်သော်ကား၊ လယ်ကိုင်းသားမြို့စားပေ၊ မင်းကြီးမဟာ၊ မင်းလှသာလျှင်၊ ကျော်ထင်ဘွဲ့နာမည်တည်း။ အတွင်းဝယ်ဝန်ကြီးသာ၊ ရွှေခွန်ဝန်မှာ၊ နာမည်ဘွဲ့တုံသော်လည်း၊ မင်းမဟာမင်းလှပေ၊ သီဟသူဟု၊ ယင်းမှာခေါ်ကြသည်တည်း။ နန်းတော်ဝယ်မောင်ရှင်သာ၊ သံတော်ဆင့်လည်း၊ ယင်းခါပါလျှင်းပါ၏။ ဆရာတော်ပါဒလီ၊ ဇိန်သတ်ကိုပေ၊ ရှိနီပြုလုပ်ပြီးလျှက်၊ ခေါ်ယူပြီးလာ၍သာ၊ မလွန်တပ်ဝယ်၊ အထက်စာချုပ်ပါကို၊ ခုယူပါပြော၍ပေ၊ ရွှီငွေဒ်ဂါး၊ အများလက်ဆောင်ဝယ်နှင့်၊ ဖမ်းလီသည်ဆာဖာအိပ်၊ အမိရိကာ၊ မှန်စွာအင်္ဂလိပ်ကို၊ အပ်ဆက်ပြီးပီးမှသာ၊ နှစ်ဖက်သားသည်၊ လက်ဝါးရိုက်ပြီးခါမှ၊ စာချုပ်ပါကြလတ်သည်။ အက္ကဗတ်ထွီ၊ ဝေသာလီနှင့်၊ အာသံမြို့လျှင်ပေတည်း။ မဏိပူရမှာ၊ ရှိမင်းဟောင်းသည်၊ ဂဘိရသျှိန်သော်လည်း၊ ပြန်လျှက်သာမင်းပြုက၊ သျှင်ဘုရင်မှာ၊ ခိုက်ရန်မရှာရတည်း။ ထားဝယ်နှင့်ရဲမြို့ဝယ်၊ တနင်္သာရီ၊ ခေါ်သည်ဗိတ်မြို့ဝယ်နှင့်၊ သံရှင်ဝယ်မြစ်ကိုမူ၊ နယ်ခြား၍သာ၊ ပိုင်လျှက်ယူကြတုံအံ့။ ရခိုင်ဟူမြို့ပေ၊ ဒွါရာဝတီ၊ ခေါ်သည်သံတွဲစသား၊ ရမ်းပြည့်နှင့်မာန်အောင်သာ၊ ဆယ့်နှစ်မြို့ကို၊ ပိုင်ခြားသိမ်းယူပါအံ့။ ကျန်ကြွင်းရာမြို့ကိုပေ၊ သျှင်ဘုရင်ကို၊ ငါရို့ပီးခမည်တည်း။ စရစ်ငွေအတွက်မှာ၊ တကုဋိကို၊ အမှန်ပီးရပါအံ့။ လေးပုံသာတပုံကား၊ ရန်တပိုဝယ်၊ ခုပင်ပီးအပ်လော့ဟု၊ တပုံကားရန်ငုမ်မှာ၊ အခုနိက၊ ရက်ပေါင်းရွှီတရာတွင်၊ ပီးတုံကျင်သောခါဝယ်၊ တနှစ်တွင်းမှာ၊ တပုံသွင်းရမည်တည်း။ တပုံငွေနောက်ပီးက၊ ရန်ပူစွာကို၊ နောင်မရှာရဟု၊ နှစ်ဖက်ကမင်းရို့သာ၊ ကတိထား၍၊ ယင်းမှာပြောကြပါသည်၊ တပ်မဟိရာတည့်လေ။

တပ်မဟိရာ၊ ပြောကြပါသည်ယင်းခါတွင်၊ ခွဲဝီကျင်လီကြခါ၊ ရခိုင်တိုင်းပြည်၊ သံတွဲနယ်ကို၊ ခေါ်ထွေလူတကာရို့၊ တောင်ခွင်သာမော်ရုံထိ၊ ရခိုင်မင်းသာ၊ တည်လုပ်ပါသည်၊ မဟာစေတီကြီးကို၊ မသိမကြားကွန်၊ လယ်ကိုင်စားနှင့်၊ ကျီဝန်ရို့ပြောကြပြန်၏။ ပုသိမ်ဝန်စီရင်စု၊ သံတွဲနယ်သည်၊ အကယ်ပင်မဟုတ်တည်း။ မပီးအပ်ပါ၊ ငြင်းခုံလတ်သော်၊ ကျွန်ုပ်ပြောလျှင်းပါ၏။ လေးဆယ်သာခြောက်ခုက၊ ရခိုင်ပြည်ကို၊ အောက်သားပိုင်လာလည်း၊ ပုသိမ်ကမရပါ၊ စေတီကြီးလည်း၊ ရခိုင်မင်းရာဇာက၊ တည်လုပ်ပါသည်၊ နယ်နမိတ်ဖြစ်ခြင်းဟန်ကို၊ အကျွန်ပြောလတ်ပါ၏။ စေတီထိနယ်ကိုပေ၊ ရခိုင်ပြည်က၊ အပိုင်ရလျှင်းစီတည်း။ အရှိပြည်အင်းဝမှာ၊ စဖာအိပ်သည်၊ သူရဲငါးကျိတ်ကျော်နှင့်၊ ကတ်တင်သာအိမ်ရာဇီ၊ ဗိုလ်တယောက်လည်း၊ စောင့်၍နီအံ့။ ကုမ္ပဏီမြို့တော်မှာ၊ ထားလိုက်ငြားသော်၊ အောက်သားငါးကျိတ်ကျော်ကို၊ မပြတ်သာစောင့်နီလီ၊ စစ်ရန်များကို၊ မပြုလုပ်စီဟု၊ သက္ကရာဇ်သည်တထောင်ဖြစ်၊ တရာ့သျှစ်ဆယ်၊ ခုနှစ်ကယ်က၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၄) ရက်နိသည်၊ တပိုအချိန်မှာဝယ်၊ နှစ်ဖက်ကားမင်းများပေ၊ စာချုပ်ထား၍၊ လက်မှတ်ချကြသည်တည်း။ ဘာသာဝယ်သူ့စရိုက်၊ ပြောင်းဇဝါကို၊ ထိုခါသံဆင့်ပစ်လျှက်၊ လက်နက်၌ဖုံးစကြာ၊ မီးကျည့်တန်းကို၊ အာကာမြောက်လိုက်ပါ၍၊ ကျူးရစ်ကာပစ်တုံငြား၊ ထိန့်ထိန့်ဆူသည်၊ ဇမ္ဗူကျွန်းလုံးကြားမျှ၊ ပျော်ရွှင်ငြားအောင်ပွဲသာ၊ ဗင်တုတ်ရုတ်မှာ၊ ကတ်တင်ဗိုလ်မင်းသော်ကား၊ ခေါ်တွင်ကာသူ့နာမ၊ လောဗောသျှိန်တိန် အိမ်ရာဇီကို၊ ယင်းခါစီလွှတ်ကလည်း၊ ကတ်တင်နှင့် နှစ်ယောက်သာ၊ အင်းဝမြို့မှာ၊ လျှင်စောရောက်လီပါ၏။ နန်းတော်သာရောက်လီက၊ သျှင်ဘုရင်မှာ၊ နီရာတိုင်းကြီးမ၌၊ တံဆိပ်နှင့်ခတ်နှိပ်ပြီးခါ၊ အပိုင်ခံ၍၊ လျှင်စွာပြန်လျှက်လာသည်၊ တပ်မဟိရာသို့လေ။

တပ်မဟိရာ၊ ပြန်လျှက်လာ၍ရောက်ခါလျှင်၊ ဝမ်းသာရွှင်ပျော်ပါးကာ၊ ရာပသိမ်သတ်၊ မင်းမြတ်နှုတ်ရွှီဝါနှင့်၊ များဗိုလ်ပါရဲမက်ကား၊ ခုလျှင်စွာသည်၊ ပြန်ကာဆုတ်၍လားလေ့၊ ချဆိုငြားတုံသောခါ၊ ဗိုလ်လုံးသားသည်၊ ပြန်လျှက်ဆုတ်လီပါ၍၊ ပုဂံသာရောက်ပြီးက၊ ရွှေစည်းခုံသည်၊ သျှင်ပင်စေတီမကို၊ ပူဇော်ကြလီသောခါ၊ အောက်သားမသည်၊ ရှုကြကြည့်တုံလာ၏။ မြင်ခီသော်ရွံ့ဖွယ်တိ၊ အခြီစင်းစင်း၊ လက်ကျင်းကျင်းသည်၊ ဝတ်ခြင်းပင်ရင်မစီတည်း။ မွီးသည်မိအသရီ၊ ပြင်ကိုထုတ်လျှက်၊ မရှက်ပြနီ၏။ လက်ယာခြီဒူးဆစ်မှာ၊ ခြည်မျှင်မဲကို၊ ပတ်၍ချိုင်ထားပါလျှက်၊ သားမြတ်မှာချက်ရှိထိ၊ အသားမဲမဲ၊ သွားကြဲကြဲသည်၊ ဂေါင်းလည်းခပိပိနှင့်၊ မျက်စိလည်းပြူးတူးသာ၊ ဆံကိုဖြတ်၍၊ မျက်နှာဖုံးထားပါလျှက်၊ ရှုးခြင်းရာဟန်မပြား၊ တချက်မြင်သော်၊ ကြောက်ချင်ဖွယ်များ၏၊ မောင့်သက်ထားမျိုးအိမ်သူ၊ နို့သျှင်ချွေးမ၊ သက်လုံးမျှကို၊ နှိုင်းယှဉ်သော်ဖက်မမျှ၊ မြော်မြင်သသူ၊ စိတ်ဝမ်းပူသည်၊ နတ်ဘုံသူမကတည်း။ ယင်း၎ာနသူ့ရပ်မှာ၊ တပေါင်းမင်းလွင်၊ ရွက်ကျင်တောင်လီလာက၊ ဉသြသာဖိုးခေါင်ကျူး၊ နွှိပေါက်သံဝါ၊ ၎ှက်တကာသည်၊ မြူးပျော်ကဇာတ်ပြုက၊ ထက်အောက်ချုပ်မှိုင်းဝီကာ၊ မြုံဆောင်းဆောင်းသည်၊ (-----)၊ လွှင့်လွှတ်ပါတုံပေက၊ သားဦးမိခင်၊ ငယ်ကျွမ်းဝင်ကို၊ ကျွန်လျှင်အောက်မိလှ၍၊ တမ်းတရုမကြံသာ၊ ဟာလာအသက်၊ ပြင်ထွက်ဟန်ပမာသို့၊ ဖိုမောကာသွယ်ပြိုက်ကျ၊ စိတ်ပူဆာသည်၊ မေတော်သျှင်ချွေးမကြောင့်၊ ဆွတ်မျှတ၍သာ၊ တဆတ်ဆတ်သည်၊ ပြန်လျှက်ချီကြွလာလျှက်၊ ပြည်မြို့သာဆိုက်ရောက်က၊ များဗိုလ်ပါသည်၊ ယင်းမှာတပ်ကြီးချလျှက်၊

ဆိုင်းငံ့ကြနီခါဝယ်၊ စျီးတန်းပြင်မှာ၊ ကျွန်လျှင်မြင်ခီသည်ကား၊ သားသူငယ်မိထံမှာ၊ မပီတွတွ၊ ပီတွတွသည်၊ အဘကိုသာခေါ်လျှက်၊ လူးလဲကာငို၍ပေ၊ ငါ့ဘခင်ကို၊ ခုပင်ပီးရမည်ဟု၊ တွလျှက်ပေတောင်းလတ်ခါ၊ မီးဘခင်သည်၊ လျှင်လျှင်ပြီး၍လာလျှက်၊ ဖက်နမ်းကာသားကိုရွှက်၊ မွီးမိခင်လည်း၊ ယင်းတွင်တစဖက်၏။ ရယ်နှုတ်ဆက်အလှယ်လှယ်၊ လင်မယားသား၊ နှစ်ပါးပျော်ကြသည်ကို၊ မျှော်ခီပေတုံသောခါ၊ ကျွန့်သဲအူကို၊ နှုတ်ယူဟန်ပမာသို့၊ ဟမ္ဗွက်ကာမျက်ရည်ကျ၊ သားမောင်ငယ်ကြောင့်၊ ဘခင်လွမ်းရုတ၍၊ လွန်ပျောင်းပျမကြံသာ၊ ကြာပဒုံကို၊ နီပူလှမ်းပမာသို့၊ မွီးမယ်တော်မင်းချွေးမ၊ ချီ၍လာခါ၊ ဂမ္ဘာသာလျှင်၊ ဝမ်းမှာသနွေနှင့်တည်း။ စွဲရင်းလှဟိလိုက်သည်၊ ဖွားမြင်ကြောင်းကို၊ ကျွန်လျှင်မမြင်ပေ၍၊ သားမောင်ငယ်ကြီးခြင်းရာ၊ သည်ကိုတွက်၍၊ အကျွန့်သဲအူဆာလျှက်၊ စိတ်မှာသာမျှော်နိုင်းနှိုင်း၊ စားသောက်မဝင်၊ ပူပင်လွမ်းဝှမ်သဲ၍၊ ခီပျောင်းချိတလျှက်သာ၊ ရန်ငုမ်မြို့ရွှာ၊ ကြွချီလားလီပါသည်၊ မကြာရောက်လာ၏လေ။

ရန်ငုမ်မြို့ရွှာ၊ ရောက်လတ်ပါသည်ယင်းခါလျှင်၊ ဆိုင်းငံကျင်နီသောခါ၊ ရာပသိမ်သတ်၊ မင်းမြတ်ရှိနှုတ်ဝါနှင့်၊ ဟမ္ဗွက်ကာပြောလတ်သည်၊ ကုလိကုတ္တာ၊ ကိုယ့်ပြည်ရွှာမှာ၊ ငါသာချီလားနှင့်ပြီ၊ ရန်ငုမ်ဝယ်နီလိုက်ကြ၊ ဇောသျှိန်သတ်ဆို၊ မျက်မှန်ဗိုလ်သည်၊ လျှင်စွာပို့တုံကြအံ့။ ရောက်လီရရခိုင်မှာ၊ ကျွန်းချောင်းများသည်၊ ငါကပီးအပ်ရာကို၊ သားစိုင်မှာမြီးဆက်ပေ၊ မျှင်မပြတ်သည်၊ မပျက်စားရလီအံ့။ အရာဝယ်အထူးသာ၊ ကြီးမားစွာကို၊ ယင်းမှာရတုံပါ၏။ ဟမ္ဗွက်ကာပြောလျှက်ပေ၊ ကိုးသောင်းဗိုလ်နှင့်၊ အကုန်ချီလီသည်တည်း။ ရန်ငုမ်ဝယ်မြို့တွင်းသာ၊ ကျွန်ုပ်ရို့သည်၊ ယင်းမှာကျန်လိုက်ပါက၊ တန်းခူးသာဆန်းလတ်မှု၊ တာသကြံ်နသည်၊ ကျပြန်တုံလတ်ကလည်း၊ ယင်းဌာနသူရို့မှာ၊ ပေါက်ပေါက်ပန်းမှန်၊ တင်းခွန်ဆီမီးဝါနှင့်၊ ဆင်ယင်ကာအသွယ်သွယ်၊ လင်နှင့်မယား၊ သမီးသားသည်၊ ပျော်ပါးလားကြပေ၍၊ ရောက်ပါလီတုံပြီးခါ၊ ရွှေတိဂုံသည်၊ သျှင်ပင်စေတီတော်၌၊ ပန်းမှန်သာပေါက်ပေါက်များ၊ ဆီမီးဝါကို၊ လျှင်စွာညှိတင်ငြားက၊ လင်မယားမောင်နှံပေ၊ တူစုံထိုင်လျှက်၊ သျှင်ပင်ရှိတော်ဝယ်၌၊ အတူသည်ဖြစ်ရအောင်၊ မယားဝတ်သည့်၊ ကိုယ်တွင်တံဘက်စောင်ကို၊ လင်ယူဆောင်ကိုင်ထားကာ၊ လင်ဝတ်ပါသည်၊ ကိုယ်မှာအင်းကျီပါးကို၊ မယားကဆွဲကိုင်ကာ၊ အသားချင်းသာ၊ ဟပ်၍ဆုတောင်းပါ၏။ ဖြစ်လီရာဘဝကို၊ ခုအဟန်သာ၊ တူစုံဖြစ်ရလို၏။ သားမောင်ကိုနံပါးထား၊ ဖူးကြပါသည်၊ သျှင်တော်မြတ်ဘုရားကို၊ တခြားကပွဲများဖျင်၊ လှီကဇာတ်သည်၊ မြစ်၏ပြည့်မွှန်းဖျင်မျှ၊ လက်ပွဲလျှင်သတ်ကြရာ၊ ပတ်ဆိုင်းတီး၍၊ ထလျှက်ကကြပါ၏။ ရှုကြည့်ရာလင်မယား၊ လာကြပါသည်၊ ယင်းမှာတသောသောတည်း၊ ထိုင်တုံငြားလာခါပေ၊ လင်နံပါးမှာ၊ မယားဝန်းရံနီလျှက်၊ တယောက်သည်မယားမှာ၊ ရီဖလားကို၊ ကမ်းလျှက်ပီးနီပါ၏။ တယောက်သာမယားက၊ ကွမ်းနယာကို၊ ယူကာကိုင်၍ထားလျှက်၊ တယောက်ကားဆီးလိပ်သာ၊ ညှိ၍ပီးသော်၊ ယူလျှက်သောက်ကာကာတည်း။ တယောက်မှာယပ်နှင့်ဝယ်၊ ပူသည်မြင်သော်၊ ခတ်ကာနီ၏။ ချွေးယိုထွေစီးကျကာ၊ မယားကြီးမှာ၊ ကိုယ်ဝတ်ပိုးခါသာနှင့်၊ တို့ကာတို့ကာ၊ တံဘက်စွန်ကို၊ ရင်တွင်အသာအုပ်၍၊ သားမောင်ပုမိထံမှာ၊ အဘပေါင်တွင်လာလျှက်၊ လဲလျောင်းကာကဇာတ်သည်၊ တခါထ၍၊ မိထံပါလားလီ၏။ လက်ညှိုးငယ်ပြကာကာ၊ ထိုမှာကိုမီး၊ မှာကိုမီးသည်၊ ရင်သွီးဘမျက်ဖျော်တည်း။ ပြုံးရယ်ကာပျော်ကဇာတ်၊ ပွဲသဘင်ဝယ်၊

တူစုံရှုခင်းများကို၊ မျှော်ချေငြားတုံသောခါ၊ ကိုယ့်သားရှိရောင်၊ ခြောက်ယောက်မောင်သည်၊ ပူလောင်မခံသာ၍၊ သလွန်တော်မှီရာထဲဝယ်၊ စီးမြိုက်သွယ်သည်၊ မျက်ရည်တရွဲရွဲနှင့်၊ အသဲကွဲလုဖွယ်၊ ကြံမတတ်သည်၊ ဆီးသတ်ငါးအနှယ်သို့၊ ဟိ၍ပေလွန်မိမော၊ ရှိနို့သျှင်သည်၊ မိခင်ချွေးမများကြောင့်၊ ဖြစ်ခြင်းရာအဟန်ကို၊ သူဇာလင်ရင်း၊ သိကြားမင်းသည်၊ လျှင်ပြင်းမပါဆိုလျှက်၊ နတ်များကိုတိုင်၍သာ၊ ကိုယ့်ဌာနသို့၊ လျှင်စောပြန်ချင်ပါသည်၊ ရန်ငုမ်မြို့မှာတည့်လေ။

(နောက်ဆုံးပိုင်း)

ရန်ငုမ်မြို့က၊ ပြန်ချင်လှ၍နီကြခါ၊ သားနိုးသာကံ့ကော်ပန်း၊ အဝေယာသည်၊ ကြိုင်စွာပင်လုံးမွှမ်းမျှ၊ မလေးပန်းနှင်းပွင့်သာ၊ စပါယ်စံကား၊ ချရားဇီသဝါကို၊ ယင်းပြည်ရွာဌာနသား၊ ခူး၍ဆွတ်ကာ၊ လှရာရာကို၊ ထိုခါရွှီးချယ်ငြားလျှက်၊ ထွားပြာညက်လှဆင်းဝါ၊ ကိုယ့်မယားကို၊ လက်ဖြင့်ဆင်ကြပါ၍၊ အရှုသာကြည့်လျှက်ပေ၊ ကွမ်းနုယာကို၊ လှမ်းကာပီးကြသည်တည်း။ အသွယ်သွယ်ပျော်ခြင်းရာ၊ သည်ကိုမြင်သော်၊ ကျွန်လျှင်သဲအူဆာ၍၊ ညှိုးဝီကာထပ်ဆင့်ပွား၊ မွှီးမိခင်သည်၊ နို့သျှင်ချွေးမများကြောင့်၊ တရငြားနီသောခါ၊ ဂြိုးတခုသည်၊ လွမ်းမှုပြုပြန်လာက၊ ငှက်ရှိဝါသံဆင့်ခတ်၊ ရောက်ပျာရောက်ပျာ၊ တြင်းဆော်သည်၊ သံဝါတတွတ်တွတ်နှင့်၊ မြည်တုံလတ်သောခါဝယ်၊ သားဦးမိခင်၊ ငယ်ကျွမ်းဝင်နှင့်၊ နို့သျှင်ချွေးမငယ်ကို၊ စီးပြိုက်ထွေယိုရွဲကာ၊ မောင်ကြောင့်တရှူ၊ မွှီးသူမအိပ်ပါဘဲ၊ ပန်းဘုံသာမှီရာထဲ၊ စက်မပျော်သည်၊ ဗျာပါလွန်ကြီကွဲနှင့်၊ အသဲပြိုလုကာ၊ ပြန်လာနည်းနည်း၊ မျက်စိထဲတွင်၊ ပြန်လျှက်တမ်းရှာကြလိမ့်မည်။ သည်ကိုတွက်၍၊ သဲဖျားလွမ်းဝှန်ကဲနှင့်၊ သားမောင်ငယ်ထွန်းဦးကား၊ မျှော်သည်သူ့ကို၊ ‘အဘာ’ ရောက်ပျာလားဟု၊ မီးတုံငြားမူသောခါ၊ ငါ့ဘခင်ကို၊ ခုပင်ပြပါလတ်ဟု၊ ငိုကျွီးကျော်တောင်း၍ပေ၊ ဘရင်ခွဲသည်၊ သားချစ်ဟိလိမ့်မည်ကို၊ စိတ်တွင်ဝယ်တွက်၍သာ၊ အသဲလောင်သည်၊ ယာတောင်မီးတိုက်ပါသို့၊ ငှက်ပမာဟန်မပြား၊ ပျံရောက်ချင်သည်၊ မေတော်ထံရင်းပါး၍၊ ကြာမြင့်ငြားတနှစ်ကျော်၊ သူ့ဌာနမှာ၊ ဝန်းလျားစိတ်ဗျာပါနှင့်၊ နီကြရာတုံခါဝယ်၊ မြန်မာများသည်၊ လျှင်စောလာပေလျှက်၊ တပုံငွေဘဏ္ဍာတော်၊ မြို့ရန်ငုမ်မှာ၊ ယင်စွာဆက်သွင်းပါက၊ ခေါ်ကြကာမျက်မှန်ဗိုလ်၊ ဇော်သျှိန်သတ်သည်၊ ပြန်၍လားမည်ဆိုလျှက်၊ ငါးရာဗိုလ်လူထဲတွင်၊ ကျန်သည်သူကို၊ ယင်းခါခေါ်ငြားပါက၊ ကျွန်ုပ်မှာတဌာန၊ ပါသည်သူကို၊ ကြည့်ဆောင်ခေါ်ယူကြလျှက်၊ စုပေါင်းကြ၍ပေ၊ လှီသင်္ဘောတွင်၊ လျှင်စောစီးတက်လီ၍၊ မေဇော်သည်ဇော်သျှိန်သတ်၊ တပ်ဦးဗိုလ်နှင့်အတူ၊ ပြန်လာကြလျှက်၊ တဆတ်ဆတ်လွှင့်လတ်ခါ၊ မာန်အောင်မြို့တွင်၊ လျှင်စောဆိုက်ရောက်ပါက၊ ဝမ်းကြီးသာလွန်အားရ၊ ဥပမာသည်၊ ရီတွင်ငါးကိုချသို့၊ ထားလတ်ခ၍ပေ၊ မျက်မှန်ဗိုလ်လည်း၊ လွှင့်ချီလားလီသည်၊ မြို့ဝယ်ဌာနသို့လေး။

ဌာနမြို့မှာ၊ သူ့ပြည်ရွာသို့လားခါပေ၊ ကျွန်ုပ်ရို့သည်ယင်းခါက၊ ပျော်ပါးရွှင်ကာ၊ ချီ၍လာသည်၊ ထိုမှာတန်းချောင်းဝ၌၊ ဆိုက်ရောက်လီသောခါ၊ ရမ်းဗြဲသားသည်၊ သောသောရုရုဆာလျှက်၊ လာ၍ပါမီးတုံက၊ ကြောင်းခြင်းရာကို၊ ယင်းမှာပြောပေခလျှက်၊ ရယ်နှုတ်ဆက်လားလီခါ၊ ကိုယ့်ဌာနသည်၊ ရခိုင်ပြည်ကြီးမှာ၌၊ သက္ကရာဇ်မှာတထောင်ဖြစ်၊ တရာ့သျှစ်ဆယ်၊

စွန်းဝယ်ခုနှစ်နှစ်တည်း။ မာဃဖြစ်လဆန်းသာ၊ ငါးရက်နိသည်၊ နီထွက်တဗိုလ်ကျော်တွင်၊ မြို့ဝန်လျှင်ပတ်တင်သတ်၊ ကတ်တင်ဟူမှတ်၊ ဒေသျှိန်သတ်နှင့်၊ တိုင်ပင်ကြည့်ရှုလတ်၍၊ စစ်တွေရပ်မြစ်နားမှာ၊ ကောင်းသည့်ခါဝယ်၊ မြို့ရွာတည်လုပ်ပါလျှက်၊ ရခိုင်သာမှူးမတ်များ၊ ကျွန်းအုပ်ကြီးသူ၊ အောက်ကျီမူလည်း၊ ဆောင်ယူသားမယားနှင့်၊ တသောသောလာကြခါ၊ ပုလီစောင်းညှင်း၊ ကြီးနှင်းမောင်းခရာတည်း။ နတ်မနော်အာသာခ၊ ကိန္နရာသည်၊ ဝဲကာပျံ၍ကျသို့၊ စင်ထက်ကကခြင်းဟန်၊ ယိုးဒယားနှင့်၊ သဘင်ဇာတ်ကြီးခံလျှက်၊ မြူးပျော်စံနီ၍သာ၊ မြို့ချာတိုင်ကို၊ သခင်တည်ခြင်းရာကား၊ လေးမျက်နှာသံကြိုးခတ်၊ မြင့်ခြင်းရာသည်၊ သုံးပုံ၏အဆင့်တည်း။ မိုးထက်သားအချိန်ခါ၊ ထက်ကြိုးသွယ်မျှင်၊ ဆွဲကာငင်၍၊ တိုင်တွင်အထွတ်ချာ၌၊ တင်းခွန်သာလွင့်ကာထား၊ ကာသရီဟု၊ ယုံးတော်ဆောက်လုပ်ငြားလျှက်၊ လိုင်းအိမ်များသုတ်သလာ၊ သူရဲတန်းနှင့်၊ ကြောင်းလမ်းမြို့ဇင်းခါဝယ်၊ ဆင်မြင်းသာရထား၊ ကျွဲနွားအိမ်ရာစီသည်၊ ကတ်တင်မင်းအများရို့၊ စီးလားငြားအသွယ်သွယ်၊ ဖြူနုထွတ်သည်၊ နတ်ဘုံသူအနွယ်တည်း။ မိုးထက်ဝယ်ညဥ့်မပြတ်၊ စည်ကြီးတီးခါ၊ ဗောမှတ်ပါသည်၊ သံဝါတတွတ်တွတ်နှင့်၊ ပြောင်းသေနတ်အခြင်းသာ၊ နှဲမပြတ်သည်၊ ကဇာတ်ပျော်ကြပါ၏။ အင်းဖက်သာတန်းခါးမ၊ ရွက်ကြီးပြိုင်ပြိုင်၊ သုံးပင်တိုင်သည်၊ လှီယာဉ်သဘော်လှနှင့်၊ ဗောက်တီကဂေါ်တူသာ၊ မီးငှူမြစ်မှာ၊ ပြည့်မျှဝင်းလင်းပါ၏။ ရောင်းဝယ်ရာတသောသော၊ နီကြပါသည်၊ မြို့ရွာဆိပ်ကမ်းနား၌၊ ရခိုင်များမြန်မာပေ၊ ဟီန္ဒုတ်သာနီ၊ ဗရင်ဂျီနှင့်၊ ပသီကုလားသည်တည်း၊ ကသည်းနွယ်သျှမ်းရို့များ၊ စရိုက်ဘာသာ၊ နီကြပါသည်၊ မြို့ရွာထူထပ်ပေါ၏။ ထက်မြင့်ဖျားနတ်ဘုံသွင်၊ မြို့ချမ်းသာကို၊ သခင်တည်လုပ်ပါ၏။ လာလတ်လျှင်ထံရင်းတော်၊ ဖူးမျှော်ချင်၍၊ ခဏသွင်းလီခါဝယ်၊ မင်းကြီးသာဟိန္ဒုတ်သတ်၊ ဆိုက်ရောက်ဟိခါ၊ ကျွန်သာခရိုညွှတ်၍၊ လျှောက်တင်မှတ်ပြောပြီးခါ၊ တဆတ်ဆတ်သည်၊ မပြတ်လားလီပါက၊ မင်းကန်ခေါ်ပလီဝ၊ သျှင်ပင်စေတီမကို၊ ရိုညွှတ်ခပူဇော်ခါ၊ စိုးမင်းမြတ်သာ၊ ချီတက်လားလီပါက၊ လက်ဝဲမှာယိုးငုံဝ၊ အုန်းကျွန်းလက်ယာ၊ ဖွဲ့ဒါရွာကို၊ မျှောင်ကာချီလားကြက၊ ကျောက်တော်မစေတီသာ၊ မြတ်သျှင်ချစ်ကို၊ ယင်းတွင်ပူဇော်ပါလျှက်၊ နာမသာကုလားတန်၊ မြစ်ကိုစောင့်၍၊ ကူးလျှက်လားလီပြန်သော်၊ နတ်ဗိမှာန်ဘုံအလား၊ ပီကျွန်းမြို့ကို၊ အညာဟုတွင်ငြား၏။ ချိုဆိမ့်ခါးအရသာ၊ လိုသမျှသည်၊ တခုမကျန်ပါတည်း။ ချမ်းအီးစွာဝပြောငြား၊ ကုလားမရမာ၊ နီကြပါသည်၊ ကျွန်းရွာထူထပ်ပေါ၏။ ကျောင်းဘုရားစေတီသာ၊ မသိတ်ဗလီ၊ ပြည့်လျှက်နီသည်၊ ဖောက်ကျီခေါင်းတကာရို့၊ နေ်မာသာဖတ်တုံငြား၊ သူ့ဘာသာသည်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများနှင့်၊ ရပ်တခြားသူရို့မှာ၊ ကုန်စည်လာလား၊ ရောင်းဝယ်များ၍၊ မယားသားကိုသော်မျှ၊ မိလျော့ကာပျော်၍ပေ၊ နီတုံငြားသည်၊ ဌာနမြို့ရွာနယ်သို့၊ ယင်းရပ်မှီရောက်လီက၊ ရှိနို့သျှင်သည်၊ မိခင်ထံရင်းစ၌၊ ရိုတုတ်ကွပူဇော်ကာ၊ ခရိုညွှတ်၍၊ မပြတ်နီလျှင်းပါသည်၊ ပီကျွန်းရပ်မှာတည့်လေး။

ပီကျွန်းရပ်မှာ၊ နီလျှင်းပါသည်ယင်းခါတွင်၊ သားမောင်ပင်မိသဲချာ၊ ဘရင်၌သည်၊ သားချစ်ပြီး၍လာလျှက်၊ ကျွန့်ထံမှာပျော်ကဇာတ်၊ နတ်ဒေဝါသည်၊ ယင်းခါသင်ငြားလတ်သို့၊ ရင်ခွင်ထက်ထိုင်၍သာ၊ လိုင်ကိုဆွဲ၍၊ တွလျှက်နီတုံလာ၏။ မွီးမည်တော်မင်းချွေးမ၊ သားဦးမိခင်၊ ငယ်ကျွမ်းဝင်သည်၊ သက်လျှင်မောင့်ချစ်စနှင့်၊ မိချွေးမအလုံးပေ၊ ခြောက်ပြစ်လွတ်သည်၊ မိုးနတ်သူဇာနှယ်သို့၊ ရိုညွှတ်ထွေဦးလျှင်ချ၊ ရှင်ဝမ်းသာသည်၊ ဒေဝါနတ်မျှတည်း။

ချမ်းငြိမ်းလှသာယာစွာ၊ ပျော်ပွဲဆင်၍၊ ကဇာတ်နီကြရာဝယ်၊ ရခိုင်မှာမြို့ဝန်မင်း၊ ဟိန္ဒူတ်သတ်သာ၊ လျှင်စွာခေါ်လတ်လျှင်က၊ မယွင်းလားခါပေ၊ မင်းခွေးမကို၊ တချက်မျှော်ခီသော်က၊ ထက်အာကာဝတိန်ဖျား၊ သုဇတာသည်၊ ဟသာ်ာဟန်မပြားတည်း။ နွဲ့သည်ခါးနှစ်ညိုကျော်၊ မျက်မှောင်ကွရုံ၊ နားဖန်စမုံမှာလည်း၊ ဝင်းပေါ်သည်မထင်လှ၊ ဆိုက်မရုံပေ၊ ကျောက်မှန်မာခလျှနှင့်၊ ညှာစိမ်းမြပန်းနှယ်ပင်၊ မိုးကောင်းခင်ဝယ်၊ ရောင်ထင်လျှပ်နီပြက်သို့၊ ဖြူညှံ့သက်တကိုယ်လုံး၊ မွှီးမျိုးစုံသည်၊ ပန်းပုံကတိုးထုံးသို့၊ သျှောင်ဦးလုံးဆံကေသာ၊ နတ်မေကျော့သည်၊ အာပေါ်၏ခံတွင်းက၊ ကြာညိုဆင်းပန်းရောင်သာ၊ သန္တာချောညက်၊ ဆယ်ဖြာလက်မှာ၊ စွဲလျှက်ဒန်းနီလာနှင့်၊ နှုတ်သီးသာကျီးအဆင်း၊ အကြောစိမ်းရှင်၊ မှန်သွင်အရောင်ချင်း၏။ တောက်ချင်းလင်းသည်ဝင်းဝါလတ်၊ ရွှီပန်းခက်ရုံ၊ ပန်းတံဦးထိပ်ချပ်၍၊ ခြောက်ပြစ်လွတ်နတ်ဆင်းဝါ၊ မောင့်ချစ်စကို၊ မျှော်သူအုံမောဟ၏။ ယူဆောင်လားလီငြားခါ၊ မင်းနီရာသည်၊ စစ်တွေမြို့ရောက်ငြားလည်း၊ အထက်ကလုပ်ဆောင်သူ၊ ရခိုင်ပြည်ကို၊ ထိမ်းသိမ်းသူဟု၊ မြို့ဝန်မူပတ်တင်သတ်၊ မင်းနှစ်ပါးသည်၊ တိုင်ပင်ပြုလုပ်ကြပ်လျှက်၊ တိုင်းပြည်ရပ်ရခိုင်မှာ၊ ရီမြီစသည်၊ ရှိုကထုံးဟိရာကို၊ သက္ကရာဇ်မှာတထောင်ဖြစ်၊ တရာ့သျှစ်ဆယ်၊ စွန်းသည်ကိုးခုနှစ်ဝယ်၊ ကိုယ့်ပြည်၏ဘဏ္ဍာတော်၊ ငွေနှစ်သိန်းကို၊ ယင်းခါစည်းကြပ်ပါလျှက်၊ တိုင်းပြည်ရွာအလုံးဝယ်၊ မေ့ချစ်စကို၊ ‘ဒေးဝန်း’ ခန့်အပ်သည်တည်း။ တလစီမင်းမေးနာ၊ ငွေတရာကို၊ မပြတ်ပီးတုံပါလျှက်၊ အသျှင်သာဟိန္ဒူသတ်၊ သားပမာသည်၊ မှန်စွာချစ်လေးမြတ်၍၊ (ပီပျောက်)

မှတ်ချက်။ ။ ဆရာမှာ ပီမူမှတဆင့်စက္ကူပြုထားသည်။ ပီမူ၏အ်ဂါစိုင်အက္ခရာတိကို ကြွက်ကိုက်ထားသဖြင့် အစီအစိုင်ချုရသည်။ စက္ကူမူလက်ရှီးမှာ ထွန်းကျော်စိန်၏ လက်ရှီးဖြစ်ပါသည်။ မစုံသိမ့်။ ၄င်းစက္ကူမှတဆင့်ရှီးကူးယူသည်။

စံကျော်ထွန်း
(9/5/63)

မိုးထက် (၉) နာရီ၊ (၃၈) မိနိ။
၁၃၂၅ - ခု၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၂) ရက်
ကြသားပတီးနိ။

ခေတ္တ - မြင်းစိုင်းပြင်၊ တောင်ရပ်ရွာ
မြောက်ဦးမြို့ဟောင်း။
(29/10/93) နိတွင် လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ထပ်မံကူးရိုက်ပြီးသည်။

(ဆရာဟူသည် ပဏ္ဍိတ်ဆရာကြီးဦးသာထွန်းဖြစ်ပါသည်။ စံကျော်ထွန်းဆိုသည်မှာ (AIO) အတွင်းရေးမှူး ချင်းတောင်တန်း၌ကျဆုံးလားသော ဆရာစံကျော်ထွန်းဖြစ်ပါသည်။)

(ပထမမူကြမ်း)

နောက်ထပ်မူပွားများနှင့်ညှိနှိုင်း၍ အမှန်ဆုံးဖြစ်အောင် တည်းဖြတ်သုတ်သင်ကြပါကုန်။

(နောက်ဆက်တွဲ)

ဇေယျန္တုသဗ္ဗမင်္ဂလံ

(၁) ဝံသဟိန္ဒီ၊ မျိုးမမှန်သည်၊ လင်းပြန်မသား၊ သင်ရို့မှာတရုရု၊ မစားတတ်ကာ၊ ခိုက်ရန်ရှာသည်၊ ခွီးမှာသားရိုးလုသို့၊ တိုင်ပင်မူစားသောက်ကာ၊ ကုသလယှား၊ ပါပပွားသည်၊ မိုက်မှားလူမိစ္ဆာတည်း။ ကျောင်းတကာရံဖော်သည်၊ မြို့ထဲခဲပစ်၊ ဆန္ဒညစ်နှင့်၊ စင်စစ်လင်းတယ်သို့၊ သတ်စားမည်ကြောင်းအလား၊ လင်းနို့ပမာ၊ တူလှပါသည်၊ မှန်စွာမထူးပြားတည်း၊ (----)၊ နှုတ်မှာချိုပျား၊ ဝမ်းမှာမျှားတည်း၊ ဟုတ်ငြားမှီနှောက်ကာ၊ ရဟန်းသဃ်ာ၊ မျိုးလေးဖြာရို့၊ မှန်စွာမလွတ်ပါတည်း။ ထောင်းသတ်ကာချုပ်၍ထား၊ ဒဂ်ါးရှိငွေ၊ ပီးနိုင်ပေမှ၊ ငြိမ်းထွေချမ်းသာရ၏။ စိတ်ဒုက္ခများသျှင်လူ၊ ဆာပူထပ်ထပ်၊ ကြံမတတ်သည်၊ ဆီးသတ်ငါးနှယ်တူလိမ့်။ စွဲလမ်းယူမှီနှောက်စား၊ သူမိုက်ရို့မှာ၊ လွန်ဝမ်းသာလျှက်၊ များစွာအားကြီးရ၍၊ စားသောက်ကြလူဗာလာ၊ တိုင်းမြတ်ရက္ခ၊ မြို့ဓညတွင်၊ ရပ်ရွာချောက်ချားပါ၏၊ လူမိစ္ဆာတကျိပ်ခြောက်၊ ပေါင်းမြောက်ညီညာ၊ လူတကာရို့၊ များစွာစွဲလမ်းနှောက်၍၊ တယောက်တလုံးဆိုကာ၊ ကျန်ကြွင်းသောသူ၊ ထိုမျှလူရို့၊ ပြုမူသက်သီပါတည်း။ ကျမ်းစွဲကာမုသားပြော၊ မဟုတ်မမှန်၊ သက်သီခံသည်၊ ဧကန်တံစိုးစား၍၊ ပြောဆိုငြားတုံသောခါ၊ ဓမ္မာယွင်းချွတ်၊ ဒေးချိန်သတ်နှင့်၊ ဝါသတ်မင်းရို့မှာလည်း၊ ရှင်ဝမ်းသာလွန်အားရ၊ သုံးလုထွတ်ချာ၊ မြတ်ဓမ္မာကို၊ မျှော်ကာမရှုကြဘဲ၊ မတွေးဆမစာနာ၊ အငြိုးဒေါသ၊ မာန်မာနကို၊ များလှသိုထားပါလျှက်၊ စိတ်ဟိရာထိုမင်းများ၊ မဟုတ်မမှန်၊ မုသာလျံကို၊ လုပ်ကြံပြုရှီးသားလျှက်၊ ထိုယုံးမှာစီရင်ငှား၊ ဝန်ကြီးမှန်စွာ၊ မင်းလေးဖြာရို့၊ မှန်စွာမရှုငြားဘဲ၊ စာမုသားရို့ကိုသာ၊ ဟုတ်စွာမှန်လှ၊ အယူရ၍၊ ဖြစ်ထကေကောင်းသာဟု၊ မှတ်ခြင်းရာထင်မိမှား၊ ပညာနှင့်ညာဏ်၊ မြတ်ကျမ်းကန်ကို၊ တတ်ပွန်မကျွမ်းငြားဘဲ၊ တဖက်နားမုသားသာ၊ ပြုကာလုပ်မှတ်၊ ဒေးသျှိန်သတ်နှင့်၊ ဝါသတ်ရှီးသောစာကို၊ ယူပြီးခါစာတရား၊ စီရင်သောခါ၊ ကျွန်ုပ်မှာကာ၊ ကြင်ရာသားမယားနှင့်၊ ဆွီသားမျိုးတကာ၊ ဥစ္စာကွဲနွား၊ စိုးပိုင်ငြားလည်း၊ လေကားကျွန်းရပ်ရွာကို၊ စွန့်၍သာရှိကမ္မ၊ လားရတုံသည်၊ မိစ္ဆိမေဟု၊ သူ့ပြည်နောက်ဒေသ၊ ကိုယ့်မိဘအစိုင်လာ၊ ရံခါဆန်းထူး၊ မရောက်ဘူးသည်၊ ဝီးကျူးကုလားရွာသို့၊ ရှိကမ္မာထိုဘဝ၊ ဒါနပီးလှူ၊ တောင်းဆုယူခါ၊ စိတ်မူမသန့်ခ၍၊ ဤလောကပုညမှာ၊ ကြံရကြိုးစား၊ ရန်သူများရို့၊ တင်ငြားဖျက်ဆီးလာလျှက်၊ ဘော်မပါတကာယ၊ ဒုက္ခပူဆာ၊ မင်းအာဏာကြောင့်၊ နာဝါခေါ်သဘော်မဥ္၊ စီးတက်ကြရွက်ဖြန့်ကာ၊ လီသာပြန့်ပြော၊ တဟောဟောနှင့်၊ မြစ်ကြောယမုံနာကို၊ ရှင့်လာခါသမုဒ္ဒရ၊ လှိုင်းယက်လည်းဆူ၊ တအူအူသည်၊ ဥဖြူလှိုင်းယက်ထ၍၊ မှိုင်းပျပျကြောက်ဖွယ်သာ၊ သီတာဟူကျင်၊ ကမ်းမမြင်သည်၊ မြစ်ခွင်သမုဒ္ဒာကို၊ ကူးသန်းကာတိုက်လာကြ၊ အလှရှိတူ၊ သဲအူသားနှစ်ဝကို၊ လွန်ရုတပျောင်းစိတ်ဆာ၊ ကျွန့်ကိုယ်သာချည်း၊ တယောက်တည်းသည်၊ ဖော်ကွဲငှက်ပမာသို့၊ မူးမှိုင်ကာကျမတတ်၊ ကြာပဒုမ္မာ၊ ပန်းခတ္တာကို၊ ပြင်းစွာနီပူခတ်သို့၊ အူသဲပြတ်လွန်လောင်ဆာ၊

တောင်ကျွတ်ငှက်လား၊ ရီမဲ့ငါးသို့၊ ညှိုးငြားစိတ်ဗျာပါနှင့်၊ သူ့ရပ်ရွာလူတချို့၊ ကုလိကတ္တာ၊ ဆိုက်ရောက်လာသည်၊ မိစ္ဆာကုလားမြို့လေး။

(၂) ကုလားမြို့ရွာ၊ မိစ္ဆိမာသို့ရောက်လာသည်၊ နောက်ရပ်မြီသူ့ဌာန၊ ပုပ္ပပုည်၊ ရှိမမှန်သည်၊ ကမ္မံမကောင်းလှ၍၊ စိတ်ဒုက္ခညှိုးပူဆာ၊ မယားကိုလွမ်း၊ သားကိုတမ်းလျှက်၊ ညှိုးနွမ်းစိတ်ဗျာပါနှင့်၊ မျက်စိရှာလွန်ဆကဲ၊ နှမသူဇာ၊ မောင့်ကြင်ရာကို၊ ငိုကာမျက်ရည်ရွဲနှင့်၊ ဗိမှာန်ထဲဟိလိမ္မည်၊ တမ်းကာမျှော်လျှက်၊ သည်ကိုတွက်၍၊ မောင်လှသဲကျက်သည်တည်း။ စိတ်မတည်လွန်ရုတ၊ နီကြသောခါ၊ ဂြိုးလင်းပြာသည်၊ သံသာတမြမြနှင့်၊ ဘိုမနှစ်ကောင်လျှင်၊ သစ်ပင်မြင့်ဖျား၊ တူစုံနား၍၊ တွန်ငြားမြည်လာကျင်လျှက်၊ လူအသွင်ဟန်မပြား၊ ငှက်ရို့ဘာသာ၊ ချစ်ကြင်နာသည်၊ မာယာပျူတများ၍၊ ဝဲပျံလားတူမကွာ၊ လင်းပြာဂြိုးလှ၊ စာခွန့်ကြသည်၊ ရုတထိုခြင်းရာကို၊ ကျွန်ုပ်သာမြင်လတ်က၊ အလှနတ်တူ၊ မျိုးအိမ်သူသည်၊ အဖြူမောင်နှမနှင့်၊ သားပုတ္တာစီတရာ၊ သဲချာနှစ်ပါး၊ နောင်ကြီးအားနှင့်၊ ဆွိသားမျိုးတကာကို၊ လွန်တရှာမြင်ချင်ငြား၊ ပျံလားရောက်ချင်၊ စားမဝင်သည်၊ ပူပင်ယိုစီးကျလျှက်၊ သူ့ဌာနတိုင်းရပ်ခွင်၊ သံသရာဟောင်း၊ ရှိကံကြောင်းနှင့်၊ မကောင်းဖြစ်ရပါဟု၊ တွက်၍သာလွန်ပျောင်းပျ၊ သားလှသဲအူ၊ ရဲဘော်သူကြောင့်၊ ဆယ်ယူကြံမရဘဲ၊ လွန်ရုတနီသောခါ၊ ဥဩဖိုးခေါင်၊ ကုက္ကလောင်ရို့၊ မြောက်တောင်ပျံဝဲကာနှင့်၊ ကျူးသံဝါညံမစဲ၊ ပွင့်သစ်ပန်းမှာန်၊ ကျွန်ုပ်ကျွန်လည်း၊ ထပ်ပြန်လွန်ဆကဲ၍၊ အူအသဲကြီလုဘွယ်၊ ခြောက်ပါးလွတ်စင်၊ မျိုးအိမ်သျှင်နှင့်၊ ဆွိလျှင်သားနှစ်သွယ်ကို၊ ရင်ခွင်ဝယ်ထားချင်ငြား၊ အောင့်မိတမ်းကာ၊ မျက်စိရှာသည်၊ ခန္ဓာလွန်ချောက်ချား၍၊ နတ်ရို့အားတိုင်တန်းကာ၊ ရက္ခပူရ၊ မြို့ဧညကို၊ လျှင်စွာရောက်အံ့သာတည်း။ ဘသဲချာသားပုတ္တာ၊ သုံးပါးအခေါင်၊ (----)၊ ကုန်အောင်ပင်မရဟု၊ ပဏ္ဍိတရှိဆရာ၊ မိန့်မှာမြွက်ကြား၊ ထိုစကားကို၊ ချစ်သားမြဲမှတ်ပါလေ့။ လူတကာထံရင်းပါး၊ ဝတ်တွားကျိုးနွံ၊ ထိုပုံစံကို၊ နားခံမှတ်ယူထား၍၊ လေးပါးမျိုးရို့ကိုသာ၊ ရို့သေတုတ်ကွ၊ ဦးနှိမ်ချ၍၊ မာနဝမ်းထဲမသိုနှင့်။ ရန်မလိုလူအများ၊ သနားချစ်အောင်၊ ကျင့်လုပ်ဆောင်လျှက်၊ သားမောင်နီနှင့်ငြားလော့။ သဲမခြားနောင်ရင်းမှာ၊ သဲချာနှစ်ပါး၊ ကျွန်ုပ်သားကို၊ ပါယ်ယှားမပစ်ပါနှင့်။ နောင်ကြီးမှာဝမ်းထက်ဖွား၊ မပြားထို့တူ၊ ကျွန့်သဲအူကို၊ ရှာယူကျွေးမွီးထားလော့။ ကျွန့်သက်ထားမျိုးအိမ်သူ၊ အဖြူအလှ၊ မေနှမလည်း၊ ဒါနမပြတ်လှူလျှက်၊ သင်းပုံးမူရီချမ်းလောင်း၊ နတ်ပေါင်းရို့ထံ၊ သနားခံ၍၊ မည်ံဆုယူတောင်းလော့။ ကောင်းကောင်းနီနှင့်ပါ၊ သစ္စာမပြား၊ ကျင့်တရားကို၊ မမှားထိမ်းသိမ်းပါလော့။ ကျွန်ုပ်မှာသစ္စာအား၊ ထက်မျှားနတ်ရွာ၊ ဝတ္တိံသာက၊ သူဇာမိုးသိကြားလျှင်၊ မလာငြားကန်တော့ခါ၊ နှစ်သက္ကသည်၊ ကုန်တမဟိချာဘဲ၊ မျှားမကြာစောလျှင်လျှား၊ ယောက်ျားလုံ့လ၊ ဝီရိယနှင့်၊ ညာဏပညာအားဖြင့်၊ လွန်ကြိုးစားကြံစည်ခါ၊ ကောဇာမကူး၊ တာမကျူးခင်၊ စုံဖူးရမည်သာတည်း။ မေရို့မှာဆံခြည်မျှ၊ ကြောင်းကြစိုးရိမ်၊ အူနာလိမ်၍၊ ညှိုးပိန်မဟိကြနှင့်။ မြတ်သီလစောင့်သုံးကာ၊ မိတ္တာကမ္မဌာန်း၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းကို၊ မယွန်းဆောက်တည်ပါဟု၊ မျိုးကြင်ရာထံပါးသို့၊ ရှီးသားလက်ာ၊ သီကုံးမှာသည်၊ လျှင်စွာရောက်လာဖို့လေး။

(၃) ရောက်တုံဟေမန်၊ ရာသီပြန်၍အချမ်းဝှမ်သည်၊ စိတ်မတည်လွမ်းလောင်မှု၊ မောင်ကြောင့်တရူ၊ မျိုးအိမ်သူလည်း၊ အဖြူမအိပ်မူးတည်း။ လဲလျှောင်းအုံးမွိရာ၊ မေတော်တူမ၊

မောင့်သက်မျှရို့၊ ညှံ့သက်ညောင်စောင်းသာ၌၊ စက်မွိရာထိုခန၊ ကစ္ဆပနဒီ၊ ခေါ်တွင်ညီသည်၊ မြောက်ဆီဟေဝန္တာက၊ သွန်ကျလာသည်စုံလီပြင်း၊ စိမ့်စိမ့်ချမ်းကာ၊ အီးလှပါသည်၊ မွိရာသလွန်တွင်းက၊ မေလုံးချင်းစက်မပျော်၊ ကြင်ရာသက်ထား၊ လင်ယောကျ်ားလည်း၊ နံပါးဟိလာသွင်သို့၊ ထင်မိကာစိတ်ယောင်ယမ်း၊ ပန်းပုံမွိရာ၊ သလွန်သာဝယ်၊ ထကာမွှီ၍စမ်းက၊ ငယ်ကြင်ကျွမ်းမောင့်ကိုသာ၊ စက်ရာတူစုံ၊ ပျော်ကြတုံသည်၊ စက်ဘုံညောင်စောင်းသာ၌၊ စမ်း၍ရှာသော်မောင့်ကိုယ်ငွိ၊ မတွိသောခါ၊ မေရို့မှာလည်း၊ ထိုခါတချဲချဲနှင့်၊ တန္တဲန္တဲကြက်သီးဝှမ်၊ ပူပန်ပျောင်းပျ၊ မောင့်ကိုတ၍၊ အလှရာသက်နှံ့ရို့၊ မိုးသောက်ပြန်ထတုံသောခါ၊ ဗိမှာန်အိမ်နား၊ ပန်းစံကားသည်၊ သစ်ဖျားပင်ထက်မှာတည်း၊ ငှက်ရှီဝါကေတတွတ်တွတ်၊ မပြားအသံ၊ လူသဏ္ဍာန်သို့၊ နှောင်းစွန်ကြားလီပါက၊ အကောင့်သာဟုတ်စန္ဒီ၊ ချစ်မျိုးစုံလင်၊ ရာသက်ကြင်သည်၊ ငယ်လင်ရောက်ပါဖို့ဟု၊ လွန်နှလုံးဝမ်းသာရွှင်၊ အလျှင်အဆွ၊ မေအလှရို့၊ ချိုကြွပျင်ထကျင်က၊ ပြုပွဲလျှင်ဒက္ခိဏ၊ ဥတ္တရဒီပေ၊ မိစ္ဆိမေဟု၊ လေးထွေရပ်ဒေသကို၊ ရှုမျှော်ကြကြည့်သောခါ၊ မေ့မှာထိပ်ထား၊ လင်ဘုရားကို၊ ထွေပြားမမြင်ပါက၊ မျက်စိရှာတမ်းရှီရှုတ်၊ လှထွတ်ဝင်းပြောင်၊ နတ်ဆင်းယောင်ရို့၊ အိမ်မျှောင်မြီးတူးပြတ်သို့၊ ကြံမတတ်စိတ်ဖြစ်ကာ၊ ဒီပါမြင့်ူ၊ သောင်းဇမ္ဗူတွင်၊ သျှင်လူများတကာရို့၊ ပျော်ကြရာခါရတု၊ ဝါကျွတ်သင်္ကြန်၊ သဘင်ခံသည်၊ ရောင်လျှံမီးပွဲမှုကို၊ မကြည့်ရှုဝံ့ကြပါ။ ဖြူပြာနုထွတ်၊ ခြောက်ပြစ်လွတ်သည်၊ နီဝပ်ပန်းပမာသို့၊ ဆံကေသာကျော့မထုံး၊ ပန်းကုံးမဆင်၊ ဟိသောသွင်သို့၊ မရွှင်စိတ်နှလုံးကား၊ ကြိမ်မီးအုံးထို့ပမာ၊ ကွမ်းယာထမင်း၊ ရီဆီဟင်းကို၊ စားခြင်းမဟိပါတည်း။ အုံးမွိရာသလွန်ထက်၊ စက်လည်းမပျော်၊ မောင့်ကိုမျှော်လျှက်၊ စစ်ခေါ်တသက်သက်နှင့်၊ ညဥ့်လုံးပြတ်အိပ်မပျော်၊ ငယ်လင်လူလှ၊ သားဦးဘကို၊ ရတလွမ်းရို့ပင်တည်း။ မေရို့လျှင်လွန်ပျောင်းအိ၊ မောင်ကြောင့်လွမ်းဆောင်၊ အသဲလောင်သည်၊ ယာတောင်မီးတိုက်ဘိသို့၊ ကိုယ်မချိညှိုးစိတ်ဆာ၊ ရှိဦးဖွားမြော်၊ သားရဲဘော်လည်း၊ အဘနိတိုင်းခေါ်လျှက်၊ ရှာတမ်းမျှော်သားပုလဲ၊ လက်ဝဲလက်ယာ၊ သျှစ်မျက်နှာကို၊ ပတ်ကာဝန်း၍ကြည့်က၊ ဘကိုလည်းမမြင်ခါ၊ ဟစ်အော်လူးလဲ၊ မိရင်ထဲဝယ်၊ ငိုကြွေးတစာစာနှင့်၊ မိကိုသာတတွတ်တွတ်၊ ကျွန့်ကိုများကြင်၊ မွိးဘခင်ကို၊ ခုပင်ပြပါလတ်ဟု၊ တမ်းရှီရှုတ်သားသဲချာ၊ မပီတခွန်း၊ ပီတခွန်းနှင့်၊ ဖက်ရမ်းမီးပြန်လတ်က၊ ပြောစရာဆိုမတတ်၊ ခြောက်ပြစ်လွတ်စင်၊ မိနတ်သျှင်မှာ၊ ရင်ကိုထုထောင်းသတ်၍၊ သက်လုံးပြတ်မောင့်ကိုရှာ၊ မျှော်ကာယောင်ယမ်း၊ တရုလွမ်းလျှက်၊ ညှိုးနွမ်းစိတ်ဗျာပါနှင့်၊ ဆင်းကလျာမေအလှ၊ ယိုကျမျက်ရည်၊ စီးထွေထွေနှင့်၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာသို့၊ သွန်ကျလာသည်ဆယ်မနိုင်၊ ကယိုင်ကပါး၊ ဖြူညက်ထွားသည်၊ လျှောက်ကြားနတ်ကိုတိုင်၍၊ လေးကျွန်းပိုင်အိုသိကြား၊ နဂါးဗြဟ္မာ၊ အသူရာသည်၊ ဒေဝါသျှင်နတ်များနှင့်၊ မြတ်ဘုရားကူမပါ၊ ကျွမ်းဝင်ငယ်လင်၊ မေ့ထိပ်တင်ကို၊ ခုပင်နှင်းအပ်ပါဟု၊ ဆယ်လက်ဖြာဂေါင်းမှာထား၊ တိုင်ပြောလျှောက်ကာ၊ နတ်တကာလည်း၊ ကြင်နာလွန်သနား၍၊ လွန်ကြိုးစားညီညာကာ၊ အလျင်တဆွ၊ မေနှမကြောင့်၊ အလှမောင့်ကိုသာလျှင်၊ ဆောင်ယူကာသျှင်နတ်ရို့၊ ယခုမကြာ၊ ပို့ရောက်လာသည်၊ နီရာမေ့ထံသို့လေး။

(၄) သုံးဆယ်တဘုံ၊ အလုံးစုံသည်အကုန်သာ၊ အနိစ္စသည်သင်္ခါရ၊ ကမ္မဝိညာဉ်၊ လောကဓံကို၊ နိဗ္ဗာန်မမှတ်ရဟု၊ စိန္တေယသုံးလုချာ၊ ဓမ္မတရား၊ ဟိလျှက်သားကို၊ တွက်စားမပြုပါဘဲ၊ စိတ်ဟိရာကျင့်တုံငြား၊ ဒေါသရန်ငြိုး၊ ဝမ်းထဲသို၍၊ ငွေကိုတန်စိုးစားလျှက်၊ လူမိုက်မှားယခုသာ၊ ကြံရာအမှုတ်၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ မဟုတ်ပြစ်မဲ့သာလျှင်၊ ဖျက်ဆီးရာလူဆယ့်ခြောက်၊

ဦးစောက်လင်းပြန်၊ မျိုးမမှန်သည်၊ သူ့ကျွန်စားပိုးလောက်ရို့၊ ပြုမ္မီနှောက်တုံပြီးခါ၊ သျှင်လူအများ၊ ဆင်းရဲသားကို၊ စွဲငြားနှိပ်စက်ပါ၏။ လူမိစ္ဆာအယူမှား၊ မဟုတ်မမှန်၊ မုသားကံကို၊ လုပ်ကြံကျမ်းစွဲငြားက၊ မတရားပြုသောခါ၊ ဣန္ဒာသတ္တာ၊ ပုရိန္ဒသည်၊ ဌာနကိုယ့်နီရာက၊ ကြည့်ခီသော်လွန်ဆန်းပြား၊ မကောင်းသောသူ၊ မတော်လူရို့၊ အယူအကျင့်မှား၍၊ တရား၌မတည်ကြည်၊ ပြုကျင့်ရာကို၊ သူဇာသိကြားပြည်က၊ မြင်တုံလီထိုသောခါ၊ ရှိဆက်ကျူးလွန်၊ ပစ္စုပ္ပန်သည်၊ အမှန်မကောင်းပါတည်း။ နတ်တကာမနာလို၊ ဓမ္မာချွင်းယွတ်၊ ဒေးသျှိန်သတ်နှင့်၊ ဝါသတ်မင်းရို့ကိုကား၊ နှင်လွှတ်ဖြိုရာထူးချ၊ ဒုက္ခပူပန်၊ တိုင်ရောက်မှန်သည်၊ နိုင်ငံမိစ္ဆိမာ၌၊ မနီရပြောင်းရွှိဆို၊ ကုသိုလ်ကယှား၊ ပါပပွားသည်၊ မင်းများသူမိုက်ကိုလျှင်၊ ဖြိုထုတ်နှင်ဘိလပ်သို့၊ လျှင်စွာမကြာ၊ ပို့လီပါသည်၊ မှန်စွာနီရာမြို့လည်း။ မနှစ်လို့လူတကာ၊ တုပ္ပါနှင့်ပစ်၊ သူ့အပြစ်ကြောင့်၊ လူမိုက်လားရပါ၏။ သင်းပေါင်းဖော်လူ့ဗာလ၊ ဝံသဟိန္နာ၊ လွန်ယုတ်မာသည်၊ မိစ္ဆာလူဗာလရို့၊ မည်နာမစံရွှိဖွေ၊ လျှောက်ဖွေဟူငြား၊ အောင်ကုလားနှင့်၊ ဟယားငပုဝေရို့၊ မြိုကြီးမျိုတွင်းဆုံးကျ၊ ခုမျက်မှောက်ပင်၊ လောကတွင်၌၊ ကျွန်လျှင်မြင်လိုရ၏။ တာပန္နသိမ်းစိုးယူ၊ မဟာတာပန္န၊ ရောရုဝရို့၊ စိုးကြပိုင်တော်မူသား၊ ငရဲသားသူရို့အသျှင်၊ သီရိကုတ္တာ၊ ယမလဟု၊ ခေါ်ကြနာမည်တွင်လျှက်၊ စိုးအုပ်ကျင်နတ်အများ၊ ကျွန့်မှာရန်သူ၊ ထိုသည့်သူကို၊ သတ်မူလက်နက်ဓါးနှင့်၊ ခုတ်သတ်ငြားချက်ပြုတ်ကာ၊ ကမ္ဘာရှည်လျှား၊ ကြိမ်ဖန်များ၌၊ မပြားထားကြပါလော့။ တိုင်တန်းကာသက်သီပြု၊ လူမိုက်လင်းပြန်၊ မျိုးမမှန်သည်၊ ဟိန္နံထိုလူစုကို၊ ကိုင်ထောင်းထုချိုင်နှောင်ကာ၊ ဓါးလှံသံလျှက်၊ ဒုတ်လက်နက်နှင့်၊ ခွဲဖျက်ရင်ဖွင့်ပါဟု၊ ကျွန်ုပ်သာများဘဝ၊ သတ်ရပါလို၊ သင်ရို့ကိုလည်း၊ ယွင်းယိုမဟိရတည်း။ ဘုမ္မိယကြီးမြင့်သူ၊ ပထဝီအာပေါ၊ မီးတေဇောဟု၊ ဝါယောဓါတ်လေးဆူရို့၊ စောင့်ထိမ်းသူသျှင်နတ်မင်း၊ သိကြစီလို၊ နတ်ရို့ကိုလျှင်၊ ကျိမ်ဆိုထိပ်ပန်လျှင်း၍၊ အောက်ဟင်းလင်းဝီစိရွာ၊ ဒုက္ခမျိုးစုံ၊ ငရဲဘုံကို၊ လုံးချုံစိုးပိုင်ပါသား၊ နတ်တကာယမမင်း၊ မိန့်သတ်ခေါ်ဆို၊ ဒိဌိကိုလည်း၊ နင်းဖြိုဖျက်ဆီးလျှင်းလော့။ သင့်သဲတွင်းချစ်သောသူ၊ သဲအူမယား၊ သမီးသားကို၊ သံဖက်စုန်းနတ်မူလည်း၊ သတ်နှင့်ယူလတ္တံလော့။ တပါးရပ်ရွာ၊ မြစ်များစွာသည်၊ သီတာပင်လယ်ခြား၍၊ ဆုံးပျက်ငြားဟိလီစီ။ လက်စုံဦးထား၊ နတ်အများကို၊ တိုင်းကြားလျှောက်ဆိုချီ၍၊ ရီတွင်နီစိုးပိုင်ခြင်း၊ ဒဌရဋ္ဌ၊ ကုဝေရဟု၊ နာမခေါ်တွင်လျှင်းသား၊ နဂါးမင်းနတ်တကာ၊ ကုလားမိစ္ဆာ၊ ငပုသာကို၊ မှန်စွာဖျက်ဆီးပါလော့။ သင်ရို့မှာဖီးသျှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါးသောဒါဏ်၊ ကြွင်းမကျန်သည်၊ ရန်မျိုးငါးပါးလည်း၊ ခုရောက်ငြားတွိကြုံစီ၊ ချိုင်နှောင်တရပ်၊ ခြီချင်းခတ်၍၊ မပြုတ်ထောင်ထဲနီ၍၊ ချုပ်အင်ထွိအဆက်ဆက်၊ သင်၌အိမ်ထောင်၊ များကုန်အောင်ကို၊ ယူဆောင်မင်းကဖျက်၍၊ ကြီဆုံးပျက်ဟိလီစီ။ ကိုးကွယ်မရ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခနှင့်၊ နိစ္စပြောင်းလီစီတည်း။ နီရိယေဝီစိလား၊ ကြိမ်များဖန်ဖန်၊ ဆင်းရဲခံ၍၊ သီပြန်ပျက်စီးငြားလျှက်၊ သင့်မယားသက်နှံ့ဝီ၊ တော်ရာစပ်ထ၊ ဟူသမျှလည်း၊ ကြီမွပြုန်းတီးစီလော့။ ကျိမ်ဆိုသည်နိမပြတ်၊ မြကျွန်းသပြီ၊ လေးရပ်မြိုကို၊ စောင့်နီသျှင်နတ်မြတ်ရို့၊ ကြားသိမှတ်တိုင်သက်သီ၊ ကျွန့်ကိုတခါ၊ ခုဖျက်လာသည်၊ ဆယ်ခါပျက်လီစီတည်း။ သက်နှံ့ဝီသင့်သဲပွတ်၊ ကျားရဲခုတ်ငင်၊ တောင်တိုင်းတင်၍၊ နတ်လျှင်သံဖက်ခတ်လော့။ ပေါက်ပေါက်ခွတ်တန်းကျင်လျှို၊ အရှင်လတ်လတ်၊ ဖမ်းငင်သတ်၍၊ တရပ်မြိုကြီးမျိုလျှက်၊ မြင်ရလိုကျွန့်မျက်မှောက်၊ အမြောက်ဓါးလှံ၊ လှဲကမံနှင့်၊ ဝါးချွန်သေနပ်ကျောက်လည်း၊ ခုရောက်ငြားသင့်ကိုယ်တွင်၊ ထိပါးသီဆုံး၊ မျိုးစိုင်တုန်းအောင်၊ ပျက်ပြုန်းနတ်စီရင်လော့။

အောက်ရပ်ခွင်ဘုမ္မစိုး၊ သူမိုက်ဟိန္ဒီ၊ ဦးဂါရှိကို၊ စုံစီလက်နက်မျိုးဖြင့်၊ ခွတ်ထစ်ထိုးသတ်ကြပါ၊ ရှိသေဝပ်တွား၊ နတ်ရို့အားကို၊ တိုင်ကြားလျှောက်ပန်ထွာ၍၊ ဝိဒေဟာကျွန်းဇမ္ဗူ ဦးတင်ဂုရု၊ ပညတ်ပြုသည်၊ နောက်စုဂေါယန်ဟူကား၊ လေးကျွန်းမူအဓိသ်မှတ်၊ လေးရပ်ရုက္ခာ၊ သစ်လေးဖြာကို၊ စောင့်ကာသျှင်နတ်မြတ်ရို့၊ သောင်းလေးရပ်ကျွန်းကမ္ဘာ၊ ဒီပါယူကျုံး၊ လေးပါးလုံးကို၊ သိမ်းရုံးစောင့်ထိမ်းပါသား၊ နတ်တကာသျှင်ဒေဝ၊ သူယုတ်လင်းပြန်၊ ရင်ရန်ရို့၊ တဖန်တိုးအောင်စသား၊ လူဗာလသင်ရို့မှာ၊ နှာခေါင်းနားရွက်၊ ကိုယ်ခြီလက်ဟု၊ တချက်ပျက်စီးစီသာတည်း။ ကျိုးပဲ့ကာတိုနာစား၊ များပြားရောဂါ၊ သင်ရို့မှာလျှင်၊ မှန်စွာစွဲရောက်ငြား၍၊ ထလာလားမတတ်နိုင်၊ မထိုင်မထ၊ စိတ်ဒုက္ခနှင့်၊ မြင်လှဆင်းရဲတိုင်၍၊ စမ်းလက်ကိုင်ရှာမရ၊ ကြီမွခန္ဓာ၊ သင်ရို့မှာလည်း၊ များစွာဖိးကြီးကျလျှက်၊ သီဆုံးကြဟိလီစီ။ ရှိသေဝတ်တွား၊ နတ်အများကို၊ တိုင်းကြားလျှောက်ဆိုချိ၏။ ချစ်သက်ဝိသားမယား၊ ကျွဲနွားကျေးကျွန်၊ စပါးဆန်နှင့်၊ ခနံ့ရွှီဒင်္ဂါးလည်း၊ ဆုံးပျောက်ငြားများခိုးသူ၊ ဗဟုတန္တ၊ ခါးမြရို့၊ သတ်ကြထောင်းထုယူ၍၊ ဖွဲပြာမူထိုအလား၊ ထိပါးခန္ဓာ၊ သင့်ကာယာလည်း၊ ရီမှာပျောက်ဆုံးငြားလျှက်၊ မျှိုးပါလားလီသောခါ၊ မီးကျောင်းလိပ်ငါး၊ မြွီဟောက်ဖားရို့၊ ကိုက်စားသတ်ဖြတ်ပါလေ့။ သင်ရို့မှာကြုံမမြောက်၊ ချောင်းကြီးသီတာ၊ ယမုန္နာတွင်၊ နာဝါလှိုသားမှောက်သို့၊ သီဆုံးပျောက်ဟိလီစီ။ ကမ္ဘံအသစ်၊ တဖန်ဖြစ်လည်း၊ (-----)၊ ငါးရာဝဲလျင်းလက်နှင့်၊ (-----)၊ သင့်ခန္ဓာကို၊ မှန်စွာပေါက်ကာခွတ်လျှက်၊ ခုတ်ထစ်သတ်ပါရစီ။ ကြိမ်များဖန်ဖန်၊ သင်ရို့ကံလည်း၊ အကျွန်လက်ဆုံးစီဟု၊ ကျိမ်ဆိုအလီလီနတ်ရို့အား၊ တိုင်ကြားဦးတင်၊ လျှောက်ဆိုကျင်သည်၊ အောက်ခွင်ဘုံတလွှားလေး။

(၅) အောက်ခွင်တလွှား၊ စောင့်နီငြားသည့်၊ နတ်များရို့ကိုတိုင်တန်းကား၊ ဤရပ်ရွာဘုံတလွှား၊ စိုးချုပ်ပိုင်ကာ၊ စောင့်ထိမ်းပါသည်၊ ဒေဝါနတ်ရို့အားလည်း၊ ထိပ်တင်ကြားလျှောက်ပါမည်။ လူ့ရွာစိုးငြား၊ သျှင်နတ်များရို့၊ မှတ်သားရှိနားတည်လေ့။ ကျွန်ုပ်သည်ပြစ်ဆံရှိ၊ မဟိမှန်စွာ၊ ခုသံသာတွင်၊ တင်ကာဖျက်လာဘိသား၊ လူဒိဋ္ဌိငပုသာ၊ ဟိန္နာသွီးသား၊ အောင်ကုလားနှင့်၊ ကုလားရှိလုံးသာတည်း။ စံရဲဘော်တလင်းသား၊ ဟယားမျိုးနွယ်၊ ငပုဝေကား၊ ရှောက်ဖွေဒုံးကုလားနှင့်၊ သံ်ချိသားဒိုးအောင်ချေ၊ လူလောင်ဟူဘိ၊ ပါတလိသည်၊ ဒိဋ္ဌိငဘိယေနှင့်၊ သက်နုံဝေကျွန်မသား၊ ကုလားလင်းပြန်၊ ရင်ရန်ဟု၊ လူလွှန်သျှမ်းအောက်သားနှင့်၊ တို့စကားပြောမကျိ၊ ဟိန္ဒီစင်စစ်၊ သီအောင်မိုက်သည်၊ လူညစ်ဥဂါရှိတည်း။ တိုင်ပင်ညီတန်စိုးစား၊ ဆယ့်ခြောက်ယောက်လူ၊ ကျွန့်ရန်သူသည်၊ စွဲယူကျမ်းမုသားတည်း။ မတရားသင်ရို့မှာ၊ မဟုတ်မလျှား၊ ကျွန်ုပ်အားဝယ်၊ ဖျက်ငြားပြုခြင်းရာကို၊ စီရင်ပါမြတ်ဘုရား။ နဂါးဂဠုံ၊ တန်းခိုးစုံသည်၊ အကုန်ရန်ခိုက်များနှင့်၊ ခုနှစ်အိုင်မဟာ၊ ကြီးစွာမည်မှတ်၊ နဝဒတ်ဟု၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာကို၊ စောင့်ထိမ်းရာသျှင်နတ်မင်း၊ အစိရဝတီ၊ ပညတ်ညီသည်၊ မဟီမြစ်ငါးစင်းကို၊ စောင့်နီငြားမြဲမကွာ၊ ဒေဝါပူရီ၊ ခေါ်တွင်ဘိသည်၊ မဏိမေခလာနှင့်၊ မြစ်သီတာပင်လယ်ချောင်း၊ စောင့်ကြပ်ပြုပျင်၊ အုပ်ထိမ်းကျင်သည်၊ သခင်နတ်အပေါင်းရို့၊ ကျွန့်ရန်သူပေါင်းရို့ကို၊ နှင်းဖြိုခုတ်သတ်၊ ရင်ကိုခွတ်၍၊ လိုင်ဖြတ်တန်းကျင်လျှိုလျှက်၊ များထိုထိုဆက်မပြတ်၊ သင်ရို့သဲအူ၊ ချစ်သောသူကို၊ ငင်ယူခွဲခွင်းသတ်လေ့။ ဖီးသျှစ်ပါးရန်သူသာ၊ ဆိုက်ရောက်လာသင်ရို့အား၊ တွဲကြကြုံစီ၊ ဆုံးပျက်လီဟု၊ နတ်ဆီတိုင်တန်းကြား၏။ မီးကျောင်းကျားသစ်ဝံမြွီ၊ ရောဂန္တရ၊ ဒုဗ္ဘိက္ခဟု၊

ရောက်ထကပ်သုံးလီလည်း၊ သင်ရို့ဆီဆက်မပြတ်၊ ရောက်ငြားလာပုံ၊ ဖျားနာအုံ၍၊ အကုန်ဝန်းရံကပ်လျှက်၊ ထိုးခွတ်သတ်ဖြတ်ပါစီ။ သုံးမည်လူ့ဘာ၊ မုနိန္ဒကို၊ ရိုခလျှောက်တင်ချီ၏။ ဤလူ့မြီခေါ်တွင်၍၊ တန်းခိုးမည်ကော၊ သူရကယ်ဟု၊ ဆိုသည်နတ်တမျိုးတည်း။ ရုက္ခစိုးနတ်များသာ၊ သူရသဃတီ၊ ကြေးစန္ဒီဟု၊ ဒေဝီနတ်မဟာနှင့်၊ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကာယ၊ စောင့်ကြပါသည်၊ ဒေဝါနတ်ဒွါဒရို့၊ ရှုမျှော်သကြည့်ပြီးခါ၊ လက်ကိုင်ထိမ်းမြား၊ ငယ်မယားသည်၊ သဘောသင်ရို့မှာလည်း၊ လက်ကိုင်ပင်ရှာမရ၊ ရာဇမင်းမူ၊ သိမ်းဖျက်ယူသော်၊ ပြည်သူအားကြီးရလျှက်၊ ဟိလီကြလူများစွာ၊ ခြိုင့်လျောင်ငှက်လား၊ ရီမဲ့ငါးသို့၊ ညှိုးပါးစိတ်ဝီဆာနှင့်၊ ဝီစိရွှာမှောင်တိုက်ထဲ၊ သင်ရို့ကမ္ဘ်၊ ဆက်မကျန်သည်၊ ပူပန်မပြတ်စွဲ၍၊ မြင့်ကြာမြဲဟိလီစီ။ သက်သီပြုထား၊ စာရွီးသားလျှက်၊ နတ်အားတိုင်ကြားချီ၏။ ကျိန်ဆိုသည်နိမပြတ်၊ သတ္တရာဘန်၊ မေယုဂန်ဟု၊ တောင်ရံခုနှစ်ထပ်ကို၊ စောင့်တုံမှတ်နတ်သက်သီ၊ ကျွန်ကပူပန်၊ ခုတဖန်မှာ၊ ဆယ်ပြန်ကုန်လီစီတည်း။ သုံးလုဆွိမြတ်ဘုရား၊ ရုပ်ပွါးသျှင်တော်၊ ဆင်းထုတော်ဟု၊ မြတ်ရာစေတီများကို၊ စောင့်ထိမ်းငြားနတ်တကာ၊ ကျွန့်မှာပြစ်မဲ့၊ မဟုတ်ပဲကို၊ တည့်တည့်ဖျက်ဆီးလာသား၊ လုမိစ္ဆာသင်ရို့အား၊ သေနပ်ကားမှန်၊ ဝါးသစ်ချွန်ဟု၊ ဒါးလုံ့လက်နက်အားဖြင့်၊ စွဲကိုင်ငြားတုံပြီးခါ၊ မှန်စွာမပျက်၊ အဆက်ဆက်ကို၊ ကျွန့်လက်နှင့်ပင်သာလျှင်၊ ဖန်ငါးရာသတ်ရကြောင်း၊ နတ်ပေါင်းရို့ထံ၊ နိမကျန်အောင်၊ အကျွန်ဆုယူတောင်း၏။ သျှင်နတ်ပေါင်းဖျက်ကြပါ၊ မဟာဗောဓိ၊ တုမဟိသည်၊ မုနိပလ္လင်တော်၌၊ မြဲမကွာဘေးရင်းဟပ်၊ စောင့်ကြပ်ရံကာ၊ ထိမ်းကြပါသည်၊ ဒေဝါသျှင်နတ်မြတ်ရို့၊ ကြားသိမှတ်တိုင်ဆိုကာ၊ (-----)၊ အလှမောင့်ကြင်ရာနှင့်၊ ခနသာကွဲရမည်ပါ။ ခုဆိုသည်လူ၊ ကျွန့်ရန်သူမှာ၊ ချစ်သူဟူသမျှနှင့်၊ ကင်းရလိမ့်သာတည့်။ သုံးလုမြတ်မွန်၊ ဟောကြားညွှန်သည်၊ ဓမ္မံမယွင်းပါတည်း၊ မြောက်ဟေမာရဂုံနတ်ရို့၊ တွိမှတ်ဖျက်ဆီးကာ၊ ထီးနန်းပြည်သာ၊ မင်းရာဇာနှင့်၊ ရပ်ရွာမြို့များစွာကို၊ စောင့်တုံပါနတ်ခပင်း၊ ဟေမဝန်တောင်၊ များသုံးထောင်ကို၊ ကုန်အောင်စိုးပိုင်လျှင်းသား၊ သျှင်နတ်မင်းသိပါလီစီ။ ဟိန္ဒီမျိုးဟူ၊ ကျွန့်ရန်သူကို၊ လုဘုံကျွန်းရပ်မြိုက၊ နှင်ထုတ်လီရပ်တခြား၊ မယားသားညီ၊ သင့်မျိုးဆွိက၊ တော်သည်အားလုံးများလည်း၊ သီဆုံးငြားပြုန်းတီးကာ၊ လက်ကိုင်မရ၊ ခုခနတွင်၊ ကြီမွဖွဲ့နှင့်ပြာသို့၊ ပြုကာပင်မှန်မချွတ်၊ သုံးလုထွတ်ချာ၊ သာသနာကို၊ မြဲစွာထံပါးကပ်၍၊ စောင့်နီလတ်နတ်များစွာ၊ စွယ်တော်လေးချောင်း၊ ဆံတော်တွက်ရှိ၊ ကိုးကုဋီနှင့်၊ ကိုးလီသွားတော်ပေါင်းကို၊ စောင့်တုံလျှောင်းနတ်တကာ၊ ကျွန်တော့်ရန်သူ၊ ထိုသည်သူကို၊ ရှာယူဖမ်းသတ်ပါလော့။ သင်ရို့မှာစုံတခု၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်၊ နောင်ဖို့ဆို၍၊ လိုစီအကြောင်းပြုလည်း၊ မြီထုရှိသချ်ာ၊ နှစ်သိန်းသျှစ်သောင်း၊ မြီအပေါင်းကို၊ ထိမ်းကျောင်းစိုးအုပ်ပါသား၊ နတ်ဒေဝါသုန္ဒြီ၊ အညီအညွတ်၊ သင့်လျှုဝတ်ကို၊ မချွတ်စောင့်ပစ်လီလော့။ များစုံစီသျှစ်စရွတ်၊ သုံးလုထွတ်ချာ၊ သမ္ဗုဒ္ဓါ၏၊ မြတ်စွာဘုရားဓါတ်ကို၊ စောင်ရံမှတ်နတ်ဒေဝါ၊ ဝိဇ္ဇာထိုရ်ရ၊ တောအောင်းကြသည်၊ မြတ်လှရသေ့ကျော်ရို့၊ စောင့်တုံပါနတ်ဒေဝ၊ ကျွန့်၏ရန်သူ၊ ထိုမျှလူကို၊ ရှာယူဖျက်ကြပါလော့။ နှစ်ရက်လဗီဇနာ၊ သျှစ်သောင်းလေးထောင်၊ အစောက်ဆောင်သည်၊ များမြောင်ကျမ်းပီစာနှင့်၊ သုံးပုံစာပိဋကတ်၊ လေးရပ်ဗေဒင်၊ စောင့်ထိမ်းကျင်သည်၊ များဖျင်ထိုနတ်မြတ်ကို၊ ကျိမ်ဆိုမှတ်တိုင်တန်းကာ၊ ဗုဒ္ဓေပစ္စ၊ စိန္တေယျသည်၊ လုဘရို့မြတ်စွာနှင့်၊ ရီစံပျော်ဥပဂုတ်၊ မဂ္ဂဖလံ၊ သဃ်ာမွန်ကို၊ အကျွန်ရိုခတုတ်၍၊ သက်သီလုပ်ရှိခိုးကာ၊ ဟတ္တာစုပေါင်း၊ လက်ဆယ်ချောင်းကို၊

ပေါင်း၍လျှောက်ပန်ထွာ၏။ နတ်တကာမြတ်ရို့အား၊ ကြောင်းလျှားစိစုံ၊ တိုင်ကြားကုန်သည်၊ လုဘုံရပ်မြီသားလေး။

(၆) သုံးခွင်ပိုင်စိုး၊ နတ်မျိုးရို့ကိုရှိခိုးကာ၊ နတ်ဒေဝါများသိန်းသောင်း၊ ရက္ခသာစည်၊ ရခိုင်ပြည်သို့၊ ပြန်လည်လားရကြောင်းကို၊ နတ်အပေါင်းကယ်မပါ။ သုံးဆွီလုဘာ၊ မုနိန္ဒကို၊ ရှိခလျှောက်ပန်ထွာ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓါသုံးလုထွတ်၊ ညုပ်ရိုးနှစ်ဖြာ၊ သွားစွယ်တော်ကို၊ စောင့်ကာသျှင်နတ်မြတ်နှင့်၊ သျှစ်စရွှတ်သည် သွားတော်ပေါင်း၊ ဆံမြတ်တွက်ရှိ၊ ကိုးကုဋီကို၊ ရောက်စီဆုပန်တောင်း၏။ သျှစ်သောင်းမွီးရင်တော်၊ သုံးပုံမည်မှတ်၊ ပိဋကတ်ဟု၊ လေးရပ်ဗေဒင်စာနှင့်၊ (-----)၊ သျှစ်သောင်းလေးထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သည်၊ မြင့်ခေါင်စေတီများကို၊ စောင့်တုံငြားနတ်တကာ၊ ရက္ခပူရ၊ မြို့ဓညဟု၊ ဌာနကိုယ့်မြို့ရွာသို့၊ ဆောင်ပို့ပါလျှင်တဆွ။ သတ္တရဘန်၊ တောင်ယုဂံဟု၊ တောင်ရံခုနှစ်ထပ်ကို၊ စောင့်တုံလတ်နတ်ဒေဝါ၊ မဟေသာရ၊ ဝရုဏနှင့်၊ ဗြဟ္မာအသူရာရို့၊ လက်ဆယ်ဖြာစုံစွာပေါင်း၊ သားဦးဘခင်၊ မျိုးအိမ်သျှင်နှင့်၊ တူပင်စံရကြောင်းကို၊ နတ်အပေါင်းကယ်မပါ။ အဌဝီသတိ၊ တုမဟိသည်၊ မုနိမြတ်ငါးဖြာနှင့်၊ ပစ္စေကာသျှင်ဗုဒ္ဓ၊ နက္ခတ္တဂြိုဟ်သတာ၊ စန္ဒရာသည်ကြယ်နီလကို၊ ဦးနှိမ်ချလျှောက်ဆိုတင်၊ နတ်သွင်ရုပ်တူ၊ ကျွန့်ကြင်သူသည်၊ အဖြူမျိုးအိမ်သျှင်နှင့်၊ စံပျော်ရွှင်တူတကွ၊ ပုတ္တစီတာ၊ သားချစ်စွာသည်၊ သဲချာရင်သွီးလှကို၊ ယုယကာနီရစီ။ လူ့ဆွီဘုရား၊ ရင့်ဆယ်ပါးနှင့်၊ နုဖွားငါးရာလီကို၊ တိုင်တည်သည်နိမပြတ်၊ မိုးထက်အာကာ၊ ဝတ္တိသာဝယ်၊ စူဠာမုနိဓါတ်နှင့်၊ ရသေ့မြတ်ထိုရ်ဝိဇ္ဇာ၊ တောကြီးကိုမှီ၊ တပသီဟု၊ ယောဂီမြတ်ရို့ကိုလည်း၊ တောင်းပန်ဆိုတုပ်ဝပ်စင်း၊ နိရိယေဟုတုံ၊ ငရဲဘုံကို၊ လုံးချုံပိုင်နှိုပ်နင်းသား၊ ယမမင်းဖုတ်ပြိတ္တာ၊ ယက္ခာဘီလူး၊ မျှောင်ခြောက်ပူးသည်၊ နတ်ရူးဖုတ်မိစ္ဆာနှင့်၊ တထွေအိမ်စောင့်နတ်ရို့၊ ညီညွတ်ကြတုံပြီးခါ၊ တသကြိုးကုတ်၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ချွတ်နှုတ်ကယ်မပါလော့။ တိုင်တန်းကာလျှောက်ပန်ကြား၊ သျှစ်သောင်းလေးထောင်၊ နှစ်ပြန်ဆောင်သည်၊ မြင့်ခေါင်မြင့်မိုရ်ဖျား၌၊ စောင့်နီငြားနတ်တကာ၊ သီတာလေးစင်း၊ ကြီးကျယ်ခြင်းသည်၊ အိုင်မင်းခုနှစ်ဖြာနှင့်၊ မြစ်ကြီးသာသွယ်ငါးပါး၊ မြစ်ငယ်ငါးရာ၊ ချောင်းလဟာဟု၊ ဖြာဖြာမြစ်ငယ်များနှင့်၊ ကျွန်းလေးပါးကြီးမဟာ၊ ငယ်စွာဒီပ၊ နှစ်ထောင်မျှကို၊ စောင့်ကြနတ်တကာရို့၊ ကျွန့်ကိုသာလျှင်၊ ခုပင်လျှင်ဆွ၊ မိဘဌာနီ၊ ဓညမြို့၌၊ မျိုးဆွီထံရင်းစသို့၊ ဆောင်ယူကြပို့ကြပါ၊ ဆယ်ဖြာလက်ဖျား၊ ဂေါင်းထက်ထား၍၊ တိုင်ကြားလျှောက်ဆိုပါ၏။။ ရိစံပျော်နဂါးမင်း၊ အစီရဝတီ၊ ခေါ်တွင်ညီသည်၊ မဟီမြစ်ခပင်းကို၊ စောင့်နီခြင်းမေခလာ၊ ပမာတူပြီး၊ နတ်သမီးသည်၊ ပြောင်ညီးသုဇတာနှင့်၊ သုနန္ဒာနတ်မေယ၊ သူရဿတီ၊ သုန္ဒရီဟု၊ ဒေဝီနတ်မိမ္မရို့၊ မိတ္တာမျှကူမပါ။ ထီးနန်းပြည်တော်၊ များရပ်ရွာကို၊ စိုးတုံပါသျှင်နတ်မင်း၊ အပြင်းယူဆောင်၊ ကျွန်ုပ်မောင်ကို၊ ရောက်အောင်မေ့ထံရင်းသို့၊ ပို့ပါလျှင်းလျှောက်ပန်ထွာ၊ နောင်လာသျှစ်သောင်း၊ ဘုရားလောင်းနှင့်၊ ရီကြောင်းကိန်းအောင်းပါသား၊ ရဟန္တာဥပဂုတ်၊ မင်္ဂဖလံ၊ သံဃာမွန်ကို၊ အကျွန်ရိုတုတ်ခ၍၊ လက်ဦးချဂေါင်းတင်ချီ၊ စန္ဒြီမာသာ၊ နှစ်ကောဇာသည်၊ ဒိဋ္ဌာရက်တီထီကို၊ စောင့်ထိမ်းပြီးနတ်ဒေဝါ၊ ဟောဝန်သုံးဆောင်၊ လွန်များမြောင်သည်၊ မြင့်ခေါင်ပဗ္ဗတကို၊ စောင့်တုံကြနတ်တကာ၊ သက်လုံးမျှကြင်၊ ခြောက်ပြစ်စင်သည်၊ နတ်သွင်ထံရင်းမှာသို့၊ ခုပို့ပါကူညီကြ၊ အဆင်းရှိတူ၊ မျိုးအိမ်သူသည်၊အဖြူမောင်နှမနှင့်၊ တူတကွစံလျှက်သာ၊ သဲချာနှစ်ပါး၊ သမီးသားကို၊ နံပါးထားပြီးခါမှ၊ တိုင်းရက္ခာကိုယ့်ဌာန၊ နှမနှင့်မောင်၊ ပြည်တည်ထောင်၍၊ အိုအောင်မယွင်းခွဘဲ၊ နီထိုင်ကြရပါစီ။ လက်ရှိဦးထား၊

ကျွန်လျှောက်ပြား၍၊ နတ်အားတိုင်ကြားချီ၏။ အောက်ရပ်မြိဘုမ္မစိုး၊ တန်ခိုးပြင်းထန်၊ ကြီးမားသန်သည်၊ နတ်မွန်ပိသဿနိုးနှင့်၊ ရုက္ခစိုးနတ်များစွာ၊ သဒ္ဓါကြိုးကုတ်၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ချွတ်နှုတ်ကယ်မပါလော့။ နတ်ခြောက်ရာတုဘက်ကင်း၊ တန်ခိုးပြင်းထိန်၊ အသူရိန်ဟု၊ ဒေဝိန်ထိုနတ်မင်းနှင့်၊ မာန်နတ်မင်းကိန္နရာ၊ ပရမိသ္ဗာရ၊ နတ်ဒေဝဟု၊ ဝဿဝရောသာတည်း။ ချစ်သဒ္ဓါမိတ္တာင့်၊ ရှိဝတ်လည်းဆူ၊ ဤအပူကို၊ ကယ်ယူချွတ်နှုတ်ကြ၍၊ ကျွန့်ဌာနကိုယ့်ရပ်ရွာ၊ ကြင်ရာသက်ထား၊ သားမယားနှင့်၊ နိုင်ငြားတိုင်းရက္ခာသို့၊ ပို့ဆောင်ပါကျွန့်ကိုတည်း။ မြင့်မိုရ်ထိပ်ချာ၊ ဝတ္တိသာက၊ ဣန္ဒာသိကြားကြည့်လော့။ ပတ်ကာလှည့်ဖလ်စကြော၊ လေးကျွန်းရောင်ချင်း၊ စက်ဟိန်ပြင်းသည်၊ နီမင်းသူရိယာနှင့်၊ လီဝေါယောမိုးနတ်သား၊ ပဥ္စခန္ဓာ၊ လူတကာကို၊ စောင့်ရာသျှင်နတ်များရို့၊ ချစ်သနားကယ်မပါ။ အာကာသစိုး၊ ကျော်ဟိန့်ကြိုးသည်၊ နတ်မျိုးရို့တကာနှင့်၊ နတ်မဟာခြောက်ဘုံထွတ်၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်၊ မင်္ဂလေးသွယ်ကို၊ စောင့်ပေသျှင်နတ်မြတ်ရို့၊ ညီညာကြတုံပြီးခါ၊ ပူဆာဆင်းရဲ၊ ဤဝဋ္ဋ်ဖိုးက၊ ချွတ်၍ကယ်တင်ပါလော့။ သားပုတ္တစီတရံ၊ အလှနတ်သွင်၊ ရာသက်ကြင်သည်၊ မျိုးသျှင်ထံရင်းစသို့၊ ပို့ကြပါလျှောက်ဦးတင်၊ ပလ္လင်ရက္ခိ၊ တုမဟိသည်၊ ဗောဓိပြိုင်ညောင်ပင်၌၊ စောင့်ထိမ်းကျင်ရံခပင်း၊ ရက္ခဂုမ္ဘာန်၊ တန်ခိုးသန်သည်၊ နတ်မွန်ဂဋ္ဌုန်မင်းနှင့်၊ တိုင်းရက္ခာမြို့ဥညော၊ စောင့်ကြတုံပါ။ (----)၊ ဒေဝါမြောက်ဦးစသား၊ နတ်ဆယ်ဝရင်ရဲကန်၊ လက်ပံဝသဲ၊ တန်ခိုးကဲသည်၊ ရီထဲနတ်မြတ်မွန်နှင့်၊ တဖန်နတ်မယူသျှင်၊ ယောင်ုံမုံကျား၊ ကျော်ထင်ရှားသည်၊ ဗုဒ္ဓေါဇိနဟူသား၊ ရာထောင်မှုနတ်ပေါင်းသား၊ တခြားနတ်တကာ၊ သုံးဆယ့်တဘုံ၊ စောင့်ကြပ်တုံသည်၊ အကုန်နတ်များစွာနှင့်၊ သုံးလုချာမြတ်ဘုရား၊ ကိုယ်စားတူပြီး၊ မဟာထီးကို၊ ဦးနှိမ်ထိပ်ထက်ထား၍၊ ရှိထံပါးလက်ဆယ်ဖြာ၊ ပူဇော်ရှိညွှတ်၊ နိမပြတ်လျှင်၊ တိုင်မှတ်လျှောက်ဆိုကျင်သည်၊ သုံးခွင်ရပ်ဆီအားလေး။

(၇) သုံးခွင်နတ်အား၊ ဦးထိပ်ထား၍တိုင်ကြားကာ၊ နတ်ဒေဝါများသိန်းသောင်း၊ နတ်ပေါင်းတကာ၊ သားပမာသို့၊ မိတ္တာဝိင့်လောင်းလျှက်၊ နတ်အပေါင်းမင်းရာဇာ၊ စစ်မီးရာထိုခန၊ ဆံမျှင်တမွှာ၊ ကျွန်ုပ်မှာလည်း၊ ပြစ်သာမဟိကြ၍၊ မိန့်တော်ဟလွှတ်ပြီးခါ၊ လွှန်စွာတဆွ၊ မကြာရဘဲ၊ ဌာနတိုင်းရပ်ရွာသို့၊ ပြန်လားခါအကြောင်းရင်း၊ အမိန့်တော်စာ၊ ကျွန်ုပ်မှာသို့၊ အာဏာရှိုး၍ပီးက၊ မြတ်လေးဦးတင်ကာ၊ ရက္ခသာစည်၊ ရခိုင်ပြည်သို့၊ ပြန်လည်လားကြခါလျှင်၊ လွှန်ဝမ်းသာရွှင်အားရ၊ အလှမောင်သာ၊ လှီနာဝါ၌၊ လျှင်စွာစီးတက်ကြ၍၊ ကျူးသံမြမောင်းခရာ၊ ဗုံသာလင်းခွင်း၊ စည်မောင်းညှင်းသည်၊ သာခြင်းဧကဗျာနှင့်၊ တီးမှုတ်ကာတသောသော၊ ကျယ်လှုကြီးစွာ၊ မြစ်ဂင်္ဂါကို၊ နောက်မှာပါယ်လှပ်ထား၍၊ ရွှင်ပျော်ပါးစားသောက်ကာ၊ ကြော်ငြာဟစ်ဟဲ၊ တသဲသဲသည်၊ အောင်ပွဲခံကာကာနှင့်၊ ဖြားသင့်ရာလီသင့်လိုက်၊ သမုဒ္ဒရာ၊ ယမုန္နာဟု၊ သီတာပင်လယ်မြစ်ကို၊ ရွက်ဖြူတိုက်ကူးခတ်ကာ၊ လှိုင်းယက်လည်းဟူ၊ ရီများဆူ၍၊ ဦးဖြူဆောင်းကာကာတည်း။ တောင်ပမာလှိုင်းကြီးထ၊ ကမ်းကိုမမြင်၊ ကျယ်ဝန်းကျင်သည်၊ မြစ်ခွင်ပင်လယ်မ၌၊ (-----)၊ မဲနယ်ဟုဆို၊ စိမ်းစိမ်းညိုသည်၊ မြစ်ကိုမဲနက်ပါ၏။ ကြည့်ခီသော်ကြောက်ဖွယ်တည်း။ ငါးကြီးငါးဆင်၊ ငါးမန်းကျင်လည်း၊ များဖျင်အပုံဟိနှင့်၊ ရွှင့်တုံပြီးလာကြခါ၊ ရက္ခပူရ၊ မြို့ဥညော၏၊ ဒေသနယ်ဝင်လာက၊ ရီရို့မှာဖြူဆွဆွ၊ ဆီးနှင်းစုံစီ၊ မှိုင်းမှိုင်းဝီသည်၊ တောင်ခြီကမ်းနားစကို၊ မြင်လတ်ကြတုံသောခါ၊ ဝမ်းသာအားရ၊ စားသောက်ကြ၍၊ လျှင်ဆွခတ်လာပါက၊ မြေငုံမှာဆံတော်ဓါတ်၊ အဝီးကပင်၊ မှိုင်းမှိုင်းမြင်သော်၊

ကျွန်လျှင်ရှိခဲ့ညွတ်၍၊ ပူဇော်မှတ်တုံသောခါ၊ သောင်းသောင်းထိမ့်ဆူ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသည်၊ နတ်လူသာထုခေါ်၏။ ဖြားရီပေါ် ရွက်ဖြန့်တိုက်၊ မြေငုံဟုခေါ်၊ ထိုကျွန်းမော်ကို၊ ဟစ်ကြော်လီသင့်လိုက်၍၊ ပတ်ခါရစ်ခတ်ကြခါ၊ အင်းဝဟူတုံ၊ ထိုသဲခုံကို၊ ဖြားဆုံဝင်ကြပါ၍၊ ခုံဝမှာကျွန်းအလွတ်၊ နာမခေါ်ဆောင်၊ လီသျှိုင်းတောင်ကို၊ နံမျှောင်ဖယ်ခလွတ်လျှက်၊ ကြော်ငြာကြခတ်လာခါ၊ ရှုကာမျှော်လျှက်၊ လက်ဝဲဖက်ကို၊ တချက်ကြည့်ခီပါက၊ မြို့စစ်တွေမှာအဓိသ်မှတ်၊ အာကျိပ်တော်လျှင်၊ ငါးမည်စင်သည်၊ သျှင်ပင်ဘုရားဓါတ်နှင့်၊ ဗုဒ္ဓေါနတ်ရို့ကိုသာ၊ အဆင်းရွှီရောင်၊ ဝင်းဝင်းပြောင်သည်၊ မေ့မောင်မြင်ပါလတ်က၊ ဦးနှိမ်ချရို့ညွတ်ခါ၊ ဖြီးချပ်ခေါ်ဆောင်၊ ပွဲကြည့်တောင်ဟု၊ မြင့်ခေါင်ပဗ္ဗတ၏၊ ငွေထိပ်မအလယ်ပေါ်၊ မုတ်ဆိတ်တော်ဓါတ်၊ သျှင်တော်မြတ်ကို၊ တန့်ရပ်ရှိဝယ်မျှော်က၊ ရှိပူဇော်ရှိညွတ်တွား၊ လက်ဝဲဖက်မှာ၊ မြို့ချမ်းသာကို၊ မျှော်ကာကြည့်လတ်ငြားက၊ ဘုရားကျောင်းစေတီသာ၊ ဇင်းခါယူမှန်း၊ စီးကြောင်းလမ်းနှင့်၊ ဆိပ်ကမ်းတန်းထားမှာလည်း၊ အံ့ဖွယ်သာရှိမရ၊ ဆိုင်နှင့်ဒုက္ကံ၊ အိမ်ဗိမှာန်လည်း၊ ကြက်ပျံပင်မကျတည်း။ ရောင်းဝယ်ကြများလူသျှင်၊ (-----)၊ ဖွေးဖွေးဖြူသည်၊ ပြည်သူများဗိုလ်ပါနှင့်၊ ကျွန်ုပ်သာစိုက်ပျိုးငြား၊ ကွမ်းသီးအုံးပင်၊ ပိန္နဲပင်ဟု၊ ထန်းပင်သရက်များနှင့်၊ လွန်ဆန်းပြားသစ်တကာ၊ ဗိမှာန်သာမော၊ ဥယျာဉ်တောကို၊ ထင်ရှားမြင်လတ်ပါက၊ ရွှင်ဝမ်းသာလွန်အားရ၊ ဌာနရပ်ရွာ၊ မြို့ချမ်းသာသည်၊ အိမ်မှာဆိုက်ရောက်ကြ၏။ ကျောက်ချကြတုံပြီးခါ၊ အလျှင်တဆွ၊ မောင်အလှကား၊ ချီကြွတက်လတ်ပါလျှက်၊ မေ့ထံမှာရောက်လတ်က၊ နှမချစ်စွာ၊ မောင့်ကြင်ရာသည်၊ သူဇာမနော်မသို့၊ ရှိတုတ်ကွမောင့်ထံမှာ၊ ထိုင်ကြဝန်းရုံ၊ ခြီတော်ခုံကို၊ ယူတုံကိုင်မပါလျှက်၊ ဂေါင်းထက်မှာယှက်တင်ထား၊ ဝတ်တွားရှိသေ၊ ကန်တော့ပေသည်၊ ရှုဖွယ်နတ်မပြားတည်း။ ဖြူညွတ်တွားဆင်းကလျာ၊ ဆီးလိပ်ကွမ်းယာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ထိုခါပီးကမ်းလာ၍၊ ကျွန်ုပ်မှာလူချစ်ရီး၊ နှမသူဇာ၊ လှကလျာက၊ ရွှီရင်ကျူး၍မွီးသား၊ ချစ်သားကြီးမောင်ရဲဘော်၊ ကြာဖုံသမီး၊ ရှုမငြီးရို့၊ လျှင်ပြီးခုန်ကာလာ၍၊ မွီးဘသာထံရင်းပါး၊ ချစ်သဲဟူသည်၊ သားနှစ်ထွေရို့၊ ဖက်လိုင်ဆွဲလာငြား၏။ မျိုးဆွီသားညာတိကာ၊ ပြည်သားရွာသူ၊ ဖွေးဖွေးဖြူမျှ၊ သျှင်လူများတကာလည်း၊ ရောက်ပေလာမောင်ကစ၊ ပုတီးမိတ္တာ၊ ဘာဝနာကို၊ များစွာသွန်းလောင်းကြ၍၊ ဦးလျှင်ချကန်တော့ခါ၊ အဖူးလက်ဆောင်၊ သိန်းသောင်းထောင်ဟု၊ များမြောင်ပီးဆက်လာ၏။ နတ်သြဇာချိုမယွင်း၊ မွှီးခြင်းကြိုင်စွာ၊ အရသာသည်၊ ဂဏှာနှို့ထမင်းဟု၊ ငါးဟင်းများတကာ၊ များစွာချက်ပြီး၊ သားသမီးနှင့်၊ မညီးဝန်းရံကာလျှက်၊ စားသောက်ခါတသောသော၊ ဖော်များခြံရံ၊ ပျော်မြူးစံသည်၊ မေ့ထံတော်ရင်းပါးလေး။

(၈) သုဝဏ္ဏပူရ၊ အယုဇ္ဈသည်ရမ္မာသာ၊ တိုင်းရက္ခာမြို့ညော၊ ဗုဒ္ဓလေးဆူ၊ ပွင့်တော်မူသည်၊ လွယ်ကူဗျာဒိတ်ရသား၊ ဂန္ဓပနဒီ၊ ရှိဆီအနောက်ဖက်၌၊ ထီးနန်းဆက်သည်၊ မပျက်အလီလီတည်း။ ပြည်ပူရီမည်သမုဒ်၊ ဒွေးဒသဟာ၊ မြို့နှစ်ရာတွင်၊ မှန်စွာနှစ်မျိုးဟုတ်သား၊ တည်ထောင်လုပ်ထိုစိုင်ခါ၊ စစ်တွေဒေသ၊ နဂရဟု၊ ရက္ခတိုင်းရပ်ရွာ၌၊ လူများစွာရွှင်ပျော်ပါး၊ မြို့ကစစ်တွေ၊ တိုင်းရပ်ပြည်တွင်၊ ကြင်သွယ်ငယ်မျောက်သားနှင့်၊ တူပျော်ပါးမောင်နှံစုံ၊ ရင်သွီးသဲကြား၊ သမီးသားကို၊ ရွက်ငြားချီမိုးရုံ၍၊ သလွန်ဘုံညောင်စောင်းထက်၊ နီလျှက်သာရွှင်၊ ဆွဲရစ်ကြင်သည်၊ ပုံသွင်ငှက်ဟင်္သာသို့၊ လွန်နှစ်သက်ချစ်နှစ်ဖြာ၊ သဲချာဟူပြီး၊ သားအကြီးကို၊ ရည်မှီးနိဗ္ဗာန်ငှာလျှင်၊ သံသရာဖို့အကြောင်း၊ သျှင်သာမဏေ၊ ပြုတုံပေသည်၊

များထွေလူသိန်းသောင်းနှင့်။ သဃ်ာပေါင်းလူများဖျင်၊ ကြည်လင်ရွှင်လန်း၊ ရီစင်ဖြန်း၍၊ ထူးဆန်းသဘင်ဆင်လျှက်၊ တီးမှုတ်ကျင်တသောင်းသောင်း၊ စည်မောင်းခရာ၊ ဗောဒုဗ္ဗာသည်၊ သံသာတညောင်းညောင်းနှင့်၊ ဆွမ်းလောင်းလှူဒါန်းကာ၊ ကျွန့်မှာသက်စု၊ သားမောင်ပုကို၊ သျှင်ပြုပီးလှူပါက၊ နတ်တကာသျှင်လူများ၊ ကောင်းချီးပျော်ပျော်၊ သာထုခေါ်သည်၊ နှမ့်ကျော်တိုင်းလုံးကြား၏။ ရွှင်ပျော်ပါးလွန်ဝမ်းသာ၊ မိတ္တာဆပွား၊ ရပ်လုံးသားရို့၊ သနားဂရုဏာနှင့်၊ ရိုညွတ်ခါ ကိုယ်နှစ်ပါး၊ ချီကြွလက်ကိုင်၊ နံချင်းယှဉ်၍၊ တူပြိုင်မပြတ်လားလျှက်၊ ဉယျာဉ်တောလှည့်လည်ကာ၊ ရာမချရား၊ ပန်းစံကားသည်၊ ဆပ်သွားဇီသဝါနှင့်၊ ကြွက်နားသာပန်းထင်ရှား၊ ဒေါနအီးလှိုင်၊ မွှီးပျံ့ကြိုင်သည်၊ သီးခိုင်ပန်းများစွာကို၊ ရွီးချယ်ငြားကြိုက်ရာရာ၊ မောင်သာကိုင်ညွတ်၊ မေကဆွတ်၍၊ မပြတ်နိတိုင်းသာလျှင်၊ ကုံးသီကာတူတကွ၊ နှမနှင့်မောင်၊ ချစ်ပန်းဆောင်၍၊ ဦးသျှောင်ဝေါင်းပြည့်မျှလျှက်၊ ဖလှဲကာဆောင်းလျှက်သား၊ ဘုံညိုညောင်းစောင်း၊ သလွန်ကောင်းမှာ၊ လဲလျှောင်းတူစုံသာလျှင်၊ ဖော်များစွာခြံရံကြ၊ ဇေယျမင်္ဂလံ၊ အောင်ပွဲခံသည်၊ ဗုံသံတမြမြနှင့်၊ ဆင်ဝတ်ကြတူတန်းဆာ၊ ကြင်ရာသက်ထား၊ သားမယားနှင့်၊ ပျော်ပါးနီခြင်းရာကို၊ မြို့ရမ္မာကျွန်းမေခ၊ ဒွါရဝတီ၊ ငါးအင်ညီသည်၊ ပူရီမြို့ဧညဟု၊ တိုင်းရက္ခကိုယ့်ရပ်ရွာ၊ ကြော်ငြာသတင်း၊ ပြည်လုံးချင်းသည်၊ မကြွင်းကြားနှမ့်ပါ၏။ မြို့ချမ်းသာနဂါရ၊ နီကြပါသည်၊ လှူဒါရှိပုညလေး။

(၉) ပုညလှူဆောင်၊ မေနှင့်မောင်သည်အိုအောင်သာ၊ ဆံတမ္တာမယွင်းခွ၊ သားလှသဲချာ၊ ချစ်လှစွာကို၊ ရှိကသံသရာတည်း။ ချီလားကြကြံစည်ကာ၊ ရထားဆင်မြင်း၊ ယာဉ်ခပင်းကို၊ စီးနင်းဆောင်ယူပါ၍၊ မောင့်ကြင်ရာသက်လုံးမျှ၊ ခြောက်ပြစ်လွတ်စင်၊ နတ်အသွင်သို့၊ ငါးအင်ညီညွတ်လှသား၊ အသခနတ်မနော်၊ သူဇာမပြား၊ ပမာလားသို့၊ နုထွားဆင်းရုပ်ဝါတည်း။ မေသဲချာငယ်မျောက်သား၊ လက်ဖျားကိုင်ယူ၊ ချီကြွထူ၍၊ အတူနံပါးထားလျှက်၊ သမီးသားပွားများစွာ၊ ဝန်းကာခြံရံ၊ ဖောင်လှိုပျံနှင့်၊ လျှင်မြန်စီးတက်ပါ၍၊ တူရိယာစည်စောင်းညှင်း၊ သာခြင်းကဗျာ၊ မောင်းဒုပ္ပါနှင့်၊ ခရာဗုံလင်းခွင်းကို၊ ညံမကင်းတီးမှုတ်ကာ၊ နဒီမည်ရ၊ ဂင်္ဂါပကို၊ ဆန်ကြွခတ်လားပါက၊ လက်ဝဲမှာဆတ်ရိုးကျ၊ မင်းကန်ပလီ၊ ကျွန်းငပြီကို၊ နောက်ဆီပါယ်လွန်ခ၍၊ သုံးလုဘမြတ်မွီတော်၊ ဦးရစ်တော်ဓါတ်၊ စေတီမြတ်ကို၊ တရပ်ရှိဝယ်မျှော်ကာ၊ ရှိပူဇော်ရိုညွတ်ခ၊ ဖြားလည်းတက်ထွေ၊ လီသင့်ပေ၍၊ ခတ်လေတုံပြီးမှလျှင်၊ ရပ်ဒေသပြားကျွန်းသာ၊ လက်ပံပြားမော်၊ ကျွန်းခရော်ဟု၊ ဟာစ်အော်သောင်းသောင်းငြာ၍၊ မောင်းခရာဗုံလင်းခွင်း၊ သာခြင်းဧသံ၊ တီးမှုတ်ပြန်သည်၊ ရွှီကျုံလှိုဝင်းဝင်းနှင့်၊ လှိုတက်ခြင်းဆိုကာကာ၊ ဝမ်းသာပျော်ပါး၊ ခြွီရံများနှင့်၊ သောက်စားတက်လားပါက၊ လက်ဝဲမှာကုလားပုန်း၊ ကျွန်းလုံးပတ်လွန်၊ ရွာဆင်ခြံကို၊ ကျူးလွန်ပါယ်လတ်တုံမှ၊ တအုံးအုံးခတ်ကြခါ၊ သူငယ်တော်ကျွန်း၊ ကျွဲခြံကမ်းကို၊ ဖြောင့်တန်းခတ်လားပါလျှက်၊ မင်းကန်သာဝင်လီမြောက်၊ စိမ်းမြညိုရောင်၊ ငါးခူးတောင်ကို၊ မေ့မောင်နိချင်းရောက်က၊ ပန်းပေါက်ပေါက်စွဲကိုင်ကာ၊ ကြင်ရာမျောက်သား၊ ငယ်မယားနှင့်၊ ချီကြွတက်လားပါက၊ မြတ်သျှင်တော်ငါးခူဓါတ်၊ များများမကွာ၊ တတိုင်သာတွင်၊ ပါးတော်စေတီမြတ်ကို၊ ပူဇော်ညွတ်တုံပြီးခါ၊ သေလာတလျှောက်၊ ဖြားရီရောက်သော်၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူးကာနှင့်၊ ရီထဲသာနဒီမြစ်၊ ကူးလိုက်ခတ်ကာ၊ ရှိပြုပွါဝယ်၊ ကျွန်းမှာဌာနဖြစ်သား၊ ဟုတ်စင်စစ်ယုဂံချောင်၊ ကျိန်းတောင်ညိုညို၊ ရွှန်းစိုစိုသည်၊ မိုမိုထွတ်မြင့်ခေါင်၌၊

သုံးလုဘောင်နှိုင်းတုလွတ်၊ ဓမ္မသဘင်၊ ကျိန်းတော်ရှင်သည်၊ သျှင်ပင်စေတီမြတ်ကို၊ မျှော်မြင်လတ်တုံသောခါ၊ သဒ္ဒါပီတိ၊ ဂွမ်းဆီထိသို့၊ ပီတိမြင်ကြခါမှ၊ ချစ်နှစ်ဖြာမောင်နှမ၊ ဟတ္ထဆယ်ဖြာ၊ ပဒုံကြာကို၊ ဂေါင်းမှာတင်ထားကြလျှက်၊ ဦးနှိမ်ချရှိညွတ်ကာ၊ ကျွန်းသာလှီထက်၊ မြစ်တဖက်က၊ နှစ်သက်ရှိပူဇော်၍၊ တီးမှုတ်ကာခြိမ့်ရုံပေါင်း၊ ဒေသဌာနီ၊ ကျက်သရီဟု၊ ရွာမြို့ထိုသည်ချောင်းကို၊ တသောင်းသောင်းဟစ်ကြော်ငြာ၊ လျှင်စွာခတ်မြောက်၊ အိမ်တော်ရောက်က၊ ချောက်ချောက်ကျွန်းလုံးကျော်၏။ ရှင်ဝမ်းသာသျှင်လူများ၊ ဆွီသားညာတကာ၊ မောင့်ထံမှာ၌၊ များစွာရောက်လာငြား၍၊ သွန်းလောင်းချဘာဝနာ၊ မိတ္တာဖြောင့်မှတ်၊ ရှိခညွတ်လျှက်၊ လုပ်ဝပ်ရှိခိုးလာ၏။ ဖူးဘဏ္ဍာဆက်သွင်းကြ၊ ဒါနဒီနံ၊ နိမကျန်အောင်၊ ညံညံအောင်ပွဲပြလျှက်၊ ပြည့်စုံထငါးအင်ညီ၊ ဝတ္တိမည်မှန်း၊ ကျိန်းမြို့ကျွန်းဝယ်၊ မီးပန်းများစုံစီကို၊ ကြည့်တုံပြီမောင်နှမ၊ နီကြပါသည်၊ ကျိန်းသာနာဂရလေး။

(၁၀) နဂရပူရံ၊ တောင်ယုဂန်သည်နောက်မှန်သာ၊ ထိုရပ်ရွာကျိန်းဒေသ၊ စိမ်းမြညိုရောင်၊ ကျိန်းမြင့်တောင်သည်၊ မြင့်ခေါင်ပဗ္ဗတကို၊ ကြည့်ခီကြတုံသောခါ၊ ဩဇာနရွှဲ၊ ပင်ပိန္နဲနှင့်၊ ခမောင်းထောက်ကြာ၊ တောဗလာသည်၊ ဖာလာသစ်မှင်တောင်းနှင့်၊ ကြသောင်းဝါးကြခတ်သာ၊ မညင်းမှင်းကူ၊ သီးပွင့်ဟူသည်၊ ထန်းမူပိတ္တကာတည်း။ နန္ဒြာပင်မျောက်လှုပ်၊ သစ်ပုတ်နွယ်ချို၊ ဇာတိဖိုဟု၊ ရှောက်ချိုချဉ်သပြုတ်နှင့်၊ သစ်ခလုတ်လက်ပံသာ၊ တမာရင်ခတ်၊ သစ်ကဝတ်သည်၊ သပွတ်သံဖရာတည်း။ မကျည်းသားအုံးလေညှင်း၊ ဒူးရင်းသပြီ၊ ပင်ညောင်ရီနှင့်၊ များထွီသစ်အညင်းတည်း။ သစ်ပင်ချင်းစိုင်ကာကာ၊ သစ်ကနစိုး၊ သစ်ကတိုးဟု၊ ရဲရိုးပိတောက်မှာလည်း၊ ပွင့်ငုံအာလွန်ဆန်းပြား၊ သျှသျှားပြိုင်းစင်၊ ပြိုင်းကန်းကျင်ဟု၊ ပီပင်သဖန်းများနှင့်၊ ပင်ဆောင်းရှား သီးချိုချဉ်၊ ညောင်ချဉ်ဗောထီး၊ ချိုလှအီးသည်၊ ခနိရီအုံးစသား။ အသီးခိုင်အလွန်လှ၊ ဝရစ်လွန်ပင်၊ နပျိုးပင်ဟု၊ ခေါ်တွင်ဝချိုင့်စသား၊ ချိုအီးမြသီးတကာ၊ သီးကပွားပုံ၊ ပင်မျိုးစုံသည်၊ ရဂုံပဗ္ဗတတည်း။ ရှုခီသော်စားဖွယ်တည်း၊ ပွင့်သီးတကာ၊ ပင်ရှိ့မှာလည်း၊ ယှဉ်ကာအကုန်ညှိသို့၊ သီးပွင့်ဖြာဖြာ၊ ရာသီဥတု၊ ချိန်ကိုလု၍၊ မျှော်ရှုမင့်ပါတည်း။ သုံးလုချာမြတ်ဘုရား၊ ကိုယ်စားဓါတ်လျှင်၊ ကျိန်းတော်ရှင်သည်၊ သျှင်ပင်တန်းခိုးအားကြောင့်၊ သီးပွင့်ငြားပင်တကာ၊ သူတော်အလောင်း၊ နီဖွယ်ကောင်းသည်၊ ချမ်းဆောင်းရိပ်သာယာနှင့်၊ မျိုးလေးဖြာသျှင်လူများ၊ ရောက်ငြားပျော်ရွှင်၊ ကိုယ့်ရပ်ခွင်ကို၊ ပြန်ချင်ပင်မဟိငြားတည်း။ လွန်ဆန်းပြားများသျှင်လူ၊ ရီမူသောက်ချိုး၊ အီးမြနိုးသည်၊ သွီးရိုးနို့နှင့်တူ၏။ နှိုင်းခိုင်းယူဂန္ဓဗ္ဗ၊ စိတ္တရကေလာ၊ ကုသိန္နာဟု၊ ပမာယွင်းခွတည်း။ ရှင်လန်းကြလူတကာ၊ ပန်းနံ့သာလိမ်းကျံငြား၊ ဝတ်စားတန်းဆာ၊ ကြိုက်သည့်ဌာကို၊ ယူကာဆင်ဝတ်စား၍၊ လင်မယားမောင်နှံစုံ၊ သားနှင့်သမီး၊ ချစ်မည်းကို၊ ပွေ့ပြီးချီရွက်တုံလျှက်၊ များဗိုလ်ပုံတသောသော၊ လှီပွဲကျင်ကျင်၊ ပျော်မှုဆင်သည်၊ သဘင်လက်ပွဲများကို၊ ရှုကြည့်ငြားတုံသောခါ၊ ပိတောက်ပန်းမှာန်၊ ထီးတင်းခွန်နှင့်၊ ကျောင်းကန်လားကြပါလျှက်၊ လူများဖျင်ရီကစား၊ သောင်းကျွန်းဇမ္ဗူ မြရိပ်ငူဝယ်၊ ထိမ့်ဆူကျော်နှမ့်ကြား၏။ ဖျိုးကြွယ်ပွားရတနာ၊ လိုရာသမျှ၊ ချင်တိုင်းရသည်၊ မာဃဝတ္တိသာသို့၊ ပြည့်စုံစွာလွန်ဆန်းပြား၊ မြောက်ခွင်ရင်မှာ၊ ပဒေသာတွင်၊ ဆွတ်ကာယူ၍စားသို့၊ ရှင်ပျော်ပါးကျိန်းမြို့မြီ၊ ဘုမ္မိနက်သန်၊ မြီမျိုးမှန်သည်၊ ဂါမံကျက်သရီနှင့်၊ မျိုးကြင်ဆွီမေအလှ၊ နှမချစ်စွာ၊ ဆင်းကလျာနှင့်၊ လျှုဒါပီးစွန့်ငှလျှက်၊ နောက်ပုညနောင်သံသာ၊ ဆံမွှာမပြား၊ တူနှစ်ပါးသည်၊ ဖြစ်ငြားရလိုပါဟု၊

သမ္ဗုဒ္ဓါစိန္ဓေယျ၊ လူ့ဘချစ်သျှင်၊ ကျိန်းတော်ရှင်သည်၊ ဓါတ်လျှင်ရှိမုဒ်ဝဠ်၊ ဦးနှိမ်ချပန်းပွင့်တင်၊ ကြည်လင်ရွှင်လန်း၊ ရှိသက်န်းကို၊ ရက်ကန်းကပ်လှူကျင်လျှက်၊ နိတိုင်းပင်ရက်မပြတ်၊ ဒါနကုသိုလ်၊ မင်ဂ်ဖိုလ်လို၍၊ ကြည်ညိုအလှူဝတ်ကို၊ ပီးစောင့်မှတ်မောင်နှံ့စုံ၊ ရပ်ဘုံနဂရ၊ ကျိန်းဒေသဝယ်၊ သုခလွှန်ပွါးပုံနှင့်၊ ပျော်ရွှင်တုံမောင်နှမ၊ နီကြပါသည်၊ ရပ်ရွာကိုယ့်ဌာနလေး။

(၁၁) ဌာနကျက်သရီ၊ ကျိန်းမြို့မြီသည်အံ့ဘွယ်သာ၊ ညာတိကာမိနှင့်ဘ၊ အလှနတ်သွင်၊ ရာသက်ကြင်သည်၊ ယင်းတွင်ဖွားမြော်ကြ၏။ ထိုဒေသတောင်ကိုပေ၊ ကျွန်ုမှာသက်ထား၊ ငယ်မျောက်သားနှင့်၊ ချီလားကြည့်လည်ပါက၊ အံ့ဩဖွယ်လွှန်ဆန်းပြား၊ သီးကားပွားပုံ၊ ပန်းမျိုးစုံသည်၊ ရဂုံထိုတောင်ဖျား၌၊ ဆပ်သွားဖူးအဝေယာ၊ ကြိုင်စွာကျက်ရုံး၊ သီးမျှော်ကုံးသည်၊ ဂမုံးကြိုင်အီးစွာနှင့်၊ ပန်းနေ်ာနာပန်းထင်ရှား၊ ကွမ်းဖဲဆင်းဝီ၊ ငုံးရှိပန်းချရားနှင့်၊ ပန်းဒေါနချပ်တရာ၊ ခဝါထိုပန်း၊ ပွင့်နီလွှန်းသည်၊ ခေါက်ရမ်းဇီသဝါနှင့်၊ ပန်းရှိကြာမိုးစီပန်း၊ နှင်းပန်းသရဖီ၊ ဇော်ဂျီသည်ပန်းစံကား၊ ပန်းဒေါနသည်၊ ထူးစွကောက်စရီနှင့်၊ ပန်းနှင်းဇီအင်ဂ်ရင်း၊ ပုန်းညှင်းရှိတူ၊ မဥ္ဇူပန်းခပင်းရို့၊ အပင်ချင်းမှီကာကာ၊ ရမာငုံးပန်း၊ ကြိုင်အီးချမ်းသည်၊ မွှီးလွှန်းစလတ္တာနှင့်၊ ပင်မြင့်မှာသဇင်ပန်း၊ မြိုင်ပန်းလည်းဟူ၊ မအူညှာစိမ်းပန်းတည်း။ ပေါက်ပန်းပွင့်ဖြူအနီ၊ စုံစိမရိုး၊ ပန်းတမျိုးသည်၊ မညှိုးပွင့်ဝီဝီနှင့်၊ ကြာနီသည်ပန်းမြစ်ကိုင်း၊ ပင်တိုင်းသာကြည်၊ ပန်းစပယ်ဟု၊ ပွင့်သည်ဖြူမိုင်းမှိုင်းတည်း။ ပန်းမြင်တိုင်းရှုဖွယ်သာ၊ မဟာလှေက၊ မြတ်လေးစသည်၊ ဖြူဆွပဒုံကြာနှင့်၊ ကြွက်နားသာပန်းခဝဲ၊ ပန်းရင်းများဟူ၊ မွှီးပျံ့ကြူသည်၊ ကြာဖြူစွယ်တော်ပန်းတည်း၊ ပွင့်လန်းလန်းပင်တကာ၊ သဲတော်ရင်ခတ်၊ သစ်ကဝတ်နှင့်၊ ပန်းမြတ်ပုန်းညှက်သာတည်း။ သင်းပုန်းခေါ်ကြိုင်အီးအီး၊ မုဂ္ဂါသနီ၊ လှမျိုးညီသည်၊ ဒန်းညီပင်ချင်းစီး၍၊ ပွင့်တုံပြီးရှုဖွယ်သာ၊ ကြာပုဏ္ဏရိတ်၊ ကြာတံဆိတ်သည်၊ လျှံမြိတ်ရောင်ဝင်းဝါနှင့်၊ ဆူးပန်းသာကြာခေါင်းလောင်း၊ ပန်းကောင်းခေါ်ဆို၊ အောက်မဲညိုဟု၊ ခေါ်ဆိုထိုပန်းပေါင်းရို့၊ ပွင့်တုံသျှောင်းစိမ်းညိုပြာ၊ ရွှမ်းရွှမ်းစိုသည်၊ နှစ်လိုရှုဖွယ်သာတည်း။ ရဲနီစွာတောင်ကြက်မောက်၊ ပွင့်မြောက်တုံပါ၊ ပန်းတကာသည်၊ ချိန်ခါဥတုရောက်က၊ ပြည်ရွာများအီးကြိုင်ကြိုင်၊ ဂနိုင်သာမော၊ ကျိန်းတောင်တောဝယ်၊ ဖျင်ပွားခက်ချင်းဆိုင်၍၊ ပင်ချင်းရိုင်ရှိမရ၊ ပွင့်ကြများစွာ၊ တောင်မြတ်သာ၌၊ သချ်ာအနန္တတည်း။ ကုံးသီထားနည်းအတူ၊ ရာသီပြောင်းကြွ၊ ချိန်ကာလဟု၊ မာသအားကိုယူ၍၊ ပွင့်ကြမူထိုတောင်ပါး၊ မကွာတူပြိုင်၊ နံ့ချင်းယှဥ်လျှက်၊ ညွှတ်ကိုင်ဆွတ်ယူငြား၍၊ မြတ်ဘုရားကျိန်းတော်သျှင်၊ သျှင်ပင်ဗုဒ္ဓါ၊ ထံရင်းခသည်၊ ဂူဝထဲသို့ဝင်လျှက်၊ ဂေါင်းထက်တင်ရိုတုတ်ကွ၊ ပုညကမ္ဘာ၊ နောင်သံသာဝယ်၊ ကျင်လည်ရာရာဘဝ၌၊ တူတကွမောင်နှံ့စုံ လူ့ဘုံနတ်ရွှာ၊ ဆက်များစွာဝယ်၊ ချမ်းသာသုခဘုံနှင့်၊ စံကြတုံမောင်နှမ၊ ဖြစ်ရပါလို၊ စိတ်ကြည်ညိုဖြင့်၊ ပန်ဆိုဆုတောင်းကြ၍၊ ရီစက်ချတုံပြီးခါ၊ သက်သီပြုထား၊ နတ်ရို့အားလျှင်၊ တိုင်ကြားပြုပြီးခါမှ၊ ခြံရံကာဖော်ရှိများ၊ သန်လျားထမ်းစင်၊ မြင်းနှင့်ဆင်ကို၊ ယာဥ်ရှင်စီးတက်ငြား၍၊ ရွှင်ပျော်ပါးတီးမှုတ်ကာ၊ ဌာနရည်မှန်၊ အိမ်ဗိမာန်သို့၊ လှည့်ပြန်လာလတ်ပါလျှက်၊ ဆိုက်ရောက်ခါရွှာဂါမ၊ ပျော်ပွဲသဘင်၊ ပွဲကြီးဆင်၍၊ နိပင်မကင်းကြတည်း။ ဝသန္တပစ္စုန်လွှန်၊ သီလစောင့်မှတ်၊ ဝါလကျွတ်သည်၊ ဆန်းထရောက်လတ်ပြန်က၊ ထီးတန်းခွန်မုလေးပွါး၊ ဘုရားလက်ဆောင်၊ ထမင်းထောင်နှင့်၊ များမြောင်အဖြာဖြာကို၊ ကိုင်ယူငြားလာသောခါ၊ ငယ်လင်မယား၊ သမီးသားနှင့်၊ ဝတ်စားဆင်ယင်ပါ၍၊ တူစုံသာရွှင်ပျော်ပါး၊ တရားကုသိုလ်၊ ဆည်းပူးလို၍၊

ကြည်ညိုလွန်ဆပွားကာ၊ ဆီမီးတန်းဆောင်၊ သုံးလုဘောင်ဝယ်၊ ပြောင်ပြောင်ညို့ထွန်းပါလျှက်၊ သာထုခေါ်ဝါလည်းကျွတ်၊ ဧသံသီကာ၊ လသာသာတွင်၊ ကြော်ငြာလက်ခုပ်ခတ်၍၊ ညဥ့်လုံးပြတ်မအိပ်ပါ၊ သျှင်လူအများ၊ ကျိုန်းမြို့သားရို့၊ သောသောရုရုဆာလျှက်၊ တူရိယာအသွယ်သွယ်၊ ဗောပွိုလင်းခွင်း၊ စည်မောင်းညှင်းကို၊ တီးခြင်းအံ့သြဖွယ်တည်း။ ရခိုင်ပြည်အလယ်ဆိပ်၊ စိမ်းမြညိုရောင်၊ ကျိုန်းမြင့်တောင်ဝယ်၊ ဓါတ်ရောင်လျံမြိတ်မြိတ်နှင့်၊ ပြည်မွန်ဆိပ်ရိပ်သာယာ၊ သူတော်သူကောင်း၊ သူမြတ်လောင်းရို့၊ ကိန်းအောင်းမွိပျော်ပါသား၊ ကျိုန်းမြို့ရွာကျိုန်းဒေသ၊ နာမဂါမှိ၊ ကျက်သရီဟု၊ အောင်မြိတိုင်းရက္ခာတည်း၊ ထိုဌာနများသျှင်လူ၊ ဆာပူကင်းပျောက်၊ ချမ်းသာရောက်သည်၊ စွဲမြောက်သီလယူ၍၊ ကျွန်ုပ်မူမောင်နှမ၊ ပြည့်လှငါးအင်၊ လွန်များဖျင်သည်၊ လိုချင်တတိုင်းရ၍၊ တူတကွမြူးရွှင်စံ၊ သလွန်ဘုံထဲ၊ လိုင်ချင်းတွဲ၍၊ ရစ်နွဲ့ရာသက်နှံ့နှင့်၊ တပွင့်ဆံမယွင်းခွ၊ အလှကြင်ရာ၊ မေချစ်စွာနှင့်၊ ချစ်ခင်ကြတူမကွာ၊ သဲချာနှစ်ပါး၊ သမီးသားနှင့်၊ ပျော်ပါးနီကြပါသည်၊ မြို့ရွာကျိုန်းဒေသမှာတည်းလေး။

ကဗျာလက်ဆောင်

ကြက်ဖတွန်ကျော် ယောက်ဖခေါ်

ရဲရဲတောက်
အမောက်နီနီနန့်
တိုက်ကြက်ဖကြီး
အီကရီးမတွန် --။

မာန်ပေါက်ပေါက်
တွန်ဟောက်လိုက်သည်း
အောက်အီးအီးအွတ် --။

(သာလှဦး)